

102E JAARGANG NUMMER 9 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 2002

LIAHONA

LIAHONA

OP DE OMSLAG

Voorzijde: Simon Dewey, *Licht en waarheid*. Achterzijde: Simon Dewey, *'Hoor Ham'*. Beide schilderijen geplaatst met toestemming van Altus Fine Art, American Fork (Utah, VS).

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Marilee B. Campbell, *De oogst van de Heer*.
Zie "Het veld is alreeds wit om te oogsten",
blz. 4.

ARTIKELN

- 2 **BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: GEDULD — EEN HEMELSE DEUGD**
PRESIDENT THOMAS S. MONSON
- 25 **HUISBEZOEKBOODSCHAP: LEVENSLANG LEERGIERIG**
- 32 **ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: ANDEREN LIEFHEBBEN EN STEUNEN**
'IK WEET DAT MIJN VERLOSSER LEEFT' FRANCISCA CRISTINA VILLAR REY
'WAAROM BEN JE ZO ANDERS?' JUANA RIVERO DE GONZÁLEZ
DE SPRONG WALFRE RICARDO GARRIDO
DE HUISONDERWIJZERS DIE DE MOED NIET OPGAVEN DAVID HEAD
- 38 **DE LEERLINGEN ACTIVEREN: HOE WE DEELNAME AAN DE LESSEN KUNNEN BEVORDEREN**
JONN D. CLAYBAUGH EN AMBER BARLOW DAHL
- 44 **HEDENDAAGSE PROFETEN SPREKEN OVER EVANGELIEONDERWIJS**
- 48 **DE LIAHONA VAN SEPTEMBER 2002 GEBRUIKEN**

VOOR DE JONGEREN

- 9 **VAN AANGEZICHT TOT AANGEZICHT** KRISTIE MASUMI KING
- 10 **'HIJ HAD HEN TOT AAN HET EINDE LIEF'** OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
- 14 **MIJN VRIEND EN MEDEDIENSTKNECHT: HET VOORBEELD VAN LUAN FELIX DA SILVA** OUDERLING CLAUDIO R. M. COSTA
- 16 **'DUIDELIJKE, EENVOUDIGE WAARHEID': JONGEMANNEN EN JONGEVROUWEN PASSES DE RAAD VAN DE PROFEEF TOE**
- 22 **EEN VERSCHRIKKELIJKE DAG** BRENDA WILLIAMS
- 26 **DE SCHAT VAN EL DORADO** RICHARD M. ROMNEY EN NESTOR JAVIER PASSE
- 47 **WIST JE?**

DE KINDERVRIEND

- 2 **LIJSTER NAAR DE STEM VAN EEN PROFEEF: DE VENSTERS VAN DE HEMEL OPENEN** PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 4 **PARTICIPATIEPERIODE: 'HET VELD IS ALREEDS WIT OM TE OOGSTEN'**
VICKI F. MATSUMORI
- 6 **VOOR KLEINE VRIENDEN: WAT ZENDELINGEN DOEN**
- 8 **SANDY'S ZENDINGSSCHEMA** CRAIG E. MOORE
- 10 **VAN VRIEND TOT VRIEND: OUDERLING ATHOS M. AMORIM**
- 12 **VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT: DE RIJKE JONGELING; JEZUS WEKT LAZARUS TOT LEVEN**

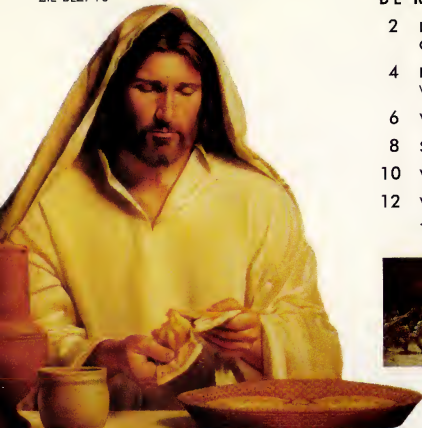

ZIE BLZ. 2

ZIE BLZ. 47

ZIE BLZ. 10

September 2002 102e jaargang Nummer 9
LIAHONA 22789-120
Officiële Nederlandse taaluitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen

Het Eerste Presidium:
Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf:

Joyd K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Neunenschwander

Achtereuners: 1. Kent Jolley, W. Rolle Kerr, Stephen A. West

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton

Directeur redactie: Richard M. Romney

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin C. Gardner
Assistent-hoofdredacteur: Janifer L. Greenwood
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Lisa Ann Jackson
Redactiemedewerker: Susan Barrett
Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Senior vormgever: Stuart Cook

Vormgever: Thomas S. Child, Randall J. Peterson

Productie manager: Jane Ann Peters

Productie: Rajivjald J. Christensen, Denise Kirby,
Kelli Pratt, Rolland F. Sparks, Kari A. Todd,
Claudia E. Warner

Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Bigley

Distributiemanager: Kris T. Christensen

Verstaling:

CPB Vertaalsbureau

Heschepad 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490, Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Groevens 64

NL-7508 HN Almere

telefoon: 0546 865984

Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementadministratie:

Klantenservice: Monique Len Bosch

Distributiecentrum Frankfurt

Tel. 00900 32324357

Fax 0049 6172 492860

Abonnementprijs:

EUR 15,00. Het tarievenomzet kan elk gewenst

moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij

rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek

Kerknieuws naar: Liahona, Floor 24, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA, of e-mail

naar cur-liahona-imag@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat

'kompas' of 'aanwijzer' betekend) wordt gepubliceerd in

het Albans, Armenië, Bulgarij, Cambodja, Canada,

Chad, China, Denemarken, Duitsland, Egipte, Fiji, Filipijnen,

Frankrijk, Gambia, Griekenland, Hongkong, Ierland, Italië,

Jamaica, Japan, Jordanië, Korea, Kroatië, Letland, Libanon,

Madagaskar, Malawi, Maleisië, Maldiven, Marokko, Mexico,

Moldavië, Nederland, Nieuw-Zeeland, Oostenrijk, Oezbekistan,

Perth, Portugal, Roemenië, Rusland, Samoa, Slovenië, Spanje,

Sri Lanka, Tadzjikistan, Taiwan, Tjechië, Thailand, Togo, Trinidad,

Turkije, Uruguay, Verenigde Staten, Venezuela, Zuid-Afrika, Zuid-Amerika

en Zweden. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

©2002 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

September 2002 Vol. 102 No. 9, LIAHONA (USPS 311-483)

Durch. ISSN 1522-1723 is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East

North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription

price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable

taxes. Periodicals postage paid at Salt Lake City, Utah, and

at additional mailing offices. Sixty days' notice required for

change of address. Include address label from a recent

issue; old and new address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution

Center at address below. Subscription help line:

1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,

American Express) may be taken by phone. (Canada Post

Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

'HET GOEDE DOEN'

Op mijn doopdienst hebben we 'Strijd voor het recht' (lofzang 161) gezongen, en ik voelde onmiddellijk dat deze lofzang belangrijk voor mij was. Het artikel 'Het goede doen' van ouderling Richard G. Scott in de *Liahona* van maart 2001 heeft grote indruk op mij gemaakt. Als ik het tijdschrift lees, lijkt het wel of ik mezelf opris.

Carlos Anibal Guiltarte
Wijk Maracay
Ring Maracay (Venezuela)

VERVOLMAAKING DOOR ONZE ROEPING

Toen ik lid van de kerk werd, wist ik niets van roepingen af. Tot mijn verbazing werd ik geroepen om de jongemannen les te geven. Ondanks mijn angst twijfelde ik niet. Het was een zware taak voor me. Maar door gebed en geloof begonnen de jongemannen en ik goddelijke beginselen te leren. Ik heb de zegeningen van een roeping in de kerk leren kennen.

De *Liahona* is ook een hulpmiddel om mijn geloof te versterken. Toen ik me in een dorp bevond waar het evangelie nog niet gepredikt werd, was de *Liahona* het hulpmiddel om deugdzaam te blijven leven. Ik werd getroost totdat ik in staat was om naar huis terug te keren. Door de *Liahona* is mijn geloof gegroeid.

Diemo Kalambary
Wijk Gecamines 2
Ring Lubumbashi (Democratische
Republiek Congo)

HET IS FIJN OM DE LIAHONA LEZEN

Vanaf mijn zesde jaar speelt het evangelie een rol in mijn leven. We hadden thuis altijd de *Liahona*. Iedere keer dat mijn vader de maandelijks uitgave ontving, was ik blij omdat ik er ook in kon lezen. Nu onderwijs ik mijn eigen kinderen in het evangelie. Ik weet dat Jezus Christus de enige manier is om bij onze hemelse Vader terug te keren.

Nancy Galindo de Pérez
Gemeente Windy Ridge (Spaanstalig)
Ring Orlando-Zuid (Florida)

EEN GETUIGENIS VAN JEZUS CHRISTUS

Het is geweldig om een getuigenis van Jezus Christus te hebben. En het is nog beter om met anderen over dit getuigenis te praten. Ik ben dankbaar dat ik een getuigenis van de Heiland heb gekregen door het goede te kiezen, het Boek van Mormon te lezen en naar het seminarie te gaan. Ik weet dat Hij leeft en dat Hij op een dag zal terugkeren.

Nayanne Frota Pontes
Gemeente Sobral 1
District Sobral (Brazilië)

DE LIAHONA IS EEN HULPMIDDEL VOOR STUDENTEN

Ik lees graag de *Liahona*. De artikelen staan vol met voorbeelden van liefde, hoop en moed. Iedere keer dat ik erin lees, voel ik de liefde van mijn hemelse Vader en Jezus Christus. De *Liahona* is ook een hulpmiddel in mijn dagelijkse werkzaamheden als student. Ik word eraan herinnerd wat een heilige der laatste dagen behoort te doen.

Florence L. Ricardo
Wijk Aurora
Ring Burgos (Filippijnen)

Geduld

Een hemelse deugd

President Thomas S. Monson

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Enige jaren geleden kwam ik een oude vriend tegen die ik een tijd niet had gezien. Hij begroette me met de woorden: 'En, hoe staat het leven?' Ik weet niet precies meer wat ik heb geantwoord, maar door die vraag ging ik nadenken over mijn vele zegeningen en mijn dankbaarheid voor het leven zelf en het voorrecht en de kans om te dienen.

Soms komt er een onverwacht antwoord op deze vraag. Een paar jaar geleden ging ik naar een ringconferentie in Texas. De ringpresident haalde me van het vliegveld op en onderweg naar het ringgebouw vroeg ik: 'En, president, hoe gaat het met u?'

Hij antwoordde: 'Ik wou dat u mij die vraag een week geleden had gesteld, want deze week is nogal veelbewogen geweest. Afgelopen vrijdag ben ik ontslagen, vanmorgen bleek dat mijn vrouw bronchitis heeft, en vanmiddag is onze hond door een auto doodgereden. Maar voor de rest gaat alles wel goed, eigenlijk.'

GEDULD HEBBEN

Het leven zit vol moeilijkheden, sommige klein, en andere niet zo klein. Er lijkt voor iedereen een eindeloze

voorraad hindernissen te zijn. Het probleem is dat we vaak direct een oplossing verwachten en vergeten dat er een hemelse deugd van ons verwacht wordt: geduld.

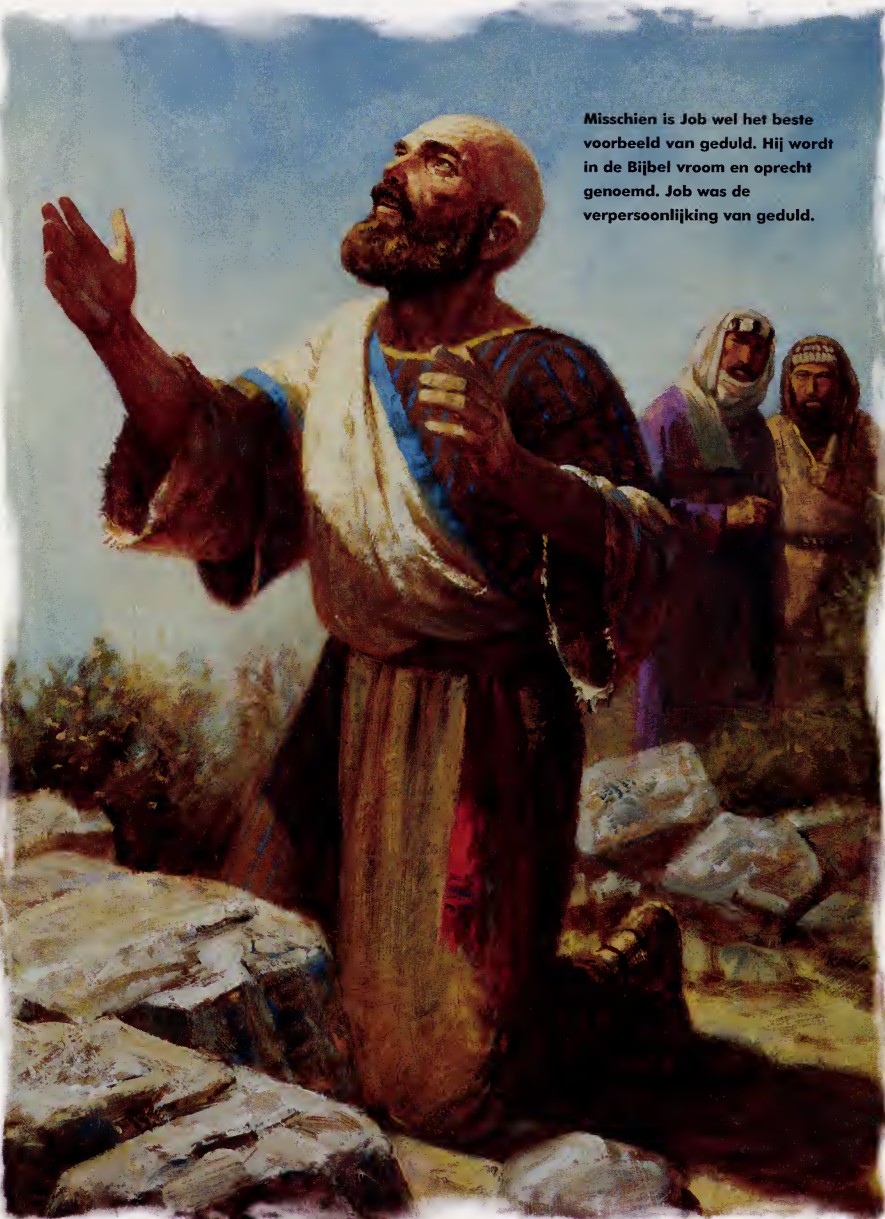
De raad die wij in onze jeugd kregen, geldt nog steeds en is het opvolgen waard: 'Rustig aan', 'Houd je gemak', 'Kalm aan!', 'Niet zo'n haast', 'Houd je aan de regels', 'Wees voorzichtig' zijn meer dan loze kreten. Het is goede raad, uit ervaring geboren wijsheid.

Stel u voor: een auto vol jongelui scheurt roekeloos over een kronkelige en gevaarlijke bergweg. Ineens verliest de bestuurder de macht over het stuur, de wagen schiet over de rand en de kostbare lading stort de diepte in, vaak met levenslange invaliditeit, een vroegtijdige dood en rouwende nabestaanden als gevolg. In een fractie van een seconde kan het plezier omslaan in levenslange spijt.

O, dierbare jongelui, geef het leven alsjeblieft een kans. Wees geduldig.

GEDULD IN TIJDEN VAN TEGENSPOED

Als we aan een pijnlijke ziekte lijden, moeten we geduldig zijn. Als de enige volmaakte mens die ooit geleefd heeft — Jezus van Nazaret — intens moest lijden, hoe kunnen wij, die verre van volmaakt zijn, dan verwachten daaraan te ontkomen?

Misschien is Job wel het beste voorbeeld van geduld. Hij wordt in de Bijbel vroom en oprecht genoemd. Job was de verpersoonlijking van geduld.

Wie kan de menigten eenzamen, bejaarden en hulpelozen tellen — zij die zich achtergelaten voelen door de karavaan van het leven, die gestaag verder gaat en verdwijnt uit het gezichtsveld van mijmerende, verbaasde en soms vertwijfelde mensen, die alleen met hun gedachten achterblijven. In zulke moeilijke tijden kan geduld een goede metgezel zijn.

Soms ga ik naar verpleeghuizen, waar we mensen vinden die langdurig lijden. Toen ik in een ervan eens de zondagsdiensten bijwoonde, merkte ik een meisje op dat viool zou spelen tot troost en vreugde van de aanwezigen. Ze vertrouwde me toe dat ze zenuwachtig was en hoopte dat ze haar best kon doen. Terwijl ze speelde, riep iemand: 'O, wat ben je mooi en wat speel je prachtig.' De geluiden van de strijktok die zich over de gespannen snaren bewoog en de elegante beweging van de vingers van het meisje leken geïnspireerd door die spontane opmerking. Ze speelde buitengewoon goed.

Nadien feliciteerde ik haar en haar begaafde begeleider. Zij antwoordden: 'We kwamen om de zwakken, de zieken en de bejaarden wat op te beuren. Onze angst verdween tijdens het spelen. We vergaten onze eigen zorgen. Wij hebben hen misschien opgebeurd, maar zij hebben ons echt geïnspireerd.'

Soms zijn de rollen omgedraaid. Een voorbeeld daarvan was een lieve, jonge vriendin van mij, Wendy Bennion uit Salt Lake City. Bijna zeven jaar geleden verliet zij rustig het sterfelijk leven en keerde zij terug naar 'die God, die [haar] het leven heeft gegeven.'¹ Ze had vijf jaar lang tegen kanker gevochten. Ze was altijd opgewekt, hielp anderen, verloor nooit haar geloof, en haar aanstekelijke glimlach trok anderen aan zoals een magneet metaalsnipers aantrekt. Toen te een keer erg ziek was, kwam een vriendin langs die zelf terneergeslagen was. Nancy,

de moeder van Wendy, die wist hoeveel pijn ze te verduren had, vroeg zich af of die vriendin niet te lang gebleven was. Toen de vriendin was vertrokken, vroeg ze aan Wendy waarom ze haar zolang had laten blijven als ze zelf zoveel pijn had. Wendy antwoordde: 'Wat ik voor mijn vriendin gedaan heb, was veel belangrijker dan mijn eigen pijn. Als ik haar kan helpen, is dat de pijn wel waard.'

HET GEDULD VAN DE HEILAND

De instelling van Wendy doet ons denken aan Hem die de smart van de wereld heeft gedragen, die geduldig ondraaglijke pijn en teleurstelling heeft verduurd, maar die een blindgeborene niet voorbijliep zonder hem zijn gezichtsvermogen terug te geven. Hij ging naar de rouwende weduwe in Naïm en wekte haar zoon uit de dood op. Hij sleepte zich over het steile pad van Golgota, droeg zijn eigen wrede kruis, niet afgeleid door de voortdurende spot en hoon. Want Hij moest zijn goddelijke doel vervullen. Hij bezoekt eenieder van ons daadwerkelijk met zijn leringen. Hij brengt opgewektheid en zet tot goedheid aan. Hij heeft zijn kostbare leven gegeven zodat het graf niet zou overwinnen en de dood geen prikkel zou hebben, en dat het eeuwig leven ons geschonken kon worden.

Deze man van smarten, die van het kruis werd gehaald en in een graf werd gelegd, herrees op de ochtend van de derde dag. Zijn opstanding werd opgemerkt door Maria en de andere Maria, die naar het graf waren gekomen. De grote steen voor de ingang was weggerold. De twee engelen die daar in blinkende gewaden stonden, vroegen: 'Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt.'²

Paulus heeft tegen de Hebreëen gezegd: 'Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen

De Heiland heeft zijn kostbare leven gegeven zodat het graf niet zou overwinnen en de dood geen prikkel zou hebben.

Zijn opstanding werd opgemerkt door Maria en de andere Maria, die naar het graf waren gekomen. Twee engelen zeiden: 'Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt.'

rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen die vóór ons ligt.³

ANDERE VOORBEELDEN VAN GEDULD

Misschien is Job wel het beste voorbeeld van geduld. Hij wordt in de Bijbel vroom en oprecht genoemd, godvrezend en wijkende van het kwaad.⁴ Hij werd met grote en overvloedige rijkdom gezegend. Satan kreeg toestemming van de Heer om te proberen Job te verleiden. Job maakte veel ellende door, zijn verlies was afschuwelijk, zijn leven was een marteling. Zijn vrouw moedigde hem aan om God te vervloeken en te sterven. Zijn grote geloof blijkt uit zijn reactie: 'Maar ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden. Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen.'⁵ Wat een geloof, wat een moed, wat een vertrouwen. Job verloor al zijn bezittingen. Job verloor zijn hele gezondheid. Job eerde het

vertrouwen dat in hem was gesteld. Job was de verpersoonlijking van geduld.

Een ander toonbeeld van geduld was de profeet Joseph Smith. Na zijn verheven ervaring in het heilige bos, waar de Vader en de Zoon aan hem verschenen, moest hij wachten. Uiteindelijk, toen Joseph meer dan drie jaar lang om zijn geloof was bespot, verscheen de engel Moroni aan hem. En toen moest hij weer geduldig afwachten. Laten we de raad van Jesaja niet vergeten: 'Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des Heren. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten.'⁶

DE UITNODIGING VAN DE HEILAND

In het haastige en hectische leven van tegenwoordig doen we er goed aan om terug te kijken naar vroeger, toen ons geleerd werd hoe we gevaarlijke straten

moesten oversteken. ‘Stop, kijk en luister’, werd ons voorgehouden. Kunnen we dat nu niet toepassen? Stop die roekeloze rit te afronden in. Kijk omhoog voor hulp uit de hemel. Luister naar zijn uitnodiging: ‘Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.’¹⁷

Hij zal ons de waarheid van de volgende woorden bijbrengen:

*Het leven is echt! Het leven is serieus!
Het graf is niet ons doel;
‘Stof zijt gij, daartoe keert gij weder’
Geldt niet voor de ziel.*

Wij zullen leren dat wij allen onze oudste broer, de Heer Jezus Christus, dierbaar zijn. Hij heeft ons waarlijk lief.

Zijn leven is het volmaakte voorbeeld van iemand die smart en teleurstelling moest dragen, maar die zichzelf wegcijferde en anderen diende. Het oude kinderversje klopt nog steeds:

*Ja, Jezus houdt van mij!
Ja, Jezus houdt van mij!
Ja, Jezus houdt van mij!
Dat staat in de Bijbel!¹⁸*

En ook in het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Neem de Schriften als gids, dan komt u nooit op de weg naar nergens terecht.

Tegenwoordig hebben sommigen geen werk meer, geen geld meer, geen zelfvertrouwen meer. Ze lijden honger en kampen met ontmoediging. Maar er is hulp — ja, voedsel voor de hongerigen, kleding voor de naakten en onderdak voor de daklozen.

Elke week worden er vanuit de magazijnen van de kerk duizenden tonnen voedsel, kleding, medische apparatuur

en benodigdheden verzonden naar de uithoeken van de aarde, en ook gebracht naar mensen dicht bij huis die geen brood op de plank hebben.

Ik zie de gedrevenheid waarmee drukke en begaafde artsen en tandartsen regelmatig hun praktijk achterlaten en zich inzetten voor wie hulp nodig hebben. Ze reizen naar afgelegen plaatsen om gespleten gehemelten te dichten, botmisvormingen te corrigeren en krepele lichamen te revalideren — allemaal uit liefde voor Gods kinderen. De zieken die geduldig op medische hulp hebben gewacht, worden enorm gezegend door deze ‘vermomde engelen’.

Vele jaren geleden was de vlak van de vrijheid in Oost-Duitsland bijna gedooft. Er moest geduldig worden gewacht.

GEDULD IN DUITSLAND

Ik zou willen dat u met mij naar het voormalig Oost-Duitsland kon gaan, waar ik veel geweest ben. Toen ik nog niet zo lang geleden op de snelweg in Duitsland reed, moest ik denken aan het feit dat ik 35 jaar eerder op diezelfde snelweg vrachtwagens vol met gewapende militairen en politiemannen zag. Overal blaffende honden aan een strak gespannen riem, en informanten op straat. In die tijd was de vlak van de vrijheid bijna gedooft.

Er was een schandelijke muur opgetrokken en een IJzeren Gordijn neergelaten. De hoop was op sterven na dood. Het zo kostbare leven ging verder op geloof, dat niet wankelde. Er moest geduldig worden gewacht. Het leven van elke heilige der laatste dagen werd gekenmerkt door nimmer aflatend vertrouwen in God.

Toen ik voor het eerst achter de muur kwam, maakten de leden een angstige tijd door; in hun kerkwerkwijk probeerden ze er het beste van te maken. Ik zag op straat bij veel mensen een afgestompte wanhoop op het gelaat, maar onze leden straalden een spontane en innemende liefde uit. Het gebouw in Görlitz, waar we onze bijeenkomst hielden, was behoorlijk gehavend door de oorlog, maar binnen kon je zien hoe onze leiders met tedere zorg een vervallen en

Eerst werden er patriarchen geordend en lesboeken uitgegeven. Er werden wijken en ringen georganiseerd. Er werden wijk- en ringgebouwen gebouwd. Toen, wonder boven wonder, kwam er toestemming voor een tempel van God.

groezelig gebouw fris en schoon hadden gemaakt. De kerk had zowel de oorlog als de daaropvolgende koude oorlog overleefd. Het gezang van de heiligen fleurde iedereen op. Ze zongen een bekend oud zondagsschoolied:

*Mocht u 't lot beproeving geven, houdt gij moed!
Is ontzegging deel van 't leven, houdt gij moed!
Hoeveel tranen nu ook stromen,
Weet: er zal een weerzien komen,
Ware vreugde voor de vromen, houdt gij moed!*

*Houdt gij moed, op 't rechte spoor!
Wat ook u 't lot ontvouwt,
Eens breekt weer de zonne door,
Voor hem, die nooit zijn moed verloor!¹⁰*

Hun oprechtheid ontroerde mij. Hun armoede stemde me nederig. Ze hadden zo weinig. Ik was bedroefd omdat

ze geen patriarch hadden. Ze hadden geen wijken of ringen — alleen maar gemeenten. Ze konden de zegeningen van de tempel niet ontvangen, de begiftiging niet en ook de verzegeling niet. In lange tijd was er geen algemeen autoriteit op bezoek geweest.

De leden mochten hun land niet uit. Toch vertrouwden ze met heel hun hart op de Heer, en steunden ze niet op hun eigen inzicht. Zij kenden Hem in al hun wegen, en Hij maakte hun pad recht.¹¹ Ik stond aan het spreekgestoelte, en met tranen in mijn ogen en een brok in mijn keel beloofde ik de mensen: 'Als u trouw blijft aan de geboden van God, zult u elke zegening ontvangen die de leden van de kerk in andere landen hebben.'

Toen ik die avond besepte wat ik had beloofd, viel ik op mijn knieën en bad: 'Hemelse Vader, ik ben hier namens U; dit is uw kerk. Ik heb woorden gesproken die niet van mij kwamen maar van U en uw Zoon. Wilt u deze belofte

We hielden een bijeenkomst in Görlitz. De leden wisten hoe belangrijk deze gebeurtenis was. Ze hielden onder het zingen.

*Het tumult en geschreeuw valt stil;
De kapiteins en koningen vertrekken.
Uw oude offer blijft,
Een nederig en berouwvol hart.
Here God der herscharen, blijf
bij ons,
opdat wij niet vergeten, niet
vergeten.¹⁴ □*

aan dit nobele volk in vervulling doen gaan.' Ik moest denken aan de woorden in Psalmen: 'Laat af en weer, dat Ik God ben.'¹² Nu moest die hemelse deugd, geduld, worden betracht.

Langzaam maar zeker ging de belofte in vervulling. Eerst werden er patriarchen geordend en lesboeken uitgegeven. Er werden wijken en ringgebouwen georganiseerd. Er werden wijk- en ringgebouwen gebouwd en ingewijd. Toen, wonder boven wonder, kwam er toestemming voor een tempel van God, die werd ontworpen, gebouwd en ingewijd. En eindelijk, na een afwezigheid van vijftig jaar, mochten de voltijdzendingen het land binnenkomen en mochten plaatselijke jongeren elders in de wereld op zending gaan. Toen viel, als de muur van Jericho, de Berlijnse Muur en keerde de vrijheid terug, met al haar plichten.

Alle onderdelen van die grote belofte van bijna 35 jaar geleden waren vervuld, op één na. Het kleine Görlitz, waar die belofte was gegeven, had nog geen eigen gebouw. Nu was ook die droom werkelijkheid geworden. Het gebouw werd goedgekeurd en voltooid. De inwijding naderde. Mijn vrouw en ik hielden met ouderling en zuster Dieter Uchtdorf een inwijdingsdienst in Görlitz. We zongen dezelfde liederen als vroeger. De leden wisten hoe belangrijk deze gebeurtenis was: de belofte was geheel en al in vervulling gegaan. Ze hielden onder het zingen. Het gezang van de rechtvaardigen was inderdaad een gebed voor de Heer en was met een zegen op hun hoofd beantwoord.¹³

Aan het einde van de dienst wilden we nog wat nablijven. Toen we uiteindelijk vertrokken, werd er gewuifd en klonk er 'Auf Wiedersehen, auf Wiedersehen, God zij met u tot w'u wederzien.'

Door geduld, die hemelse deugd, hadden de nederige heiligen hun beloning uit de hemel ontvangen. De woorden van Rudyard Kiplings *Requiem* leken op hun plaats:

NOTEN

1. Alma 40:11.
2. Lucas 24:5-6.
3. Hebreëen 12:1.
4. Zie Job 1:1.
5. Job 19:25-26.
6. Jesaja 55:8-9.
7. Matteüs 11:28.
8. Henry Wadsworth Longfellow, 'A Psalm of Life', regels 5-8.
9. 'Jesus Loves Me!' *Alexander's Gospel Songs*, samengesteld door Charles M. Alexander (1908), blz. 139.
10. 'If the Way Be Full of Trial, Weary Not', *Deseret Sunday School Songs* (1909), nummer 158.
11. Zie Spreuken 3:5-6.
12. Psalmen 46:10.
13. Zie LV 25:12.
14. 'God of Our Fathers, Known of Old', *Hymns*, nr. 80.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Hieronder staan voorbeelden van de manier waarop deze boodschap besproken kan worden.

1. Laat een gezinslid een opdracht uitvoeren waar geduld en hulp van een ander bij nodig is, zoals een moeilijke puzzel in elkaar zetten, een moeilijke rekensom oplossen, of een moeilijk gedeelte uit de Schriften lezen en uitleggen. Waarom leek de opdracht zo moeilijk? Waarom was er geduld voor nodig?

2. Vraag de gezinsleden naar voorbeelden waarin de Heiland blijk van geduld gaf. Bespreek hoe de belofte van Jezus in Matteüs 11:28 een hulpmiddel kan zijn om geduldiger te zijn.

3. Vertel iets uit eigen ervaring over geduld, en moedig de gezinsleden aan om over hun ervaringen met geduld te vertellen. Getuig hoe belangrijk geduld voor ons is.

Mozes sprak met de Heer
als met een vriend. Toen
ik datzelfde probeerde,
gebeurde er iets
prachtigs.

VAN AANGEZICHT TOT AANGEZICHT

Kristie Masumi King

Ik beschouwde het Oude Testament altijd als een soort sprookjesboek — mooie verhalen die niets met mijn leven te maken hadden. Ze waren duizenden jaren oud en leken ver van de realiteit. Mijn seminariëleerkracht hield echter van het Oude Testament, en door zijn enthousiasme en nederig getuigenis kreeg ik meer eerbied voor deze Schriftuur.

Ik zat op een avond te lezen en kwam de volgende tekst tegen: 'En de Here sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals iemand spreekt met zijn vriend' (Exodus 33:11).

Toen ik deze woorden las, was ik aanvankelijk niet onder de indruk. De Heer sprak tot Mozes. Natuurlijk. Het leek alleen maar logisch dat de Heer aan een van zijn profeten verscheen.

Maar ik ging in gebed en begon diep over die tekst na te denken. Ik wist dat mijn hemelse Vader die avond niet aan mij zou verschijnen, maar misschien kon ik tot Hem spreken 'zoals iemand spreekt met zijn vriend'. Daarop voelde ik dat zijn liefde mij omgaf.

Ik zei in mijn eigen woorden wat ik had gelezen: 'Mozes sprak met U van aangezicht tot aangezicht, net als een vriend.' Ik stopte. Ik sprak die woorden steeds opnieuw.

Toen drong het tot mij door. Het was aan de ene kant zo diepgaand en aan de andere kant zo eenvoudig. Mozes zag God van aangezicht tot aangezicht. Plotseling was het Oude Testament niet zo ver weg meer. Ik besepte dat Mozes een sterveling was geweest — net als ik. De Schriften kwamen in mijn gedachten tot leven. Ik wist dat Mozes op aarde had geleefd, dat ook hij beproevingen had doorstaan en met een gebrek aan zelfvertrouwen had geworsteld. Toch sprak hij met de Messias, de Jehova van Israël, zijn Heer en Verlosser — mijn Heer en Verlosser — op dezelfde manier als ik met mijn aardse vader spreek.

'Hemelse Vader', bad ik opnieuw, 'ik wil boven alles bij U terugkeren!' Ik besloot mijn gebed en kroop in bed. Ik voelde zijn liefde nu meer dan ooit tevoren. □

Kristie Masumi King is lid van de wijk BYU 162 in de ring Brigham Young University 19.

‘Hij had hen tot aan het einde lief’

Ouderling Jeffrey R. Holland

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik wil graag u, de trouwe leden van de kerk, bedanken voor uw steunverlening. Iemand ‘steun verlenen’ is geen kleinigheid. Het woord betekent ook ‘in stand houden’. Als we het leven in stand houden, voeden en koesteren we het, houden we het aan de gang. Als we een vriend, een buurman of een vreemde op straat steun geven, schenken we die persoon iets van onze kracht, verschaffen we die persoon hulp. Wij houden elkaar overeind onder de druk van de huidige omstandigheden. Wij dragen elkaars lasten onder de zware persoonlijke stress van het leven.

JEZUS VERLEENT STEUN

Zoals bij alles wat wij ervaren, is de Heer, Jezus Christus, ook ons grote voorbeeld en ideaal in deze uiterst belangrijke aangelegenheid van steunverlening. Zijn arm is de ware sterke arm, zijn volharding de volharding die alles doorstaat. Zijn eindeloze toewijding heeft Hij het duidelijkst tentoongespreid aan het eind van zijn aardse leven, in de uren dat Hij wellicht had kunnen verlangen dat anderen Hem zouden steunen.

Terwijl de maaltijd van dat laatste Pascha werd bereid,

Zoals bij alles wat wij ervaren, is de Heer, Jezus Christus, ook ons grote voorbeeld en ideaal in deze uiterst belangrijke aangelegenheid van steunverlening.

stond Jezus onder de spanning van zijn diepe emotie. Alleen Hij wist wat Hem in de onmiddellijke toekomst te wachten stond, maar misschien kon zelfs Hij niet ten volle overzien hoeveel pijn Hij moest lijden voordat er gezegd kon worden: ‘De Zoon des Mensen is beneden dit alles neergedaald’ (LV 122:8).

Tijdens die maaltijd en dergelijke gedachten stond Christus kalm op, omgordde zich zoals een slaaf of dienstknecht dat zou doen, en knielde neer om de voeten van de apostelen te wassen. (Zie Johannes 13:3–17.) Deze kleine kring gelovigen in dit nauwelijks gevestigde koninkrijk stond op het punt de zwaarste beproeving te ondergaan, daarom was Hij bereid zijn toenemende leed opzij te zetten en hen opnieuw te dienen en te sterken. Dat niemand zijn voeten waste, is niet belangrijk. In zijn alles overtreffende nederigheid bleef Hij hen onderwijzen en reinigen. Tot het laatste moment — en ook daarna — zou Hij hun dienstknecht zijn en hen steunen. Volgens Johannes, die daar was en alles in verbazing aanschouwde, ‘heeft Hij de zijnen, die Hij in de wereld liefhad, liefgehad tot het einde’ (Johannes 13:1).

Zo was het altijd geweest, en zo zou het blijven — de hele nacht door, ondanks alle pijn, en voor eeuwig. Hij zou altijd hun kracht zijn, en geen enkel leed in zijn ziel zou Hem van die steunverlenende rol kunnen afhouden.

In de stilte van die Judeese nacht, door maanlicht overgoten, zou alle pijn, elk hartverscheurend verdriet, elk verpletterend onrecht en menselijk leed dat ooit door iemand was ervaren — man, vrouw of kind — op zijn

vermoeide schouders worden gelegd. Maar op dat moment, waarop iemand het tegen Hem had kunnen zeggen, zei Hij tegen ons: 'Uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27).

'Gij zult u bedroeven', zei Hij — u zult verdrietig, enzaam en bang zijn, en soms vervolgd worden — 'maar uw droefheid zal tot blijdschap worden. (...) Maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen' (Johannes 16:20, 33).

Hoe kon Hij op die manier spreken? Over goede moed en blijdschap? Op zo'n moment? Toen Hij wist dat Hij zoveel pijn zou lijden? Maar dat zijn de zegeningen die Hij altijd bracht, en zo sprak Hij altijd — tot het bittere einde.

JEZUS VOLHARDE EN OVERWON

Wij kunnen niet weten in hoeverre de discipelen hebben begrepen wat er zou gebeuren, maar we weten wel dat Christus zijn laatste uren helemaal alleen doorbracht. In een van zijn zeer openhartige opmerkingen tegen zijn discipelen zei Hij: 'Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe' (Matteüs 26:38). En toen verliet Hij hen om te doen wat alleen Hij kon doen. Het Licht van de wereld onttrok zich aan het gezelschap van mensen en betrad de hof om helemaal alleen met de vorst der duisternis te worstelen. En Hij ging, knielde neer, viel voorover en riep, met een pijn die u en ik nooit zullen ervaren: 'Mijn Vader, indien

het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan' (Matteüs 26:39). Maar Hij wist dat die Hem, ter wille van ons, niet voorbij kon gaan en dat Hij die bittere beker tot op de bodem moest leegdrinken.

Zijn discipelen waren, begrijpelijk genoeg, moe en vielen al snel in slaap. Maar hoe zat het met de slaap en de vermoeidheid van Christus? Welke rust of slaap zou Hem in die verschrikking sterken? Dat was hier eenvoudigweg niet zijn zorg, en zal dat ook nooit zijn. Hij zal volharden. Hij zal overwinnen. Hij zal niet wankelen of ons in de steek laten.

Zelfs tijdens de kruisiging zou Hij de omstandigheden met de welwillendheid en houding van een koning beheersen. Over hen die zijn vlees schenden en zijn bloed vergieten, zegt Hij: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen' (Lucas 23:34). En de boetvaardige misdadiger aan zijn zijde belooft Hij het paradijs. Omdat Hij niet in staat is zijn moeder met zijn handen te troosten, kijkt Hij haar eenvoudig aan en zegt: 'Vrouw, zie uw zoon.' En met de woorden 'Zie, uw moeder', vertrouwt Hij haar aan de zorg van Johannes toe. (Johannes 19:26–27.) Tot het einde toe was Hij bezorgd om anderen, vooral om zijn moeder.

Kan Hij, omdat Hij deze wijnpers van de verlossing uiteindelijk helemaal alleen moet treden, het donkerste van alle momenten, de hevigste schrik van de allerergste pijn doorstaan? Deze wordt niet veroorzaakt door de doornen of de nagels, maar door de gevoelens van volkomen eenzaamheid: 'Eloï, Eloï, lama sabachtani?' (...) Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' (Marcus 15:34.) Kan Hij al onze zonden dragen en onze angst en eenzaamheid? Dat heeft Hij gedaan, dat doet Hij en dat zal Hij blijven doen.

Wij weten niet hoe zoveel leed te verdragen is, maar de zon heeft niet voor niets haar gelaat in schaamte

Alleen zijn reine liefde stelt Hem — en ook ons — in staat om alles te verdragen, alles te geloven, alles te hopen en alles te dulden.

verborgen. De voorhang van de tempel is niet voor niets in tweeën gescheurd. De aarde is krampachtig samenge-trokken door de benarde toestand van dit volmaakte kind. Minimaal één Romeinse hoofdman die dit alles had aanschouwd, voelde enigszins aan wat het te betekenen had. Met groot ontzag deed hij de eeuwige uitspraak: 'Waarlijk, deze was Gods Zoon' (SV, Matteüs 27:54).

DE REINE LIEFDE VAN CHRISTUS VERGAAT NIMMERMEER

Er is nogal wat angst en teleurstelling in het leven. Soms voldoet iets niet aan de verwachtingen. Soms, zowel in ons persoonlijk leven als in het openbaar,

ontbreekt het ons schijnbaar aan de kracht om verder te gaan. Soms stellen mensen ons teleur, of worden we door economische stelsels of omstandigheden teleurgesteld, en bezorgt het leven met alle moeilijkheden en pijn ons een eenzaam gevoel.

Maar ik getuig dat er, als we met dergelijke omstandigheden geconfronteerd worden, iets is dat ons nooit zal teleurstellen. Eén ding zal de tand des tijds, alle problemen en alle overtredingen doorstaan. Er is slechts één ding dat nooit zal falen — en dat is de reine liefde van Christus.

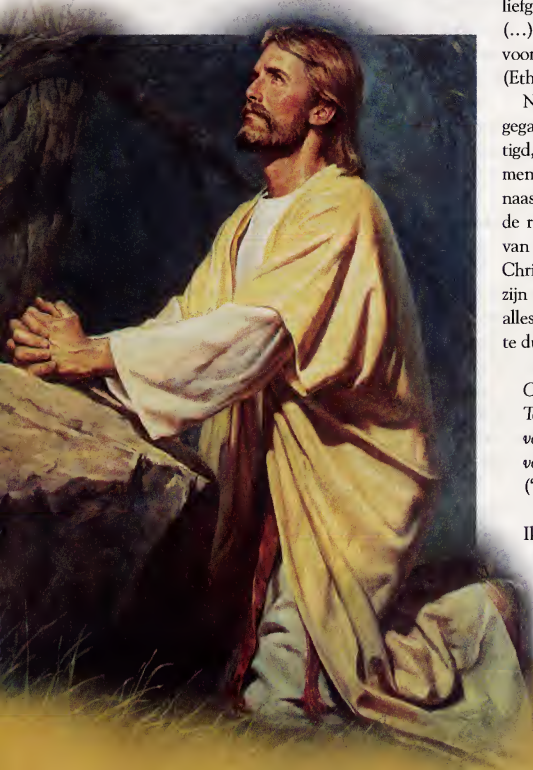
'Ik herinner mij', roept Moroni uit tot de Heiland van de wereld, 'dat Gij hebt gezegd, dat Gij de wereld zo hebt liefgehad, dat Gij uw leven voor de wereld hebt afgelegd. (...) En nu weet ik', schrijft hij, 'dat deze liefde, die gij voor de mensenkinderen hebt gehad, reine liefde is' (Ether 12:33–34).

Nu hij heeft gezien dat een bedeling ten onder is gegaan en een volledige beschaving zichzelf heeft vernietigd, haalt Moroni de woorden van zijn vader aan voor de mensen die ooit later zullen luisteren: 'Indien gij geen naastenliefde hebt, zijt gij niets' (Moroni 7:46). Alleen de reine liefde van Christus kan ons redden. De liefde van Christus is lankmoedig en vriendelijk. De liefde van Christus is niet opgeblazen en niet lichtgeraakt. Alleen zijn reine liefde stelt Hem — en ook ons — in staat om alles te verdragen, alles te geloven, alles te hopen en alles te dulden. (Zie Moroni 7:45.)

*O, welk een liefde, welk een licht!
Tot welk een dank zijn wij verplicht
voor 't offer, ook voor ons gebracht;
voor liefd' oneindig, ongedacht.
(‘God had ons lief en zond zijn Zoon’, lofzang 125.)*

Ik getuig dat Christus de mensen op aarde tot het einde zal liefhebben. Zijn reine liefde stelt ons nooit teleur. Nu niet. Nooit. Helemaal nooit. □

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 1989.

Mijn vriend en mededienstknecht

Het voorbeeld van Luan Felix da Silva

Ouderling Claudio R. M. Costa
van de Zeventig

Altijd als ik aan de gelijkenis van de Heiland over de schapen en de bokken denk en aan zijn prachtige beloften aan hen die Hem dienen (zie Matteüs 25:31–46), zie ik in gedachten een

jongen, Luan is zijn naam.

Ik ontmoette Luan voor het eerst in februari 2001, tijdens een jongemannenkamp in Recife (Brazilië). Het was toen carnaval in Brazilië — een viering die vier dagen wilde feesten inhoudt. Tijdens het carnaval houden de ringen vaak jeugdconferenties en kampen om de jeugd van de kerk een leuk en goed alternatief te bieden. Als president van het gebied Brazilië-Noord bezocht ik zo'n jongemannenkamp in de ring Boa Viagem (Recife).

Toen ik Luan voor het eerst zag, viel me op dat hij nogal mager en helemaal kaal was. Ik zag ook dat hij veel vrienden had. Ik hoorde dat hij pas twaalf was geworden en tijdens het kamp tot diaken zou worden geordend.

Ik kreeg te horen dat Luan botkanker in zijn linkerbeen had. Vlak voor het kamp had hij te horen gekregen dat de kanker zich zo snel had verspreid dat zijn been onmiddellijk geamputeerd moest worden. Maar omdat Luan het Aäronisch priesterschap zo graag wilde ontvangen en nog een keer met zijn vrienden wilde voetballen, had zijn arts de operatie een week uitgesteld.

En hier, omgeven door zijn broeders in de kerk, straalde Luan letterlijk van geluk. Na zijn ordening tot het priesterschap op zondag gaf Luan een prachtig getuigenis over zijn geloof in het evangelie en zijn dankbaarheid voor de liefde van de Heiland.

Ik sprak met Luan en we sloten al snel vriendschap. Na zijn operatie bezocht ik hem thuis, samen met zijn

bisschop, Ozani Farias, en zijn ringpresident, Mozart B. Soares. Deze goede leiders waren een zegen in Luans leven. Zij waren er altijd om hem te troosten, te steunen en te helpen.

Ik voelde dat de Geest heel sterk bij hem thuis aanwezig was. Luan was acht maanden geleden lid van de kerk geworden, samen met zijn moeder en zijn zussen. Er was geen vader, en Luans moeder werkte hard om in het onderhoud van haar gezin te voorzien. Hun kleine huis was netjes en schoon, en ik wist dat er een bijzonder gezin in dit eenvoudige huis woonde.

Tijdens ons bezoek zagen we dat er nogal wat fundamentele zaken ontbraken. Luan sliep bijvoorbeeld op een ongemakkelijke bank, omdat hij geen bed had. Maar toen we vroegen wat het gezin nodig had, antwoordden ze: 'We hebben het evangelie, vrienden in de kerk en een gelukkig gezin. Dank u wel, maar we hebben niets anders nodig.'

Kort na ons bezoek verergerde de conditie van Luan, en zijn artsen vonden een grote tumor aan de onderkant van zijn ruggenmerg. Die kon niet operatief verwijderd worden, en daarom ging Luan weer naar het ziekenhuis voor chemotherapie.

Toen president Soares en ik hem op een avond in het ziekenhuis bezochten, leed hij veel pijn. Hij stelde ons verschillende vragen, zoals: 'Wat is de dood?' en 'Hoe zou het zijn om te sterven?'

Ik legde uit dat sterven een onderdeel van de eeuwigheid is, en dat de dood niet een deur is die dichtgaat, maar een deur die voor ons opengaat om in de tegenwoordigheid van God terug te keren. Luan begreep het en glimlachte. Hij zei dat hij nu voorbereid was. Hij vroeg ons om een zegen, en die gaven we hem.

Naast Luan lag de veertienjarige Pedro. Pedro vroeg ons ook om een zegen. Ik vroeg of hij geloof in Jezus

Christus had, en hij antwoordde bevestigend. We legden uit wat het priesterschap was en dat we hem in de naam van Jezus Christus zouden zegenen. Hij sloot zijn ogen en glimlachte toen we hem een zegen gaven. Toen vroeg een achttienjarige jonge vrouw of we haar ook een zegen wilden geven.

Ik kwam erachter dat Luan en zijn moeder Pedro en veel andere jonge kankerpatiënten en hun ouders getrouwd hadden. Toen ik die avond het ziekenhuis verliet, was ik opgebouwd omdat Luan en zijn moeder, ondanks hun eigen leed, de kracht hadden gevonden om anderen te bezoeken en te troosten.

Toen president Soares aan Luan vroeg wat hij graag zou willen doen als hij uit het ziekenhuis kwam, zei Luan dat hij graag doop voor de doden in de Recife-tempel wilde verrichten. Toen hij uit het ziekenhuis kwam, hebben president Soares en bisschop Farias ervoor gezorgd dat zijn wens in vervulling ging. Luan liet zich zo vaak dopen

als zijn kracht hem toestond. Aan het eind van zijn dag in de tempel glunderde hij van geluk omdat hij iets voor anderen had kunnen betekenen, hoewel hij zelf veel pijn leed.

Luan Felix da Silva overleed op 20 augustus 2001. Als ik aan mijn vriend en mededienstknecht denk, word ik herinnerd aan de woorden van de Heiland:

'Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het koninkrijk, dat u bereid is (...).

'Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt

Mij gehuisvest,

'Naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht (...)

'En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:34-36, 40). □

Luan bleef anderen helpen. Ondanks al zijn pijn ging hij naar de Recife-tempel (Brazilië). Inzet: Luan met ouderling Costa, bisschop Ozani Farias en Luans moeder.

'DUIDELIJKE, EENVOUDIGE WAARHEID'

Jongemannen en jonge vrouwen passen de raad van de profeet toe

Tijdens een speciale haardvuuravond heeft president Gordon B. Hinckley op 12 november 2000 de jeugd en de jongvolwassenen van de kerk toegesproken. (Zie 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', Liahona, april 2001, blz. 30–41.) Zijn boodschap was op zes beginselen gebaseerd om de jongeren te helpen bij het nemen van de juiste beslissingen en bij het omgaan met de problemen in de hedendaagse wereld. We hebben jongeren gevraagd naar hun ervaringen met het toepassen van de raad van president Hinckley. Hieronder staan een paar reacties die we hebben ontvangen.

Ik had een lange week achter de rug. Ik kwam laat de uitzending van de haardvuuravond binnen en probeerde mijn gedachten over examens, opdrachten, werk en vrienden aan de kant te zetten. Ik hoopte dat de woorden van de profeet op de een of andere manier door al deze zorgen heen mijn hart zouden kunnen bereiken.

Ik hoopte en bad om hulp om me op de woorden van de profeet te concentreren. En mijn gebed werd beantwoord. Ik ging naar de haardvuuravond met een vertroebelde en onrustige instelling. Na afloop had ik een verfriste kijk op het leven en op enkele eenvoudige waarheden — een recept voor geluk.

Wees dankbaar, wees verstandig, wees

rein, wees trouw, wees nederig en spreek met God. Wat zijn die uitspraken eenvoudig. Wat een invloed kunnen ze op ons leven hebben!

Ik weet dat dit evangelie de waarheid bevat die elders ontbreekt. Ik weet dat de profeet mij liefheeft. Ik ben dankbaar dat onze hemelse Vader en de Heiland ons zoveel liefhebben dat ze ons door middel van het gebed en de woorden van onze profeet concrete leiding geven. Deze dingen zijn duidelijk, eenvoudig en waar.

Lisa Ware, 19 jaar

Wijk Rochedale

Ring Eight Mile Plains (Australië)

WEES DANKBAAR

'De gewoonte om dank te zeggen, is het kenmerk van een beschaafde

man of vrouw. (...) Wees dankbaar voor je ouders die zoveel om je geven en die zo hard hebben gewerkt om voor je te zorgen.' — President Gordon B. Hinckley

Toen ik de toespraak van president Hinckley had gelezen, kreeg ik een vreemd gevoel van geluk en verdriet. Ik volg het voortgezet onderwijs. Mijn ouders betalen alle kosten voor mijn opleiding. Ik dacht dat het vanzelfsprekend was. Ik dacht ook dat het vanzelfsprekend was dat zij mijn kleding, voedsel en andere benodigdheden betaalden. Ik dacht dat het de gewoonste zaak van de wereld was. Ik zei bijna nooit *dank u wel*. Als ik niet kreeg wat ik wilde, werd ik kwaad. Na het lezen van deze

Wees dankbaar

toespraak scham ik me. Ik besef dat ik enorm gezegend ben om zoveel te hebben. Ik vind de woorden dank u wel prachtig.

Aya Chikano, 13 jaar
Wijk Kariya
Ring Okazaki (Japan)

'Dank de Heer voor zijn fijne kerk, die hersteld is in dit geweldige tijdperk van de geschiedenis. Dank Hem voor

alles wat de kerk je te bieden heeft. Dank Hem voor vrienden en dierbaren, voor ouders, broers en zussen, voor familieleden. Laat je dag en nacht leiden door een geest van dankzegging.'
— President Gordon B. Hinckley

Toen ik klein was, ging ik vaak naar mijn ouders en familieleden als ik iets nodig had. Maar omdat ik zo jong was, besefte ik niet dat ik moest bedanken. Ik begreep niet wat dankbaarheid was. Toen ik echter ouder werd, begon ik dankbaarheid steeds beter te begrijpen. Onze houding ten opzichte van God is hetzelfde. Sommigen van ons stellen God vragen, en God geeft ons de juiste antwoorden en zegenen. Maar soms geven we geen blijk van dankbaarheid. Als we God oprecht bedanken, zullen de zegenen die we ontvangen des te groter zijn.

Chiang Chien-Yen, 14 jaar
Wijk Tao Yuan 2
Ring Tao Yuan (Taiwan)

WEES VERSTANDIG

'Je behoort tot een kerk die je het belang van een opleiding leert. (...) [De Heer] wil dat je je verstand en je handen traint om een goede invloed uit te oefenen in de rest van je leven. En als je dat doet, en je een eerzaam en goed leven leidt, zul je de kerk eer brengen, want dan word je beschouwd als een man of vrouw

van integriteit die zijn of haar werk vakkundig en consciëntieus doet.'
— President Gordon B. Hinckley

Toen ik de boodschap van president Hinckley had gehoord, had ik veel goede voornemens. Ik besloot dat ik mijn uiterste best zou doen om beter opgeleid te worden. Ik ga nu naar de universiteit, en soms vind ik het moeilijk om al mijn colleges bij te wonen en aan het instituut deel te nemen. Soms heb ik een van beide verwaarloosd. Maar nu besef ik dat de Heer wil dat wij intelligent zijn en het een en ander bereiken in het leven. Dus heb ik besloten om zowel mijn studie af te ronden als mijn instituutsdiploma te halen.

Ik heb tijdens de haardvuuravond aantekeningen gemaakt, maar de volledige tekst in de *Liahona* is een hulpmiddel om de woorden van president Hinckley te bestuderen. En ze hebben nog steeds veel invloed op me, alsof ik ze net heb gehoord. Waar we ook wonen — in een klein land zoals het mijne, of in een groot land — ik weet dat de Heer ons zal zegenen en helpen als wij naar de stem van de profeet luisteren en zijn raad opvolgen.

Jenny Elisa Jaimés Utani, 23 jaar
Wijk Job
Ring Lima-Las Violetas (Peru)

WEES REIN

'[Drugs zulen] je vernietigen als je je erop richt. Je zult er verslaafd aan raken.

Wees verstandig

Wees rein

(...) Mijn advies, mijn smeekbede aan jullie fijne jongemannen en jonge vrouwen is er ver bij uit de buurt te blijven. (...) Blijf af van die verslavingen die de geest aantasten.' — President Gordon B. Hinckley

Ik ben 16 jaar en ik word met gevaarlijke verleidingen geconfronteerd. Als ik de toespraak van president Hinckley niet had gehoord, had ik bij een bepaalde gelegenheid niet geweten hoe ik had moeten reageren.

Op een dag riep een vriend op school een groepje bij elkaar om iets te bekijken. Toen we kwamen kijken, bleek dat het marihuana was. Ik werd bleek van angst. Mijn vriend vroeg of ik het wilde proberen. Zonder te denken riep ik: 'Je bent gek. Daar moet je van afblijven. Kom, we gaan!'

Mijn vriend luisterde niet, en ik begon in gedachten te bidden voor de kracht om het hart van mijn vrienden in de groep te beïnvloeden.

Ik greep het pakketje en gooide het weg. Eerst waren mijn vrienden kwaad, maar ik was opgelucht en blij. Ik legde uit dat marihuana niet goed was.

Toen we aan het praten waren, dacht ik aan de woorden van president Hinckley over drugs. Ik had de kans om met mijn vrienden over

die woorden praten. Ik weet dat de Geest van de Heer mij de woorden fluisterde die zich in mijn hart bevonden.

*Daniela Brocca, 16 jaar
Wijk Jardim da Saúde
Ring São Paulo-Parque Bristol (Brazilië)*

WEES TROUW

'Jullie behoren de kerk trouw te zijn, omdat je er lid van bent. Dit is jouw kerk. (...) Je hebt het evangelie aangevaard. Je bent in de wateren van de doop een verbond aangegaan. Dat verbond heb je elke keer als je van het avondmaal nam, hernieuwd. (...) Wandel in geloof met opgeheven hoofd

Wees trouw

Wees nederig

voor [Gods] aangezicht, trots op je lidmaatschap in deze grote zaak en dit koninkrijk, dat Hij in deze laatste bedeling van de volheid der tijden op aarde heeft hersteld (...) Ter wille van jouw geluk.' — President Gordon B. Hinckley

De wereld is gevaarlijk en vol verleidingen. Toen ik de toespraak van president Hinckley had gelezen, kreeg ik een sterk gevoel dat ik de leringen van de kerk moest naleven. 'Wees trouw' is een beginsel dat voor mij nu erg belangrijk is.

Toen ik aan het nieuwe schooljaar begon, sloot ik een paar nieuwe vriendschappen. Op een dag kreeg ik

de kans om iets over het evangelie te vertellen. Ik kon me de video nog herinneren met de toespraak van president Hinckley. Toen ik die video bekeek, kreeg ik sterk het gevoel dat ik vol vertrouwen over het evangelie kon praten. En toen ik de kans kreeg, was ik daar ook toe in staat. Ik ben dankbaar voor die kans.

Toen ik de toespraak later in de Liahona las, herkende ik de bekende woorden: 'Wees steeds trouw aan jezelf.' Als ik een belangrijke beslissing moet nemen, zijn deze woorden een leidraad op mijn pad. De vijf andere punten zijn ook belangrijk,

maar ik wil vooral trouw aan mijzelf zijn.

Sakura Kajihara, 15 jaar
Wijk Izumi
Ring Sendai (Japan)

WEES NEDERIG

'Ik ben van mening dat de zachtmoedigen en de nederigen degenen zijn die ontvankelijk zijn voor onderricht. Zij willen iets leren. Zij zijn bereid te luisteren naar de insluisteringen van de stille, zachte stem. Zij stellen de wijsheid van de Heer boven hun eigen wijsheid.' — President Gordon B. Hinckley

In mijn dagelijks leven word ik met veel verleidingen geconfronteerd. Als ze ondraaglijk worden, zing ik in gedachten een lofzang of bid ik oprecht tot mijn hemelse Vader om hulp. Als ik dat doe, verdwijnen de slechte gedachten en ideeën. Ik weet dat mijn hemelse Vader van mij houdt. Als ik nederig ben, zal Hij naar mijn gebeden luisteren en me helpen bij het overwinnen van mijn moeilijkheden.

Als ik succesvol ben, heb ik soms de neiging om hoogmoedig te worden — dan denk ik dat ik dat succes zelf heb bereikt. Maar als ik dat denk, ben ik niet in staat om iets goeds tot stand te brengen. Pas later besef ik dat mijn succes niet mijn eigen verdienste is, maar dat het door de hulp van God tot stand is gekomen. Ik heb uit ervaring en van president Hinckley geleerd dat we nederig moeten zijn.

*Hsu Wei-Yu, 16 jaar
Wijk Tao Yuan 2
Ring Tao Yuan (Taiwan)*

SPREK MET GOD

'Leef dus zo dat je met een zuiver geweten met de Heer kunt spreken. (...) Het wonder van dit alles is dat Hij naar je luistert. Hij zal reageren. Hij zal antwoorden. Niet altijd zoals wij dat zouden willen, maar voor mij staat het vast dat Hij antwoord geeft.' — President Gordon B. Hinckley

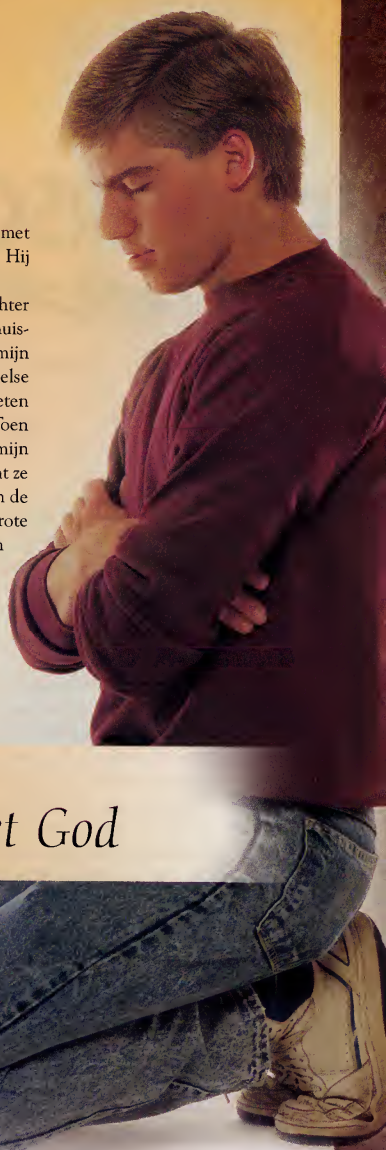
Ik heb gemerkt dat ik, als ik neerkniel en bid, getroost word en de grote liefde van mijn hemelse Vader voel.

Door een ervaring ben ik onlangs met zekerheid te weten gekomen dat Hij onze gebeden verhoort.

Ik had een moeilijke dag achter de rug, en toen ik van school thuiskwam, ging ik onmiddellijk op mijn knieën en vroeg ik mijn hemelse Vader of Hij me wilde laten weten of er iemand van me hield. Toen ik 'amen' had gezegd, kwam mijn oudere zus mijn kamer in en zei dat ze van me hield. Ik werd vervuld van de Geest, en deze ervaring was een grote bijdrage aan mijn getuigenis van het gebed. Ik bid iedere dag — en ik probeer altijd een gebed in mijn hart te hebben. □

*Shannon Watson, 17 jaar
Wijk Highland 20
Ring Highland-Oost (Utah, VS)*

Spreek met God

Een **VERSCHRIKKELIJKE** dag

Stress, twijfel en nog meer stress.

Wat moest ik in hemelsnaam beginnen?

Brenda Williams

Ik zat op het randje van mijn bed en probeerde met mijn biologieboek op schoot voor het proefwerk van de volgende dag te studeren. Terwijl ik langzaam de bladzijden omsloeg van het gecompliceerde hoofdstuk over cellulaire respiratie, hield ik mijn kaken stijf op elkaar in een poging om me te concentreren. Maar het was zinloos.

Mijn ogen vulden zich met tranen. Ik had die avond tevergeefs auditie gedaan voor een toneelstuk. Ik deed voor het eerst mee aan een toneelstuk. Hoewel ik geen dansles, acteerles of zangles had gehad, had ik op advies van mijn vriendinnen toch auditie gedaan. Het was niet goed gegaan. Mijn dans en zang waren gemiddeld. Maar vanavond was de laatste test geweest, het gedeelte waarmee ik een plaats in het gezelschap had willen veroveren — een uit het hoofd geleerde humoristische dialoog, die ik aan de regisseur en het auditiecomité moest voordragen. Ik had me dagenlang voorbereid en het script zorgvuldig uitgeschreven en uit het hoofd geleerd totdat ik zeker wist dat ik het in mijn dromen nog zou kunnen voordragen. Maar toen ik op school kwam, kon ik niet helder denken. Ik was niet alleen zenuwachtig, maar ook moe en bezorgd omdat ik de volgende dag twee moeilijke proefwerken had. Ik probeerde me de tekst te herinneren, die woorden die ik zo goed uit het hoofd had geleerd, maar ik kon ze me slechts in fragmenten herinneren en sprak ze zwakjes en onzeker uit.

Nu ik thuiszat, voelde ik een hete traan op mijn lip

terechtkomen. Ik probeerde niet te huilen. De laatste paar weken leek het wel of alles mislukte. Een van mijn goede vriendinnen gedroeg zich koud en afstandelijk. Mijn schema was ingewikkeld en veeleisend. Ik begon te twijfelen of ik wel naar de universiteit wilde. En nu, na de mislukte auditie, wist ik niet of ik nog kon studeren of slapen. Ik deed mijn biologieboek dicht en legde het op de vloer. Geëmotioneerd begroef ik mijn hoofd in mijn kussen.

Toen hoorde ik de deur opengaan en klonk de bezorgde stem van mijn moeder. 'Wil je een zegen hebben?' vroeg ze rustig. Ik keek op en was in de verleiding om haar weg te sturen. Op mijn rode gezicht kon je de afdruk van het kussen zien. Toen ik ging zitten, zag ik dat allebei mijn ouders in de deuropening stonden. Ik wist dat ik heel hard een zegen nodig had. Ik knikte zonder iets te zeggen en ik snikte toen ik achter mijn ouders aan naar hun kamer liep.

Ik had al een getuigenis van het priesterschap. Ik had gehoord van de zegens die de pioniers elkaar hadden gegeven. En ik had gehoord van de zegens die in deze tijd waren gegeven aan slachtoffers van branden, aan kinderen in een coma en aan mensen die weinig overlevingskans hadden. Ik had twee jaar eerder mijn patriarchale zegen ontvangen en ik had een getuigenis van de unieke waarheid en de liefde daarin.

Maar toen mijn vader die avond zijn handen op mijn hoofd legde, werd mijn getuigenis van het priesterschap versterkt. Ik voelde de kracht in zijn woorden, in de zachte druk van zijn handen. De zegen ging aan mijn oppervlakkige wensen voorbij en ik kreeg te horen wat voor mij echt belangrijk was. Toen mijn vader de zegen af sloot, was er vreugde in mijn hart door die woorden, die eenvoudige gezegende woorden die niet van hemzelf afkomstig waren. Mijn vader kon zich niet herinneren wat hij gezegd had, maar ik wel — en mijn duistere verwarring van stress en angst was overgegaan in een zacht gevoel van gemoedsrust.

Ik glimlachte naar mijn moeder, dankbaar voor haar geïnspireerde idee. Toen ik mij omdraaide en mijn vader omarmde, voelde ik in de warmte van zijn armen de liefde van mijn hemelse Vader en zijn Zoon, die allebei op mij neerkeken en meer van mij hielden dan iemand anders ooit zou kunnen. Ik voelde me zo dankbaar voor die eenvoudige zegen, die zachte, krachtige en troostende woorden.

Die nacht had ik voor het eerst in weken een diepe nachtrust, zonder zorgen en met de kennis van mijn toekomst als geliefde dochter van God. □

Brenda Williams is lid van de wijk BYU 47 in de ring Brigham Young University 12.

'Alles aan Hem overdragen'

'Een ieder van ons zal op de een of andere manier pijn lijden. (...) Pijn kan uit gevoelens van eenzaamheid en depressie voortkomen. Pijn is vaak het gevolg van onze ongehoorzaamheid aan de geboden van God, maar kan ook geleden worden door mensen die hun uiterste best doen om het voorbeeld van de Heiland te volgen. (. .)

'Ouderling Orson F. Whitney heeft geschreven: "Geen enkele pijn die wij lijden, geen enkele beproeving die wij doormaken, is nutteloos. Het bevordert ons leerproces, de ontwikkeling van deugden als geduld, geloof, standvastigheid en nederigheid. Alles dat wij lijden en doorstaan, vooral als we het geduldig doorstaan, ontwikkelt ons karakter, zuivert ons hart, verruimt onze ziel en maakt ons zachtaardiger en liefdevoller, waardig om kinderen van God genoemd te worden, (...) en door verdriet en leed, arbeid en beproeving, zullen we de opleiding ontvangen waarvoor wij hier op aarde zijn gekomen.' (*Improvement Era*, maart 1966, blz. 211.) (. .)

'De Heer is de grootste Verzorger. Wij moeten ons overgeven aan de Heer. Daarbij geven we de oorzaak van onze pijn op en geven we alles aan Hem. "Werp uw bekommernis op de Here, Hij zal voor u zorgen" (Psalmen 55:22). "En moge God u dan toestaan, dat uw lasten licht mogen worden door de vreugde van zijn Zoon" (Alma 33:23).'
— Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen ('Lichaam en ziel genezen', *De Sier*, januari 1999, blz. 19) □

President Hinckley wijdt de Monterrey-tempel en de Lubbock-tempel in

President Gordon B. Hinckley heeft in april twee tempels ingewijd: één in de Verenigde Staten en één in Mexico. Daardoor komt het totaal aantal tempels dat in gebruik is op 110.

De Lubbock-tempel (Texas)

De Lubbock-tempel (Texas) in de Verenigde Staten is op 21 april in vier diensten ingewijd. 'Dierbare Vader, bij de inwijding van dit huis beloven wij dat we U trouw zullen dienen als degenen die geroepen zijn tot het werk in uw grote koninkrijk', zei president Hinckley in het inwijdingsgebed. 'Wij smeken uw zegeningen af over deze gemeenschap, over deze staat en over dit land. Zegen dit uitverkoren land, dat het altijd zijn vrijheid mag behouden, dat de mensen die er wonen, gezegend worden met vrede en vrijheid, en dat er rechtschapenheid mag heersen in dit land.'

President Hinckley werd vergezeld van ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen, en ouderling F. Burton Howard van de Zeventig, president van het gebied Noord-Amerika-Zuidwest.

De inwijding van de Lubbock-tempel vond kort nadat de oprichting van het zendingsgebied Lubbock (Texas) was aangekondigd, plaats. 'Ik denk dat de mensen in dit

gebied na de inwijding van de tempel meer open zullen staan voor de kerk', zei de president van de Lubbock-tempel, Jay B. Jensen. 'Ongeveer 21 duizend mensen hebben de open dagen bezocht, en velen zeiden bij hun vertrek: 'Ik weet nu dat ik verkeerd ben ingelicht toen men me vertelde dat dit geen christelijke kerk was.'"

De Lubbock-tempel is de derde tempel in Texas. De tempel in Dallas is ingewijd in 1984, die in Houston in 2000. Kerkleiders hebben ook plannen aangekondigd voor de bouw van een tempel in San Antonio (Texas). Ongeveer 4130 leden hebben de inwijding van de Lubbock-tempel bijgewoond.

De Monterrey-tempel (Mexico)

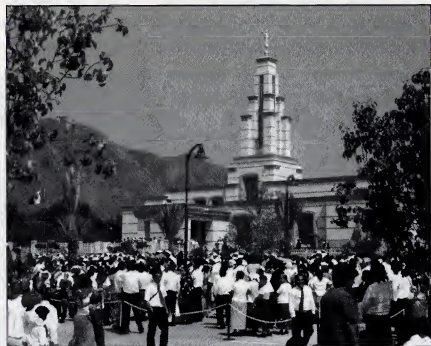
Op 28 april heeft president Hinckley de Monterrey-tempel – de twaalfde in Mexico – in vier diensten ingewijd. Het is de 75ste tempel die door president Hinckley is ingewijd of opnieuw is ingewijd.

'Wij hebben waardering voor de vele zendelingen die in dit land zo hard gewerkt hebben om de eeuwige waarheden van uw evangelie te verkondigen', zei president Hinckley in zijn inwijdingsgebed. 'Zij hebben zich met zoveel toewijding ingezet dat honderdduizenden van uw zoons en dochters in de wateren van de doop

FOTOGRAFIE: GREG HILL MET TOESTIMMING VAN CHURCH NEWS

Leden staan in de rij voor de inwijding van de Lubbock-tempel (Texas). Door de nieuwe tempel zijn mistattingen over de kerk al veranderd, vertelt tempelpresident Jay B. Jensen.

FOTOGRAFIE: JASON SWENSEN, MET TOESTIMMING VAN CHURCH NEWS

Drommen mensen verzamelen zich voor de inwijding van de Monterrey-tempel (Mexico). Na de Verenigde Staten heeft Mexico de meeste leden en tempels: de Monterrey-tempel is de twaalfde in Mexico.

zijn afgedaald en een gelovig leven leiden.

'We zijn dankbaar dat dit land zoveel tempels telt. (...) Wonderbaarlijk is het werk dat in deze heilige tempels wordt gedaan. En vandaag voegen we aan de vele andere die er al zijn, dit prachtige gebouw toe.'

President Hinckley werd vergezeld van ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen en leden van het gebiedspresidium van Mexico-Noord, ouderling Lynn A.

Mickelsen en ouderling Gary J. Coleman van de Zeventig en ouderling Adrían Ochio, een van de gebiedszeventig.

Met de Monterrey-tempel zijn de hoop en veel dromen van plaatselijke heiligen der laatste dagen in vervulling gegaan, vertelde Alfa Casanova van de wijk Contry in de ring Monterrey Roma (Mexico).

'Hier hebben we zo lang op gewacht', zei zuster Casanova, die lang geleden een reis van 25 uren onder-

nam naar de destijds dichtstbijzijnde tempel in Mesa (Arizona). 'Nu kunnen we vaak naar de tempel voor de verlossende verordeningen waar we zo lang op gehoopt hebben.'

Meer dan 40 duizend mensen bezochten de open dagen van 3 tot en met 20 april. Daaronder bevonden zich zakenlieden, overheid- en gemeentefunctionarissen en functionarissen van andere geloofsrichtingen. 12 duizend leden woonden de inwijding van de tempel bij. □

President Hinckley spreekt met de president van Mexico

Tijdens zijn verblijf in Mexico voor de inwijding van de Monterrey-tempel, had president Gordon B. Hinckley op 29 april een gesprek met de president van Mexico, Vicente Fox, in de presidentiële residentie in Mexico-Stad.

Mensen uit hun armoedige situatie helpen is een van de belangrijkste taken van deze wereld', zei president Hinckley tijdens die bijeenkomst. 'Als mensen scholing krijgen, helpen zij zichzelf.'

President Hinckley legde uit wat de kerk doet om de mensen in Mexico te helpen – zowel leden van de kerk als van andere geloofsrichtingen. Pre-

sident Hinckley sprak over het permanente studiefonds van de kerk. President Fox toonde zich geïnteresseerd. De twee bespraken ook een door de kerk bekostigde lascusus aan een technische universiteit in Monterrey.

Tijdens zijn bezoek aan president Fox bood president Hinckley een gift aan van het welzijnsfonds van de

kerk, voor Vamos México, een liefdadigheidsinstelling voor arme kinderen, gesteund door Mexico's first lady, Marta Sahagún de Fox. President Fox nam de bijdrage namens zijn vrouw in dank aan. Hij zei dat het haar liefdadigheidswerk zeker ten goede zou komen.

Ten slotte bedankte president Hinckley president Fox dat de Mexicaanse regering zo welwillend was geweest om het zendingswerk en andere programma's van de kerk toe te laten. 'U bent welkom', antwoordde president Fox. 'Wij zijn overtuigd [van het belang] van volkomen acceptatie van alle kerken.'

Bij het gesprek waren ook aanwezig: ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen; ouderling Richard H. Winkel van de Zeventig, president van het gebied Mexico-Zuid; ouderling Benjamin De Hoyos, een van de gebiedszeventig; Jeffrey Davidow, ambassadeur van de Verenigde Staten in Mexico; Javier Moctezuma Baragan, minister van godsdienstzaken in Mexico; en Jeffrey Jones, lid van de kerk en lid van de Mexicaanse Senaat. □

President Hinckley in gesprek met de president van Mexico, president Fox, in de presidentiële residentie in Mexico-stad. De twee bespraken wat de kerk doet om het Mexicaanse volk te helpen.

President Hinckley spreekt kinderen toe op nieuwe videoband

Stel u voor dat president Gordon B. Hinckley een persoonlijk gesprek had met alle jeugdwerkkinderen van de hele kerk. Dat is nu mogelijk door een nieuwe videopresentatie van de kerk: *Participatieperiode met President Hinckley*.

‘De laatste jaren heeft president Hinckley speciaal gesproken tot de jeugd en tot moeders en vaders van de kerk. Deze videoband heeft hij gekozen om elk kind van de kerk toe te spreken’, zegt Gayle M. Clegg, tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium.

Het betreft een videopresentatie van acht minuten, en we zien hoe president Hinckley leiding geeft aan de participatieperiode in het jeugdwerk van een wijk. De president van de kerk vertelt de kinderen hoe hij in zijn eigen jeugd de evangeliebeginselen leerde naleven. Hij spreekt over de tiende, over tempels, de zegeningen van het lidmaatschap van de kerk, en

Hier vertelt president Hinckley op de videoband hoe hij in zijn eigen jeugd de evangeliebeginselen leerde naleven. De videopresentatie is bedoeld voor de participatieperiode van het jeugdwerk en is ook verkrijgbaar voor gebruik thuis.

over het eeuwige gezin. Terwijl hij daarover vertelt, verschijnen er kinderfoto's van president Hinckley op het scherm. De presentatie eindigt met het getuigenis van president Hinckley en een zegen voor de kinderen van de kerk.

Alle units van de kerk over de hele

wereld hebben een exemplaar toegestuurd gekregen. Hij kan op diverse momenten in het jeugdwerk worden gebruikt, onder andere tijdens de participatieperiode, de lessen, en op prestatiedagen. *Participatieperiode met president Hinckley* (bestelnummer 56331 120) kan ook aangeschaft worden voor gebruik thuis, zegt Coleen K. Menlove, algemeen jeugdwerkpresidente. ‘We kunnen hem ook buiten het jeugdwerk bekijken’, zegt ze. ‘Ouders kunnen hem thuis vertonen en zien hoe president Hinckley hun kinderen onderwijst.’

U kunt een exemplaar bestellen bij het distributiecentrum. De videoband is verkrijgbaar in de volgende talen: Kantonees, Cebuano, Deens, Nederlands, Engels, Fijisch, Fins, Frans, Duits, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Koreaans, Mandarijns, Noors, Portugees, Russisch, Samoaans, Spaans, Zweeds, Tagalog, Tahitiaans, Thais en Tongaans. □

Eigentijds advies

Leiders sporen zusters aan om Christus na te streven en te werken aan sterke gezinnen

Om te kunnen bouwen op een stevig fundament – ‘de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God’ – moeten we het karakter van Jezus Christus nastreven, heeft ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd tijdens de BYU-vrouwenconferentie van 2 en 3 mei.

Ouderling Maxwell en andere kerkleiders hebben gesproken op de jaarlijkse conferentie waar dit jaar 18 duizend vrouwen uit Australië, Ca-

nada, Engeland, Mexico en de Verenigde Staten aanwezig waren.

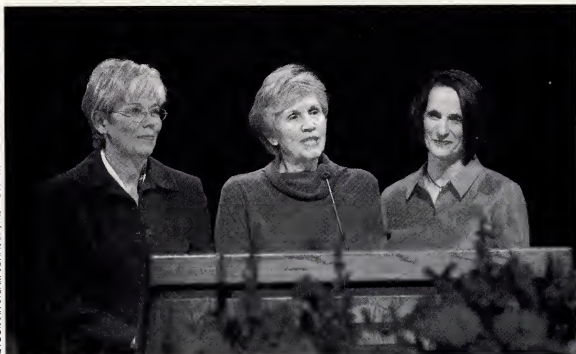
‘We ondervinden vreugde noch enige zekerheid als we Hem slechts met de lippen dienen. Hem navolgen is de enige sleutel, en het karakter dat we dan ontwikkelen, is de verfijning van onze ziel – als we ons hebben ontdaan van alles wat niet essentieel is’, zei ouderling Maxwell. Hij sprak over het conferentiethema: Bouwen op het fundament van Christus. (Zie Helaman 5:12.)

Over de moeilijkheden waardoor ons karakter zich ontwikkelt, zei ouderling Maxwell: ‘Als we een zon-

nescherm optrekken en als dan plotseling het felle zonlicht ons in de ogen schijnt, huiveren we en knipen we onze ogen dicht. We wenden ons bijna af. Soms is dat het geval met leringen – er valt plotseling zoveel licht over ons heen dat we er niet op voorbereid zijn.’

‘Bouwen aan je karakter is de moeilijkste constructievorm’, voegde hij eraan toe. ‘Het vereist geloof en geduld met onze goddelijke blauwdruk. (...) Oprecht discipelschap vereist daarom oprechte verandering.’

Ook ouderling Ben B. Banks van het Presidium der Zeventig sprak tij-

Het algemeen ZHV-presidium spreekt op de Brigham Young University vrouwen toef. Zij spoorden de zusters aan om elkaar te begeleiden.

dens de conferentie. Hij had het over het belang van een sterk fundament op de rots van onze Verlosser.

‘We kunnen ons fundament niet op Jezus Christus bouwen als we Hem niet kennen’, zei ouderling Banks. ‘Diepgelovige vrouwen door de eeuwen heen volhardden en wisten wie ze waren’, zei hij.

‘Net als de pioniers van weleer [moeten we] onze blik richten (...) op de Heiland en zijn evangelie’, zei hij.

Ouderling Banks spoorde de toehoorders aan om de tradities van moeders die hen waren voorgedaan, voort te zetten. Hij zei: ‘Het staat vast dat de tijden zijn veranderd.’ Moeders moeten een sterk fundament bouwen door geloof, bekering, hernieuwing van de verbonden, en door te bidden om de hulp van de Heilige Geest, legde hij uit.

Zuster Margaret D. Nadauld, algemeen presidente van de jongvrouwen, sprak tijdens de zustersconferentie over een sterk gezinsfundament.

‘U en ik leggen nu de fundamenten die alles wat aards is, zullen doorsaan, want we bouwen aan gezinnen – gezinnen die toegewijd zijn aan het werk van God’, zei zuster Nadauld. Ze zei dat die taak misschien beang-

stigend lijkt, maar we kunnen hem met succes vervullen.

Om een sterk fundament te bouwen, moeten moeders hun kinderen met geduld en gevoel voor humor onderrichten, vervolgde zuster Nadauld. Dat doen ze door hun kinderen te laten zien hoe ze moeten bidden, door de lessen van de kerk thuis te bespreken, door hun tiende te betalen en van de Heer te houden, zei ze.

Zuster Nadauld sprak ook over de belangrijke rol van de vader in het gezin. ‘Vaders behoren hun gezin te voorzien van alle levensbehoeften, en moeders behoren daar waardering voor te tonen’, zei ze.

Zuster Nadauld eindigde met de aansporing om het geloof te behouden: ‘Door geloof kan een gezin in evenwicht blijven en ons fundament er in moeilijke tijden sterker door worden.’

De drie leden van het algemeen ZHV-presidium spraken ook tijdens de conferentie. Zij adviseerden de vrouwen van de ZHV om jongere vrouwen en nieuwe leden te begeleiden en ze bij hun activiteiten te betrekken.

‘Elke vrouw die hier zit, kan een positieve bijdrage leveren’, zei de algemeen ZHV-presidente, Bonnie D.

Parkin. Ze vroeg of elke vrouw iemand wilde kiezen die hulp nodig had bij een overstap – naar de ZHV of naar de kerk – en om hulp te bieden. ‘En schrijf u ons er dan over’, vroeg ze.

De leden van het presidium gaven voorbeelden van begeleidsters die zij zelf hadden gehad. Kathleen H. Hughes, eerste raadgeefster, vertelde dat er, toen ze deze roeping ontving, een golf van herinneringen door haar heenging – aan haar moeder die altijd gaf en anderen hielp.

Anne C. Pingree, tweede raadgeefster, vertelde dat ze moeilijke veranderingen goed had doorstaan door te denken aan de moed en het onwankelbare geloof van haar betovergrootmoeder. Zuster Pingree vertelde dat die Noorse voorouder, toen ze weduwe was geworden, twee van haar kinderen achterliet en er vier meenam op haar reis naar Amerika waar ze met de eerste heiligen der laatste dagen de tocht naar het westen ondernam.

‘Mijn hele wezen is verankerd in mijn verbonden’, zei zuster Pingree nog. ‘De tocht door het leven blijft een reis – spannend, met momenten van angst en vreugde. De Heer staat altijd naast me.’

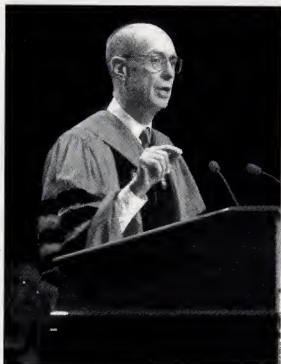
Ouderling Eyring spreekt afgestudeerden aan de BYU-Idaho en BYU-Idaho toe

Ouderling Henry B. Eyring, commissaris van kerkelijk onderwijs en lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, sprak in april tijdens de diploma-uitreiking van de Brigham Young University in Provo en in Idaho. President Gordon B. Hinckley presideerde de diploma-uitreiking in Idaho, en ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen presideerde in Provo.

Ouderling Eyring sprak tijdens de diploma-uitreiking in Provo over dienstbetoon als een manier waarop afgestudeerden aan de BYU het doel

van hun opleiding kunnen verwezenlijken – zelfs in tijden waarin ze het evenwicht moeten zien te vinden tussen de eisen die een gezin stelt en andere taken. Een afgestudeerde, zei hij, heeft de taak gehoor te geven aan de hulproep van een weduwe of een wees en om te voldoen aan de eisen die een roeping in de kerk stelt.

‘Jouw en mijn sleutel om ons potentieel als dienstknechten waar te maken, is onze Meester leren kennen, voor Hem doen wat we kunnen, en bereid zijn het overige in zijn handen te leggen.’

FOTOGRAF MICHAEL LEWIS, MET DANK AAN PULLIDAHO

Ouderling Henry B. Eyring spreekt tot de afgestudeerden aan BYU-Idaho. Hij leerde ze hoe ze hun schuld kunnen hanteren – hun schuld in de zin van de dankbaarheid die zij verschuldigd zijn aan de mensen die hun studie mogelijk hebben gemaakt.

Vergeet niet, zei hij, ‘dat je een Meester dient die van je houdt, die je kent en almachtig is. Hij eist je hulp aan anderen niet op, maar Hij schept mogelijkheden waardoor je kunt groeien.’

Ouderling Eyring zei dat hulp aan anderen zegeningen oplevert: ‘Als je zich de moeite getroost Hem te dienen, zul je worden opgebouwd. En in de komende wereld zul je bij Hem verblijven.’

Op de BYU-Idaho sprak ouderling Eyring over ‘schuld’, niet in de zin

van geld, maar in de zin van dankbaarheid.

Ouderling Eyring, die vroeger president van Ricks College (nu BYU-Idaho) is geweest, vertelde de afgestudeerden dat zij voor eeuwig in de schuld staan bij hun leraren, familieleden en de tiendebetalers die hun opleiding mogelijk maakten.

‘Nu is het jullie taak om die schuld te hanteren in plaats van te hopen hem af te lossen’, zei hij. ‘Je kunt je weldoeners niet terugbetalen. Je zult ze niet vinden, en zij zouden geen geld van je aannemen als je dat aanbod. Maar vanaf vandaag kun je zorgen dat je schuld langzaam maar zeker kleiner wordt.’

Ouderling Eyring gaf vervolgens drie regels voor het inlossen van de dankbaarheidsschuld. ‘Ten eerste: als er werk van je gevraagd wordt, geef dan meer dan je krijgt. Ten tweede: kijk om je heen of je iemand kunt helpen. En ten derde: vraag God of Hij je meer kracht geeft om te geven en te helpen.’

Ontleend aan Church News, 11 mei 2002.

Ouderling Tingey spreekt over goddelijke patronen

Het is onze taak in dit leven om de wegen van de Heer te kennen, te begrijpen en te volgen, zei ouderling Earl C. Tingey van het Presidium van de Zeventig tijdens een uitzending van de kerkelijke onderwijsinstellingen op 5 mei. Ouderling Tingey sprak tijdens een satellietuitzending jongvolwassenen van middelbare-schoolleeftijd toe. De haardvuuravond werd in 22 talen vertaald en zal op videoband beschikbaar zijn voor instituutcuristen over de hele wereld.

‘Als svij zaken kunnen gaan zien zoals onze hemelse Vader die ziet – en dat gebeurt als we de Schriften bestuderen, de profeten volgen en persoonlijke openbaring ontvangen – kunnen we iets van de ellende en de tegensla-

Ouderling Earl C. Tingey spreekt jongvolwassenen toe tijdens een recente satellietuitzending van de kerkelijke onderwijsinstellingen. Hij besprak goddelijke patronen voor hun leven.

gen waarmee we in het leven te maken kunnen krijgen, vermijden’, zei ouderling Tingey tegen de jongvolwassenen.

Hij zei dat de Heer wil dat zijn kinderen goddelijke patronen navolgen. Eerst sprak hij over zedelijke reinheid. Ouderling Tingey spoorde de jongvolwassenen aan om een exemplaar van de brochure van de kerk, *Voor de kracht van de jeugd* aan te vragen. ‘In die brochure worden normen behandeld waarmee je je geest en je lichaam vrij kunt houden van de zonden van de wereld’, zei hij.

Ouderling Tingey spoorde de jongvolwassenen ook aan om de sabbatdag heilig te houden. ‘In de huidige wereld, waarin zo sterk de nadruk ligt op het zakelijke, is de zondag heel moeilijk te onderscheiden van andere dagen in de week’, zei hij. ‘Als je niet oppast, zul je merken dat je zachtjesaan de heilige sabbat gaat schenden en al heel gauw je eigen patroon (niet dat van de Heer) volgt en wat op den duur moeilijk te doorbreken is.’

Vervolgens moedigde ouderling Tingey de jongvolwassenen aan om altijd hun tiende en offergaven te betalen. ‘Veel van jullie hebben als stu-

dent een heel laag inkomen', gaf hij toe. 'Anderen gaan een beduidend inkomen verdienen. (...) Hoe dan ook, het vereist veel geloof om je tiende te betalen. Ik getuig nederig dat je gezegend zult worden als je er een gewoonte van maakt.'

Nog een goddelijk patroon waarover ouderling Tingey sprak, was getrouw werkzaam zijn in de kerk. 'Ga voort in geloof. Help, waar je ook woont – of dat nu is in gebieden waar de kerk volgroeid is, of in afgelegen

gebieden waar de kerk nog klein is. Werk met enthousiasme, en de Heer zal je werk zegenen', zei hij.

Ouderling Tingey vertelde ook dat de Heer van de jongvolwassenen verwacht dat ze uitmunten en goede cijfers behalen, en hij voegde eraan toe dat ze zich met een opleiding moeten voorbereiden op de weg die voor hen ligt. 'Ik probeer niet in de toekomst te kijken, maar ik voel toch dat we voorbereid moeten zijn op wat er vóór ons ligt', zei hij.

Ten slotte zei hij dat jongvolwassenen een patroon moesten ontwikkelen waardoor ze op den duur de verantwoordelijkheden van een celestiaal huwelijk kunnen aanvaarden.

'Ik geef jullie mijn getuigenis van het belang van patronen in je leven die zullen leiden tot eeuwig geluk. Jullie generatie houdt een grote belofte in voor de toekomst van de kerk. Wij geloven in jullie.' □

*Ontleend aan Church News,
11 mei 2002.*

Hulp bieden in tijd van nood

Als er zich ergens in de wereld rampen voordoen, hebben veel kerkleden het edele verlangen om hulp te bieden aan wie in nood verkeren. Gary R. Flake, directeur van de humanitaire diensten van de afdeling welzijnzorg van de kerk, legt uit hoe heiligen der laatste dagen het beste hulp kunnen bieden.

Vraag: Wat is voor leden de beste manier om de kerk bij te staan bij noodhulp aan anderen?

Antwoord: De beste manier is geld blijven overmaken aan het fonds hu-

manitaire hulp. Als kerkleden regelmatig via hun wijk of gemeente giften overmaken, geven zij de kerk de grootste flexibiliteit. Omdat de kerk de bijkomende administratieve kosten betaalt, komen de giften geheel ten goede aan de mensen in nood.

Vraag: Wat moet er gebeuren als mensen voedsel of andere noodvoorzieningen willen schenken?

Antwoord: De meeste mensen beseffen niet welke praktische of logistieke problemen zich voordoen bij het verpakken van hulpgoederen en het vervoer naar het desbetreffende land. Het voedsel dat leden in Amerika of Europa in voorraad hebben, kan bijvoorbeeld niet passen in het voedingspatroon van het land waar de ramp zich heeft voltrokken. En vaak is er weinig tijd voor het verzamelen en verpakken. Als we goederen versturen, gebruiken we gewoonlijk reeds verpakte artikelen die klaar zijn om verscheept te worden. In veel gevallen is het praktischer en goedko-

per om goederen in het gebied zelf te kopen en ze onmiddellijk uit te delen waar ze nodig zijn. Bovendien kunnen bepaalde voedingsmiddelen in bepaalde landen niet worden gevoerd. Het is edelmoedig van de leden om te willen geven wat ze bij elkaar hebben gebracht, maar het is altijd teleurstellend als ze veel inzamelen wat we een land niet binnenkrijgen.

Vraag: Hoe komt het dat transporten van de kerk zo snel en doelmatig lijken te verlopen?

Antwoorden: Ze worden zorgvuldig verpakt om te veilig, doeltreffend en snel te vervoeren. De kerk wordt gezien als een uitstekende hulpverlenende instelling vanwege de kwaliteit van onze reactie op rampen, en een deel van die reactie is te danken aan de mogelijkheid die we hebben om met leden onder leiding van de priesterschap ter plaatse een hulp-post in te richten. En we hebben goed leren samenwerken met andere hulporganisaties, zoals het Rode Kruis, omdat we weten dat de kerk bij rampen slechts een deel van de oplossing kan bieden. Soms worden onze transporten door die organisaties gedistribueerd. De organisatie van de kerk

FOTO: BRAD BORN / SGALE

Garry R. Flake heeft de leiding over de afdeling humanitaire hulp van de kerk. Kortgeleden heeft hij verteld hoe de leden kunnen bijdragen aan de humanitaire hulp die de kerk verschaft.

wereldwijd, wordt door veel andere organisaties benijd.

Vraag: Op welke andere manieren kunnen leden helpen, behalve door donaties aan het fonds welzijnszorg?

Antwoord: Ze kunnen pakketjes voor lichaamsverzorging, schoolpakketjes of pakketjes voor baby's samenstellen en die afleveren aan, of sturen naar het voorraadhuis voor de bisschoppen. Over de hele wereld is grote behoefte aan die drie zaken. We hebben er nooit genoeg. Leden kunnen richtlijnen voor die pakketjes opvragen door te bellen naar 001-801-240-6060, of door te schrijven naar Latter-day Saint Humanitarian Center, 1665 Bennett Road, Salt Lake City, UT 84104, USA.

Richtlijnen (in het Engels) zijn ook te vinden op de internetsite van de kerk: www.lds.org. Ze kunnen achterenvolgens klikken op 'Other Resources', 'LDS Foundation', 'Welfare Services and Humanitarian Aid', en als laatste op 'How Can I Help with Humanitarian Service Projects'. We hebben geprobeerd onze verzorgingspakketjes net zo samen te stellen als de noodpakketjes die de Verenigde Naties of andere organisaties verzorgen, dus is het belangrijk om de richtlijnen zorgvuldig op te volgen.

We hebben ook voortdurend behoefte aan quilts en wollen dekens. We accepteren te allen tijde babydekens en quilts in elk formaat en elke kleur.

Vraag: Is er nog behoefte aan andere zaken die de leden kunnen schenken?

Antwoord: Mogelijk zijn er leden die weten of er ergens medische voorraden zijn die geschenken kunnen worden. Die kunnen we gebruiken in medische noodpakketten die we in voorraad houden. We stellen medische pakketten van 320 kilogram samen die onmiddellijk vervoerd kunnen worden naar een gebied waar er behoefte aan is. Die pakketten bevatten

25 basisartikelen die in elk ziekenhuis gebruikt kunnen worden – zaken als verbandgaas en bandages, steriele

handschoenen, injectiespuiten, stethoscopen, bloeddrukmeters, operatietekleding en zeep. □

Algemene ZHV-conferentie en de 172ste algemene oktoberconferentie

Onderstaande informatie is bedoeld als herinnering aan de komende uitzendingen. Neem contact op met uw plaatselijke kerkleiders voor de juiste tijden en plaatsen van de rechtstreekse of de op de band opgenomen uitzendingen in uw gebied. Kijk ook op www.lds.org voor rechtstreekse uitzendingen op internet en voor opnamen van vorige uitzendingen.

Algemene ZHV-conferentie

Datum: 28 september 2002

172ste algemene oktoberconferentie

Data: 5–6 oktober 2002

Zaterdagmorgenbijeenkomst

Zaterdagmiddagbijeenkomst

Priesterschapsbijeenkomst

Zondagmorgenbijeenkomst

Zondagmiddagbijeenkomst

Talen: De algemene ZHV-conferentie wordt uitgezonden in 35 talen. De algemene oktoberconferentie wordt vertaald in 52 talen.

Korting op tempelkleding

Om leden te helpen bij de aanschaf van hun eigen tempelkleding, geeft de kerk aanzienlijke korting op de eerste aanschaf van tempelkleding.

Het Eerste Presidium kondigde die korting voor het eerst aan in een brief van 6 oktober 1998. Zij blijven leden die hun begiftiging hebben ontvangen, aansporen om hun eigen tempelkleding te kopen en die bij de tempelverordeningen te gebruiken. Om de leden te helpen bij de aanschaf van

tempelkleding, wordt bij de eerste aankoop ervan korting aangeboden. Die korting is niet van toepassing op leden die al eens eerder eigen tempelkleding hebben aangeschaft. Leden kunnen tempelkleding kopen bij de distributiecentra.

'De aanschaf en de zorg voor eigen tempelkleding zal de eerbied en de dankbaarheid voor dit heilige werk bevorderen', verklaarde het Eerste Presidium. □

Extra ideeën voor de participatieperiode, september 2002

Jeugdwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Het veld is alreeds wit om te oogsten' op blz. 4 en 5 van De Kindervriend in deze uitgave.

1. Leg uit dat de uitkomst van wat je doet met natuurwetten voorspelbaar is. Als je bijvoorbeeld iets loslaat, valt het altijd op de grond vanwege de wet van de zwaartekracht. Leg uit dat de uitkomst van wat je doet met geestelijke wetten ook voorspelbaar is. Wij ontvangen bijvoorbeeld zegeningen als we de geboden van de Heer gehoorzamen. Laat de kinderen Leer en Verbonden 130:20–21 opzoeken en als spreekkoor voorlezen. (Zie *Onderwijzen – geen grotere roeping*, blz. 173–174.) Laat elke klas een norm uit 'Mijn evangeliënormen' (zie *De Kinderster*, april 1999, blz. 8–9) kiezen en met hun leerkracht de zegeningen bespreken die zij nu ontvangen door zich aan die norm te houden. Laat ze vervolgens de rest van het jeugdwerk over die zegeningen vertellen. Zing een liedje of lofzang over iedere norm. Laat de kinderen iets schrijven of tekenen met betrekking tot een norm waaraan ze in de komende week willen werken.

2. Zing een liedje of lofzang over zendingswerk. Bespreek met de kin-

deren wat ze nu kunnen doen om een zending te zijn, en wat ze kunnen doen om zich voor te bereiden op een voltijdzending. Deel de kinderen op in groepjes. Werk met posten. (Zie *Onderwijzen – geen grotere roeping*, blz. 169–170.) Laat de kinderen bij iedere post een zendingsvaardigheid oefenen. Post A: Voltijdzendingen leren evangelielessen uit het hoofd. Laat de kinderen een geloofsartikel uit het hoofd leren en voor hun groepje opzeggen. U kunt ze dat ook in groepjes van twee laten doen, waarbij een ouder kind een kleiner kind helpt. Post B: Zendingen lezen het Boek van Mormon. Laat ieder kind een verhaal in het Boek van Mormon uitkiezen waar hij of zij veel van houdt. Laat ze dat verhaal met uw hulp in de Schriften opzoeken en aan hun groepje vertellen. Post C: Zendingen houden toespraken. Laat de kinderen het houden van een toespraak oefenen met behulp van het volgende stappenplan: (1) kies een tekst, (2) leg uit wat de tekst betekent, (3) vertel een persoonlijke ervaring of een verhaal uit de Schriften als voorbeeld van dat beginsel, en (4) geef je getuigenis ervan. Laat de leider zo nodig het volgende voorbeeld geven: '1 Nephi 3:7 betekent dat ik zal doen wat de Heer me ook vraagt, omdat ik weet dat Hij me erbij zal helpen. Ik werd een keer uitgenodigd voor een verjaardagsfeestje op zondag, maar omdat ik wist

dat de Heer wil dat we de sabbat heilighen, ben ik er niet heengegaan. Ik voelde me blij omdat ik gehoorzaam was. Ik weet dat we gezegend worden als we zijn geboden onderhouden, zelfs als het niet gemakkelijk is.' Stel voor dat de kinderen dit stappenplan voor hun toespraakjes in het jeugdwerk gebruiken als voorbereiding op hun toespraken tijdens hun zending. Post D: Zendingen dirigeren vaak. Laat de muzikleidster de kinderen leren dirigeren door hen haar bewegingen na te laten doen. Zing een paar eenvoudige liedjes of lofzangen zodat de kinderen kunnen oefenen.

3. Herhaal de liedjes over de tempels en de maandthema's. Laat de kinderen in een grote kring op de grond zitten. Leg op gelijke afstand van elkaar in de kring platen die de maandthema's voorstellen – een plaat van een tempel in uw buurt voor januari ('Ik kijk graag naar de tempel'), een plaat van een gezin voor februari ('Door de tempelzegens kan ons gezin voor altijd samen zijn') enzovoort. Maak bij iedere plaat een lijstje met teksten van die maand en een lijstje met liedjes – het liedje van de maand en andere liedjes of lofzangen die het thema op de plaat onderstrepen. (Zie *Kinderprogramma voor de avondmaalsdienst en overzicht participatieperiode 2002*.) Tekenen op het bord een simpel bordspel met een plaatje van een tem-

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ■ SEPTEMBER 2002

De vensters van de hemel openen

Tiende is een beginsel van opoffering en een sleutel tot het openen van de vensters van de hemel.

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Als jongen heb ik een belangrijke les geleerd die te maken had met geloof en offerande, toen ik tijdens de vrese-lijke economische crisis van de jaren dertig op mijn grootvaders boerderij

werkte. Er waren achterstallige belastingen op de boerderij en grootvader had, als zovelen, geen geld. Er heerste droogte en er gingen koeien en paarden dood door het tekort aan gras en hooi.

Op een dag oogstten we het weinige hooi dat op het land lag. Grootvader liet ons de wagen naar een hoek van het land rijden waar de beste stapel hooi lag. Daar moesten we de wagen zo vol mogelijk laden en die lading gaan afgeven als betaling van zijn tiende.

Ik vroeg me af hoe grootvader dat hooi kon gebruiken om zijn tiende te betalen terwijl enkele koeien waarvan we voor ons onderhoud afhankelijk waren, misschien zouden verhongeren. Ik vroeg me zelfs af of de Heer zo'n groot offer van hem verwachtte. En vooral verbaasde ik me over zijn grote geloof dat de Heer op de een of andere manier zou voorzien. Het erfgoed van geloof dat hij aan zijn nageslacht doorgaf, was veel belangrijker dan geld, omdat hij zijn kinderen

en kleinkinderen heeft ingeprent dat hij de Heer en zijn heilige werk meer liefhad dan aardse zaken. Hij is nooit rijk geworden, maar is in vrede met de Heer en zichzelf gestorven.

De wet van tiende is eenvoudig: we betalen een tiende deel van onze jaarlijkse inkomsten. Inkomsten zijn ons inkomen. Dit is essentieel voor het geluk van de kerkleden over de hele wereld, zowel rijk als arm. Tiende is een beginsel van opoffering en

een sleutel tot het openen van de vensters van de hemel.

Het grootste offer heeft de Heiland zelf gebracht toen Hij zijn eigen leven gaf.

Dat is voor ons een reden ons af te vragen: 'Hoeveel bloeddruppels heeft Hij voor mij vergoten?' Ik getuig dat Jezus de Christus is, de Heelmeester van onze ziel, de Heiland en Verlosser van de mensheid. □

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 1998.

'Het veld is alreeds wit om te oogsten'

Vicki F. Matsumori

'Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft' (Johannes 14:21).

In sommige delen van de wereld is het nu oogsttijd. Groene groenten, sappig fruit en gezond graan zijn rijp en klaar om geoogst te worden. De boeren werken hard om alles binnen te halen en te zorgen dat er niets verloren gaat.

De Heer heeft gezegd dat het veld alreeds wit is om te oogsten. (Zie LV 4:4.) Zijn oogst bestaat uit nederige mensen die klaar zijn om naar het evangelie van Jezus Christus te luisteren. De zendelingen werken hard om zoveel mogelijk mensen die klaar zijn te vinden en les te geven.

President Gordon B. Hinckley heeft ons gevraagd om mee te helpen. Hij heeft gezegd: 'Ik wou dat ik in het hart van elke man, vrouw, jongen en meisje (..) een vurig verlangen kon opwekken om het evangelie aan anderen te verkondigen. Als je dat doet, leef je beter en doe je harder je best om een goed voorbeeld te zijn, omdat je weet dat zij die naar je luisteren geen geloof kunnen ontwikkelen als jij je woorden geen kracht bijzet door een goed leven.' (Regionale conferentie, Anchorage [Alaska], 18 juni 1995.)

Als je probeert beter je best te doen, gehoorzaam je de raad van de profeet. Dan laat je ook zien dat je van je hemelse Vader en Jezus Christus houdt. Dan bereid je je voor om naar de tempel te gaan en een zending te vervullen. Je gedraagt je dan voorbeeldig. Dat wil zeggen dat je een geweldig voorbeeld bent.

Het is oogsttijd. Net zoals een boer of een voltijdzending kun jij de vruchten van je werk zien. Wat is jouw oogst? Andere mensen zien jouw goede voorbeeld en willen dan naar de kerk komen. En je hemelse Vader is blij omdat jij je liefde hebt getoond door zijn geboden te onderhouden. Als je de geboden blijft naleven, zul je iedere keer weer oogsten.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Lees de kinderen hoe belangrijk het is om de sabbatdag te heiligen door ze het verzamelen van manna als toneelstukje te laten spelen. (Zie Exodus 16:11-31.) Lees vervolgens LV 59:9-15 voor en maak een lijst van wat je op de sabbat kunt doen. Bespreek die lijst en voeg er nog ideeën aan toe, zoals in de Schriften lezen en zendelingen schrijven. Vraag de kinderen of ze kunnen horen welke zegeningen ons worden beloofd terwijl u LV 59:16-19 voorleest. Zing een lofzang of een lied over de sabbat. Als herhalingsoefening laat u de kinderen in een kring zitten en een ritme vormen door zachtjes twee keer met hun handen op hun schoot te slaan, twee keer in de handen te klappen en twee keer met de vingers te knippen. Iedere keer als ze met de vingers knippen, laat u een kind iets noemen wat je op de sabbat kunt doen. Ga zo de kring rond en laat de kinderen van alles opnoemen voor de lijst van goede activiteiten.

2. Lees Geloofsartikelen 1:5 voor en leg uit dat bisschoppen door God geroepen zijn. Lees dan Titus 1:7-9 voor en laat de kinderen de eigenschappen van een bisschop opnoemen. Leg uit dat we onze priesterschapsleiders kunnen eren door hen aan te spreken met hun officiële titel. Schrijf de ambten die in Geloofsartikelen 1:6 genoemd worden op het bord: apostelen, profeten, herders, leraars, evangelisten. Schrijf de volgende aanspreektitels op afzonderlijke blaadjes: (twee keer) president, bisschop en (twee keer) broeder. Hang de titels door elkaar op het bord. Lees Geloofsartikelen 1:6 voor. Pauzeer na ieder voorgelezen ambt en laat een kind de juiste aanspreektitel bij het ambt hangen. De profeet wordt 'president' genoemd omdat hij de president van de kerk is. Een hederd wordt nu 'bisschop' of 'president' (van een gemeente) genoemd. 'Leraar' verwijst naar iemand met dat priesterschapsambt; hij wordt 'broeder' genoemd. De profeet Joseph Smith heeft uitgelegd dat onze patriarchen evangelisten zijn. We noemen hen 'broeder'. Schrijf een brief aan uw bisschop of gemeentepresident waarin u hem bedankt voor alles wat hij doet. Laat de kinderen hun naam of een tekeningetje van zichzelf eronder zetten. □

Instructies

In deze tekening zijn een fiets, een emmer, een knoop, een overall, een hooivork, een dagboek, een naald en draad, een zakje met zaadjes, een spaarpot, een hark, de Schriften, een waterkan, een tempelaanbeveling, een tractor en een werklaars verborgen. Kun je ze vinden? Kies een kleur waarmee je alle voorwerpen kleurt die een boer gebruikt en kies een andere kleur voor alle voorwerpen die van pas komen als je je op een voltijdzending voorbereidt.

Wat zendelingen doen

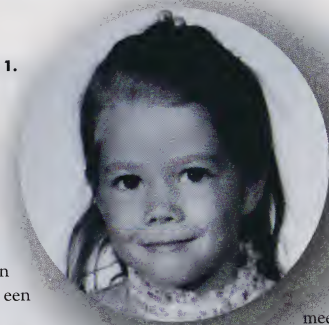

Een verhaal dat jij kunt vertellen

Sandy's zendingsschema

Craig E. Moore
Een waar gebeurd verhaal

Ik ben lid van de kerk geworden door een kind van vijf jaar die een goede zending was.

Toen ik nog klein was, was mijn moeder op zoek naar een kerk die al haar vragen kon beantwoorden. We gingen iedere week naar een andere kerk, maar mijn moeder vond nergens wat ze zocht. Uiteindelijk gaf ze het op.

In die tijd was Sandy Guthrie mijn beste vriendinnetje. We speelden bijna elke dag met elkaar. Op een zaterdagavond vroeg ze me eens of ik de volgende dag met haar mee naar de kerk wilde gaan. Ik vroeg tot welke kerk ze behoorde, met het idee dat ik alle kerken al bezocht had. Ze zei dat het De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was.

Daar was ik nog niet geweest, dus zei ik dat ik mee zou gaan. Toen ik het aan mijn moeder vroeg, zei ze echter jammer genoeg dat ze andere plannen voor die zondag had.

De volgende week vroeg Sandy me weer en ik vroeg het weer aan mijn moeder. Ze had nu een andere reden waarom ik niet mocht gaan.

Maar omdat Sandy een goede zending was, gaf ze niet op. Ze stelde voor dat ik op zondagochtend uit mezelf op zou staan en me klaar maken voordat ik mijn moeder zou vragen of ik mocht gaan. Dat vond ik een fantastisch idee. Als mijn moeder er niets voor hoefde te doen om te zorgen dat ik klaar was, zou ze me misschien gemakkelijker laten gaan.

Op zondagochtend trok ik mijn beste kleren aan en maakte daarna mijn moeder wakker. Dit keer weigerde ze botweg. Ze gaf geen reden aan en liet geen ruimte

om te onderhandelen. Ze zei gewoon 'nee'. Dus deed ik wat de meeste kinderen van vijf zouden doen:

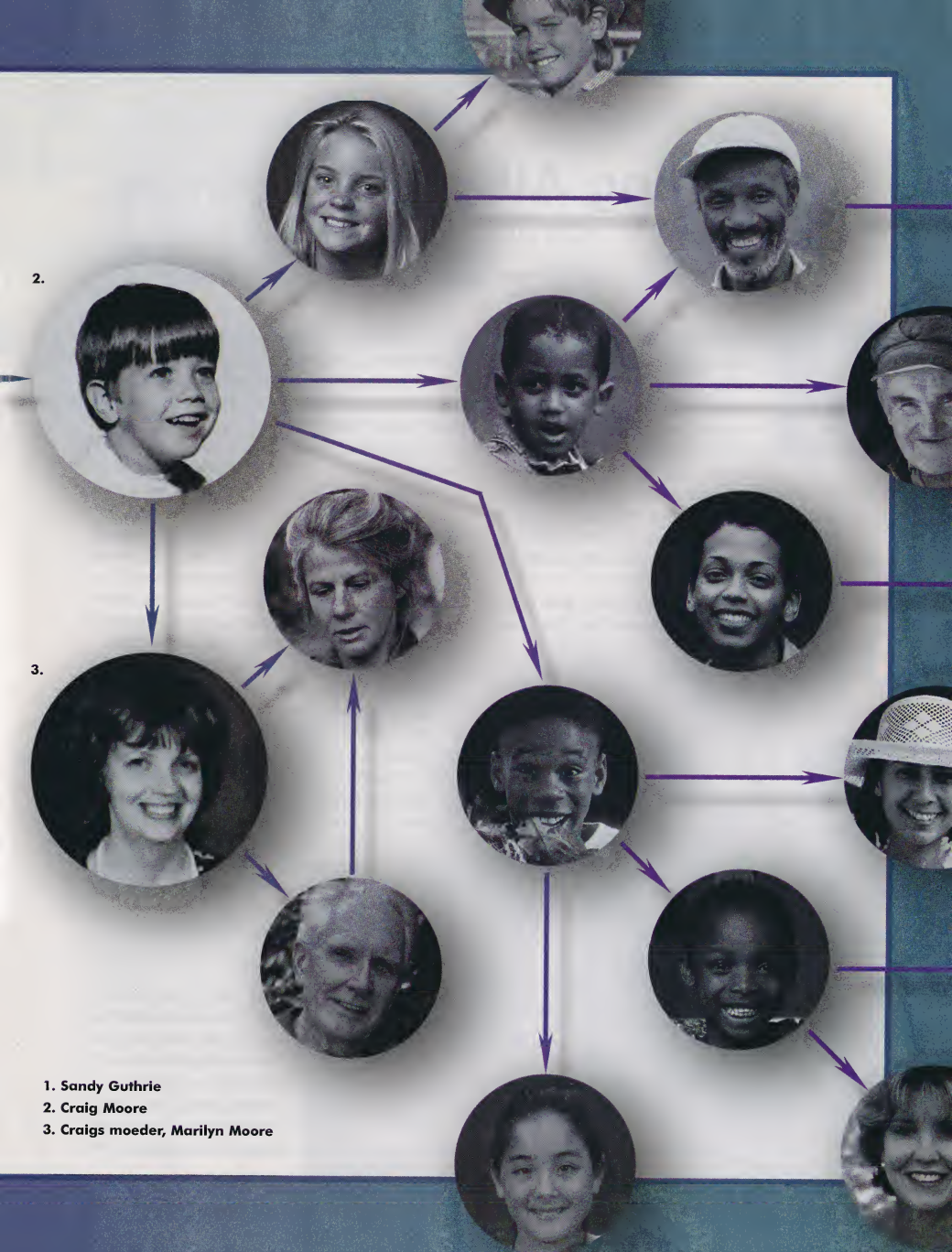
ik huilde.

Ik vermoed dat de tranen en mijn verlangen en vastberadenheid mijn moeder raakten, want ze zei dat ik mocht gaan op voorwaarde dat zij zelf meeging.

Die ochtend gingen mijn moeder en ik met Sandy en haar huisgenoten naar de kerk. Mijn moeder voelde de Geest heel sterk en wist onmiddellijk dat we de ware kerk gevonden hadden. Die avond gaven de zendingen haar de eerste les en ze zei dat ze zich zou laten dopen.

Sindsdien zijn meer dan twintig jaar voorbijgegaan. Als ik dit verhaal aan mijn eigen twee kinderen vertel, maak ik een schema waarin ik de namen schrijf van iedereen die lid van de kerk is geworden doordat Sandy mij vroeg om met haar mee te gaan. Er staan meer dan 100 namen in dat schema. Velen van hen, waaronder ikzelf, hebben niet alleen het evangelie aanvaard maar ook een voltijdzending vervuld waardoor we anderen tot kennis van de waarheid brachten. Het schema bewijst dat de toewijding van één kind om over het evangelie te praten heel veel mensen tot zegen kan zijn.

Ik weet niet hoeveel andere mensen Sandy heeft uitgenodigd om mee naar de kerk te gaan of hoe groot haar totale schema is. Ik weet wel dat ik geen woorden heb die kunnen beschrijven hoe dankbaar ik haar ben. Ik weet ook dat ik nooit voor haar terug kan doen wat ze voor mij heeft gedaan. Maar ik kan wel haar voorbeeld volgen en over het evangelie praten wanneer en waar het maar mogelijk is — voor het geval dat ik ook een gezin tegenkom dat naar waarheid zoekt. □

2.

3.

- 1. Sandy Guthrie
- 2. Craig Moore
- 3. Craigs moeder, Marilyn Moore

Ouderling Athos M. Amorim

van de Zeventig

Uit een interview met Jan Pinborough

Ik zal jullie eens vertellen hoe ik aan mijn ongewone voornaam ben gekomen. Mijn ouders wilden dat hun kinderen één zouden zijn en daarom noemden ze ons naar de drie hoofdfiguren uit een beroemd boek: 'De drie musketiers'. Dat boek gaat over de avonturen van drie vrienden die als motto hadden: 'één voor allen, allen voor één'. Mijn oudere broer heet Aramis, mijn jongere broer heet Dartagnan en ik heet Athos. We verschillen heel veel van elkaar, maar hebben toch altijd een heel hechte band met elkaar gehad.

Toen ik ongeveer tien jaar was, had mijn grote broer een heel ernstig gezondheidsprobleem. Zijn bloed circuleerde niet goed in zijn handen en daarom deden ze erg pijn.

Wij woonden toen in een dorp op de grens van Brazilië en Argentinië. De medische voorzieningen waren daar niet zo best, dus reisden mijn moeder en mijn broer naar de grote stad Rio de Janeiro (Brazilië) om naar een dokter te gaan. Omdat mijn vader overdag werkte, moest mijn broertje bij een ander gezin logeren. Ik bezocht hem elke dag. En ik bad elke dag voor mijn grote broer.

De doktoren zeiden tegen mijn moeder dat ze mijn broers handen moesten amputeren (eraf halen). Moeder vond dat niet goed. 'Nee, ik weet dat de Heer voor mijn zoon zal zorgen', zei ze. Op zekere nacht toen mijn moeder en broer weer thuis waren, had hij vreselijke pijn. Wij hadden samen een slaapkamer en ik weet nog dat hij huilde omdat zijn handen zo pijn deden. Toen hij zo huilde, knielde moeder naast zijn bed en bad. De volgende morgen zag ik dat hij rustig sliep. Moeder sliep ook, nog geknield naast zijn bed. We waren geen lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, maar moeder had een groot geloof. Uiteindelijk werden de handen van mijn broer beter. Hij verloor wel sommige vingertoppen, maar zijn handen hoefden niet geamputeerd te worden.

Moeder had ook veel moed. En ze leerde ons opgewekt te zijn. Ze zei tegen mijn broer dat hij, al had hij sommige vingertoppen verloren, nog al het andere had. Dus mijn broer raakte niet ontmoedigd. Zijn eerste baantje bestond uit typwerk. Nu is hij advocaat.

Het is heel belangrijk om een te zijn met je broers, zussen en ouders.

Als je lid van de kerk bent, behoort je ook tot één groot gezin. En we moeten één zijn.

Denk aan het motto van de drie musketiers: 'één voor allen, allen voor één.'

Het is ook erg belangrijk dat je je ouders gehoorzaamt. Ik heb iets meegemaakt

waardoor ik leerde hoe belangrijk gehoorzaamheid is. Ik ben dol op paarden en ik vind het leuk om ze te leren springen. Als jongeman werd me gevraagd om mee te doen aan de pan-Amerikaanse spelen. Dat is net zoiets als de Olympische Spelen maar dan alleen voor Noord-, Midden- en Zuid-Amerika. Twee jaar lang trainde ik keihard voor de wedstrijden. Maar op zekere dag, niet lang voor de wedstrijden, was ik de coach ongehoorzaam. Ik was net klaar met mijn training en hij had gezegd dat het tijd was om te stoppen. Maar ik besloot nog een paar keer te springen. Daarbij viel ik met mijn paard en raakte ernstig gewond. Na zo lang hard werken, kon ik nu niet meedoen aan de wedstrijden. We moeten allemaal onze trainers leren gehoorzamen — onze ouders, leiders en leerkrachten. Zij weten hoe we gevaren en problemen kunnen vermijden.

Door met paarden om te gaan leerde ik ook geduld en dat je het nooit op moet geven. Vooruitgang komt stukje bij beetje. Ik had eens een jonge hengst die Planchet heette. Iemand zei: 'Dat is een zwak paard. Daar zul je nooit veel aan hebben.' Maar iemand anders zei dat het, als ik zijn spieren met veel geduld zou oefenen, eens een goed paard zou worden. Ik gaf Planchet te eten, verzorgde hem en hield van hem. Een heel jaar lang, liep ik met hem om zijn spieren te sterken. Ik was altijd maar met hem bezig. En, geloof het of niet, die zwakke hengst won de driedaagse kampioenschappen van Brazilië.

Misschien denk je nu dat je maar zwak bent. Geef nooit op. Ooit kun je sterk zijn. Maar je moet de simpele kleine dingen geduldig doen. Bid tot de Heer. Bestudeer de Schriften elke dag een klein poosje. Houd van je ouders en gehoorzaam ze. Houd van je familie en vrienden, en dien ze.

Een van de belangrijkste dagen van mijn leven was de dag waarop ik me liet dopen. Ik was veertig jaar. De zendingen waren in Brazilië bij ons aan de deur

geweest. Altijd als ik in het Boek van Mormon over de zoons van Mosiah lees, die zulke machtige zendingen waren, denk ik aan ouderling Hansen en ouderling Furness. Ze zagen er netjes uit, dus het was gemakkelijk om ze binnen te vragen. Ze waren ontwikkeld en beleefd. Ze glimlachten vriendelijk en hadden een fijne geest. Ik houd van die zendingen die me tot de Heer hebben gebracht. Na mijn doop legden ze hun handen op mijn hoofd om me te bevestigen. Ik hilde veel want ik had nog nooit zo'n geweldig gevoel gehad. En datzelfde geweldige gevoel heb ik sindsdien steeds gehad.

Een van de belangrijkste tijden van mijn leven was toen mijn vrouw en ik in de São Paulo-tempel (Brazilië) werkten. We konden de aanwezigheid van de Heer in zijn huis voelen. Altijd als ik bij de verzegeling van een gezin was, kon ik voelen hoeveel de Heer van zijn kinderen houdt. □

Boven: Met zijn gezin in Brazilië. Links: Op driejarige leeftijd (links) met zijn broer Aramis, van vier. Rechts: Met zijn vrouw, Maria, als jonggehuwden.

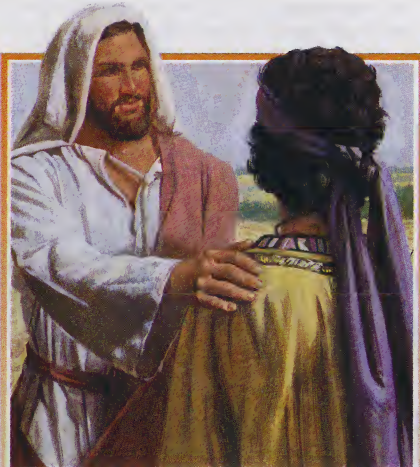
DE RIJKE JONGELING

ILLUSTRATOR: ROBERT T. BARRETT

Op een goede dag kwam een heel rijke jongeman bij Jezus en vroeg hem wat hij moest doen om naar de hemel te gaan.

Marcus 10:17

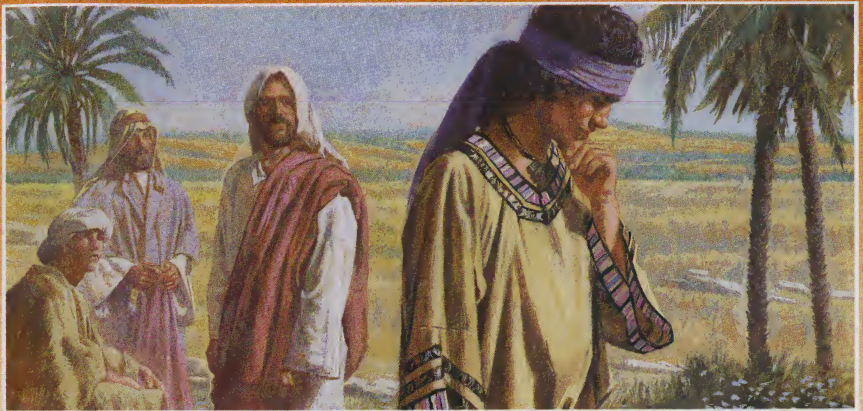
De Heiland zei dat hij Gods geboden moest gehoorzamen, zijn vader en moeder moest liefhebben en eren, en niet moest doden, liegen of stelen. De rijke jongeman zei dat hij die geboden altijd had onderhouden.

Marcus 10:18–20

Jezus hield van de jonge man. Hij wilde hem helpen en zei daarom dat hij nog één ding moest doen — alles wat hij had verkopen en het geld aan de armen geven. Vervolgens moest hij Jezus volgen. Als de jonge man dat deed, zou hij naar de hemel gaan.

Marcus 10:21

De rijke jonge man werd toen heel verdrietig want hij wilde niet alles wat hij had weggeven. Hij hield meer van zijn geld dan van God. Toen ging hij weg bij Jezus.

Marcus 10:22

De Heiland legde zijn discipelen uit dat het voor iemand die rijk is, moeilijk is om naar de hemel te gaan. Ze begrepen dat niet zo goed en vroegen wie er dan wél bij God terug kan komen. Jezus zei dat mensen die met heel hun hart van God houden, bij Hem in de hemel kunnen wonen.

Marcus 10:23, 26, 29-30

JEZUS WEKT LAZARUS TOT LEVEN

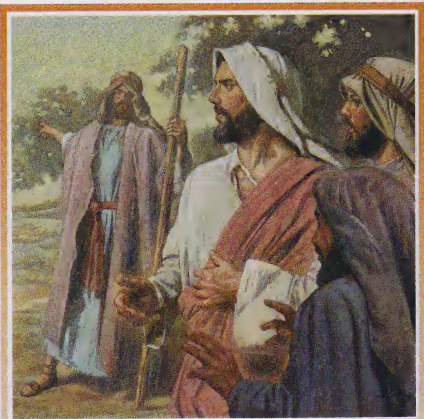
In Betanië woonde bij zijn twee zussen, Maria en Martha, een man die Lazarus heette. Jezus hield van Lazarus en zijn zussen, en zij hielden heel veel van Jezus.

Johannes 11:1-2, 5

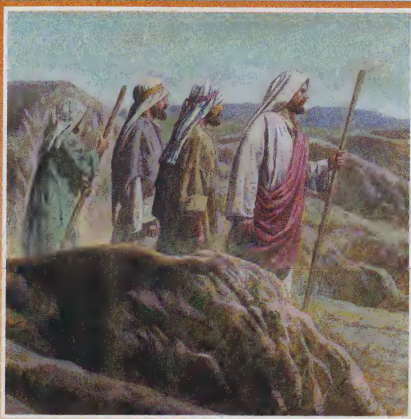
Op een dag werd Lazarus heel ziek terwijl de Heiland in een andere stad aan het prediken was. Maria en Martha stuurden een boodschap naar Jezus dat Lazarus ziek was.

Johannes 11:3

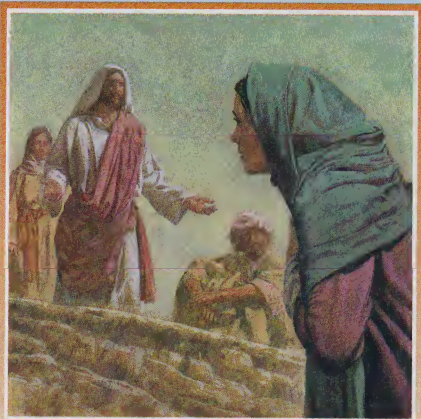
De Heiland vroeg zijn discipelen om met Hem mee te gaan om Lazarus te helpen. Maar de discipelen waren bang om naar Betanië te gaan. Het was vlakbij Jeruzalem en sommige mensen daar wilden Jezus doden. De discipelen wilden niet dat Hij nog in de buurt van Jeruzalem kwam.

Johannes 11:6-8

Jezus zei tegen zijn discipelen dat Lazarus dood was en dat Hij hem weer tot leven zou brengen. Door dat wonder zouden de discipelen zekerder weten dat Hij de Heiland was. Jezus ging dus naar Betanië.

Johannes 11:11-17

Lazarus was al vier dagen dood. Toen Jezus kwam, zei Marta tegen Hem dat Lazarus niet zou zijn gestorven als Hij er geweest was. Maar Jezus zei tegen Marta dat Lazarus weer zou leven en vroeg haar of ze Hem geloofde. Marta zei 'ja'. Ze wist dat Jezus de Heiland was.

Johannes 11:17-27

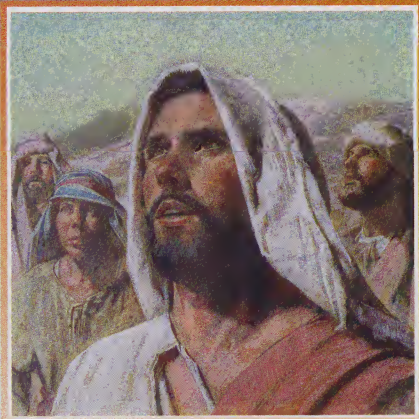
Toen ging Marta bij Jezus weg om haar zus, Maria, te halen. Maria ging ook naar Jezus toe. En veel andere mensen gingen met haar mee. Ze knielde huilend aan de voeten van de Heiland. De andere mensen huilden ook. En Jezus hilde. De mensen wisten dat Hij heel veel van Lazarus hield.

Johannes 11:28-36

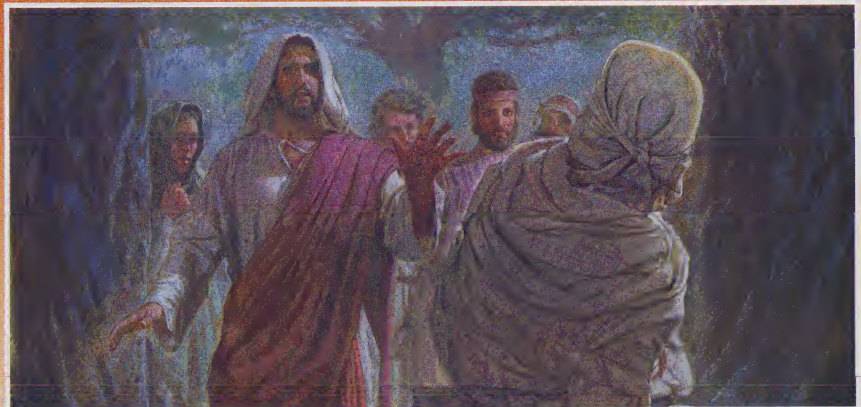
Toen ging Jezus naar de spelonk waarin Lazarus begraven was. Er lag een steen voor en Hij zei tegen de mensen dat ze de steen weg moesten halen.

Johannes 11:38–39

Vervolgens keek Hij op en dankte onze hemelse Vader dat Hij zijn gebeden had verhoord. En Hij vroeg onze hemelse Vader de mensen te helpen geloven dat Hij de Heiland was.

Johannes 11:41–42

Toen riep Jezus Lazarus met luide stem toe dat hij uit de spelonk moest komen. Lazarus leefde weer en kwam naar buiten. De mensen zagen het wonder, en velen wisten nu dat Jezus de Heiland was.

Johannes 11:43–45

pel als einddoel. Gebruik een plaatje van een kind als pion. Laat een kind een fles ronddraaien. Als de fles stil blijft liggen, mag het kind waarnaar de fles wijst het aantal vakjes kiezen dat de pion op het bord vooruit mag gaan: drie vakjes = zing een van de liedjes van de maand waar de punt

van de fles het dichtstbij ligt; twee vakjes = zoek een van de teksten op van die maand en lees die voor; één vakje = noem iets wat de kinderen kunnen doen om zich op tempelbezoek voor te bereiden (zich laten dopen, de profeet volgen, de sabbatdag heiligen, tiende betalen, eerlijk

zijn, goede vrienden kiezen, over het evangelie vertellen, de priesterschapsleiders respecteren). Ga met het spel door totdat de pion bij de tempel aankomt. Uit uw liefde voor alle kinderen en uw wens dat zij zo zullen leven dat ze de zegens van de tempel kunnen ontvangen. □

President Hinckley krijgt eredoctoraat toegekend

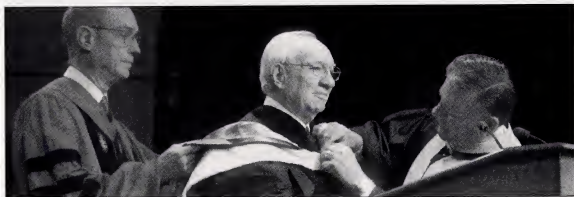
Voor een leven van christelijk dienstbetoon en leiderschap kreeg president Gordon B. Hinckley het eerste eredoctoraat dat op de Brigham Young University-Idaho werd verleend.

President Hinckley, die meegewerkt heeft aan de overgang van Ricks College naar BYU-Idaho, ontving op 27 april een eredoctoraat – vlak voordat bijna 2500 studenten hun diploma behaalden aan de nieuwe universiteit van de kerk.

'Gedurende de overgangperiode van Ricks College naar Brigham Young University-Idaho hebben we een bijzondere reden om president Hinckley te eren', zei president David A. Bednar van BYU-Idaho tijdens de uitreiking van het eredoctoraat voor christelijk dienstbetoon en leiderschap. President Bednar, tevens een van de gebiedszeventigen, zei over president Hinckley dat 'zijn visie op de opleiding grote invloed heeft gehad op de koers van deze nieuwe instelling, en ook op het leven van iedereen die hier studeert.'

In zijn toespraak zei president Hinckley dat de onderwijsraad van de kerk zich lang zorgen had gemaakt over het feit dat een steeds kleiner percentage jonge mensen kon studeren aan een universiteit van de kerk.

'Toen we daarover nadachten,

Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen en Donald Bird, vice-president van BYU-Idaho, overhandigen president Gordon B. Hinckley een eredoctoraat. Dat eredoctoraat was het eerste dat door BYU-Idaho werd toegekend.

FOTOGRAFIE: MICHAEL LEWIS, MET TOESTEMMING VAN BYU-IDAHO

kwam bij ons de gedachte op, en ik weet dat het inspiratie was, dat we meer jongeren voor onze hogere opleiding konden interesseren als ze op Ricks met een opleiding van vier jaar een diploma konden halen', zei president Hinckley.

Dit is het eerste jaar dat er derden- en vierdejaarscolleges werden gegeven, en 28 studenten- interieurontwerp hebben als eersten hun graad behaald. De overige eindexamenkandidaten kregen hun diploma voor de eerste twee jaar. Onder de eindexamenkandidaten bevonden zich 56 buitenlandse studenten.

President Hinckley sprak de eindexamenkandidaten toe: 'Behoud het geloof. Dat is mijn boodschap aan jullie. (...) Ik daag jullie deze ochtend uit om je hele leven je geloof te koesteren en ernaar te handelen – geloof in jezelf; geloof in je collega's; geloof in de

kerk; geloof in God, je eeuwige Vader.'

Hij vervolgde: 'Je bent niet op de wereld gekomen om te falen. Je bent op de wereld gekomen om te slagen. Tot dusver heb je veel bereikt. Dat is slechts het begin. Leef je leven altijd in overeenstemming met je geloof. Misschien ben je geen genie. Misschien ben je niet buitengewoon slim. Maar je kunt goed zijn, en je kunt het proberen. En je zult verbaasd staan wat er kan gebeuren als je in geloof een stap vooruit zet.'

President Hinckley zei ten slotte: 'Verlies nooit het geloof in jezelf. Verlies nooit je geloof in je vermogen om goede en nuttige dingen te doen. Je moet niet arrogant zijn. Je moet niet zelfingenomen zijn. Je moet rustig, nederig, op de toekomst gericht en vol hoop zijn, de hoop die overgaat in geloof.' □

Tempelinwijding belangrijk moment voor leden in Nederland en België

Op zondag 8 september wordt de Den Haag-tempel van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in vier diensten ingewijd. Een hoogtepunt in de geschiedenis van de kerk in West-Europa, maar ook het begin van een heel nieuw hoofdstuk voor de leden in Nederland en België. Tot nu toe moesten ze om tempelverordeningen te ontvangen naar Duitsland, Zwitserland of Engeland reizen. Nu is de tempel dichterbij, in de provincie Zuid-Holland. Dat houdt wel in dat de plaatselijke leden nu ook zelf zorg dragen voor het gebouw en de diensten.

De komst van de tempel heeft de kerk bekendheid gegeven. Er is publiciteit geweest rond de bouw ervan, en de zo duidelijke zichtbaarheid van de kerk in Zoetermeer heeft daar al tot meer groei geleid. Tijdens de open dagen, van 17 t/m 31 augustus, hebben velen de tempel van binnen gezien en wat meer inzicht in het evangelie gekregen. Ongetwijfeld zal de tempel, die op een opvallend punt in Zoetermeer staat, in de loop der jaren de aandacht blijven trekken van omwonenden en voorbijgangers en zo hun aandacht vestigen op de Kerk van Jezus Christus.

Vier inwijdingsdiensten

Voor de inwijding van de tempel zullen een lid van het Eerste Presidium van de kerk en andere algemene autoriteiten naar Zoetermeer komen. Tot nu toe werd iedere tempelinwijding geleid door de president van de kerk of een van zijn raadgevers. Ook het gebiedspresidium is bij een dergelijke belangrijke gelegenheid altijd vertegenwoordigd.

Er vinden op 8 september vier inwijdingsdiensten plaats. De diensten bestaan uit lofzangen, gebeden, toespraken en de hosannakreet, een heilige groet aan de Vader en de Zoon

die bij de inwijding van elke tempel wordt gebracht. Drie van de diensten zullen in het Nederlands zijn, ten behoeve van de leden uit de ringen Den Haag, Rotterdam, Antwerpen en Apeldoorn. Dat zijn de diensten die plaatsvinden om 9.00 uur, 11.30 uur en 16.30 uur.

De derde dienst, die om 14.00 uur begint, is in het Frans, ten behoeve van de leden uit de ring Brussel en het district Luik. Er worden ook enkele honderden bezoekers uit andere landen verwacht; zij worden grotendeels bij de derde dienst ingedeeld. Er zijn in totaal 792 zitplaatsen in de tempel; voor het geval dat het aantal deelnemers aan de inwijdingsdiensten groter is, zijn de kerkgebouwen van de wijken Den Haag en Rotterdam 1/Capelle gereserveerd, waar de inwijding via een videoverbinding is te volgen.

Voor deelname aan de inwijdingsdiensten komen alle leden vanaf 8 jaar die zijn gedoopt en bevestigd in aanmerking, indien zij van hun bisschop een aanbeveling voor de inwijding kunnen krijgen. Iedereen die de inwijding bijwoont, ontvangt een persoonlijk plaatsbewijs (of heeft dat inmiddels reeds ontvangen) van zijn of haar bisschop, bestemd voor één specifieke dienst en één specifieke locatie (Zoetermeer, Den Haag of Rotterdam).

Verloop van de inwijding

Allen die de inwijding bijwonen, dienen ruimschoots voor aanvang van de betreffende dienst in hun zondagse kleding bij de tempel aanwezig te zijn. Een half uur voor aanvang moet iedereen op zijn plaats zitten. De dienst begint, zoals gebruikelijk, met een openingslofzang en -gebed.

ROTO FRANS HEIDMANN

De tempel op 1 juni. Het gebouw is gereed, maar op het omliggende terrein moet nog het nodige gebeuren.

Bij de meeste diensten volgen daarop een lofzang, twee toespraken, nog een lofzang en nog twee toespraken. Daarna wordt het inwijdingsgebed uitgesproken. Na het inwijdingsgebed wordt de hosannakreet gedaan, waarna de dienst wordt besloten met de hosannalofzang en het slotgebed. Deel van de hosannalofzang vormen enkele coupletten van 'Gods Geest brandt in 't harte', door alle aanwezigen meegezongen. De overige lofzangen worden geheel door het koor gezongen. Voor de tempelinwijding zijn verschillende koren samengesteld, waarbij leden uit alle vijf de ringen binnen het tempeldistrict betrokken zijn die zich maandenlang op hun taak hebben voorbereid.

De eerste inwijdingsdienst verloopt iets anders dan de andere, omdat de algemene autoriteiten met enkele andere genodigden na de eerste toespraak de celestiale zaal van de tempel verlaten en naar buiten gaan, waar de hoeksteenceremonie plaatsvindt. Daarna wordt de inwijdingsdienst voortgezet.

De hoeksteenceremonie

De hoeksteenceremonie is een eenvoudige plechtigheid, die – in tegenstelling tot de vier inwijdingsdiensten – openbaar is. Iedereen die dat wil, kan de hoeksteenceremonie bijwo-

De hoofdingang van de Den Haag-tempel is via een brug te bereiken.

FOTO FRANS HEIDEMANN

nen; er is geen aanbeveling of plaatsbewijs voor vereist. De ceremonie wordt opgeluisterd door een jongerenkoor, dat buiten de tempel staat opgesteld.

Kort na het begin van de eerste inwijdingsdienst, die om 9 uur 's morgens plaatsvindt, gaan de genodigden naar de plek waar de hoeksteen zich bevindt. De presiderende autoriteit (vrijwel zeker een van de leden van het Eerste Presidium) voegt de hoeksteen door specie aan te brengen en nodigt gewoonlijk andere aanwezigen aan om daarbij te assisteren. Voor en na deze officiële handeling zingt het buiten opgestelde koor een lofzang. Tijdens de tweede lofzang lopen de genodigden terug naar de celestiale zaal van de tempel, waar de inwijdingsdienst wordt voortgezet.

Alle hier beschreven plechtigheden vinden plaats op zondag 8 september. Na afloop van de inwijdingsdiensten is de tempel gereed om voor verordeningen te worden gebruikt. □

FOTO FRANS HEIDEMANN

De tempel van opzij gezien, begin juni. Een prachtig gebouw, alleen het gazon moet nog aangelegd.

Almere nu een wijk

Naar men zegt, is Almere de snelst groeiende stad van Nederland. In elk geval is de gemeente Almere, die nog geen vijftien jaar bestond en daarmee tot de jongste gemeenten van Nederland behoorde, ook flink gegroeid en enkele maanden geleden een wijk geworden. Op zondag 24 maart jl. heeft president Kleijweg van de ring Den

Haag broeder Willem Kat aangesteld als eerste bisschop van Almere. Als raadgevers in de bisschop werden Marc Decker en Etienne Pantophlet aangesteld.

Voor de leden betekende dit een bijzondere mijlpaal in het nog korte bestaan van Almere. Op 1 november 1987 werd de gemeente Almere georganiseerd. Na tijdelijke huisvesting

De nieuwe bisschop van Almere. V.l.n.r. Marc Decker (eerste raadgever), Willem Kat (bisschop) en Etienne Pantophlet (tweede raadgever).

FOTO BOBERT HERREBRUGH

Bisschop Willem Kat vertelt de leden van zijn wijk over de boom die wordt geplant.

FOTO BOBERT HERREBRUGH

Het presidium van de ring Den Haag plant een boom ter ere van de nieuwe wijk Almere.

op verschillende adressen kon de gemeente in 1999 een eigen, nieuw kerkgebouw in gebruik nemen. Intussen is de gemeente uitgegroeid tot een wijk met in totaal 170 leden.

Bisschop Kat was in november 2001 aangesteld als gemeentepresident. Als eerste leden kwam Willem Kat met zijn echtgenote Wendy en hun gezin in Almere wonen. Voor zijn aanstelling als gemeentepresident heeft hij verschillende roepingen gehad in de gemeente Almere en de ring Den Haag.

Ook Marc Decker, nu eerste raadgever van de bisschop, heeft roepingen binnen en buiten Almere vervuld. Bijna twee jaar versterkte hij met zijn gezin de gemeente Hilversum. Etienne Pantophlet, tweede raadgever in de bisschop, is pas een aantal maanden geleden vanuit de wijk Amsterdam naar Almere verhuisd. In Amsterdam is hij eveneens raadgever in de bisschop geweest.

Omdat Almere nu een wijk is, heeft het ringpresidium er een prachtige jonge boom geplant. De groei van deze boom en het uitspreiden van zijn takken zullen voor de wijk symbool zijn van de verbreiding van het evangelie in deze nog altijd snel groeiende stad. □

Met dank aan Willem Kat en Robert Herrebrugh

Een 'nieuwe' manier om tempelwerk te doen

Door de ingebruikname van de Den Haag-tempel verandert er het een en ander aan de manier waarop de leden in Nederland en België de tempel bezoeken en het tempelwerk is georganiseerd. De tempelverordeningen blijven natuurlijk zoals ze waren. Maar enkele praktische zaken daar omheen zullen wat anders zijn – omdat de tempel in Zoetermeer wat kleiner is dan de tempels die we kennen in Duitsland, Zwitserland en Engeland, omdat er geen tempelzendingen werkzaam zijn en omdat de reisafstand naar de dichtstbijzijnde tempel aanzienlijk korter is geworden.

Dat laatste is vooral van belang voor het beleid ten aanzien van tempelhuwelijken. Waar men dichtbij een tempel woont, is het namelijk de gewoonte om het huwelijk voor de wet en het huwelijk in de tempel op dezelfde dag te sluiten. Waar de afstand dat bemoeilijkt, werd van die regel afgeweken. De ene dag vond het huwelijk in het gemeentehuis plaats, de volgende dag (of, als die in het weekend viel, zelfs pas op de volgende dinsdag) werd het huwelijk in de tempel verzegeld. Nu kan en moet dat anders. Een bruidspaar kan 's morgens in het gemeentehuis trouwen, 's middags het tempelhuwelijk laten sluiten in Zoetermeer en 's avonds een feest houden – of 's middags een receptie houden en 's avonds in de tempel trouwen. Een prettige bijkomstigheid is dat de

grootste van de twee verzegelkamers in de Den Haag-tempel groter is dan die in de Frankfurt-tempel. Er is plaats voor meer dan veertig personen. Familieleden en vrienden van het bruidspaar die een tempelaanbeveling hebben, kunnen dus meegaan naar Zoetermeer om de verzegeling van het huwelijk bij te wonen.

Ook de manier waarop het dopen voor doden wordt georganiseerd, moet worden aangepast. Voor nieuwe leden van de kerk, die aanvankelijk aan geen andere tempelverordeningen dan de plaatsvervangende doop en bevestiging voor overledenen kunnen deelnemen, is het prettig dat ze voor een kort bezoek aan de tempel geen reis van een halve dag meer hoeven te maken. Maar ook doopreizen voor jongeren moeten anders worden georganiseerd, want de

doopruimte is niet zo groot dat ze er met tientallen tegelijk in kunnen.

Anderen die de tempel als groep willen bezoeken, moeten er ook rekening mee houden dat niet alles even groot is. Met een bus vol leden naar de tempel gaan zal over het algemeen niet praktisch zijn, omdat de indeling van de zalen waar de begiftiging plaatsvindt, zodanig is dat de ene dienst pas ongeveer 75 minuten na de andere kan beginnen. Ruimte om te wachten is beperkt aanwezig, een cafetaria is er niet – wie een hele dag naar de tempel wil gaan, zal dus op een andere manier in een maaltijd moeten voorzien.

Tenslotte moeten de leden er rekening mee houden dat er geen tempelkleding kan worden gehuurd, zoals in de grote tempels. Dat houdt in dat eenieder zijn of haar eigen kleding dient aan te schaffen. Goed nieuws is, dat er in het ondergrondse deel van de tempel, naast de parkeergarage, ruimte is gereserveerd om een (klein) kledingcentrum in te richten. Wanneer dat gebeurt, was nog niet bekend toen dit artikel werd geschreven.

Voor de organisatie van het tempelwerk, het onderhoud van het gebouw en van de tuin zullen leden uit de regio worden aangesteld. Van de tempelwerkers zal worden gevraagd om regelmatig in de tempel aanwezig te zijn. Het tempelpresidium zal bestaan uit leden die niet te ver van Zoetermeer wonen, zodat ze veelvuldig in de tempel kunnen zijn.

Het zal voor de leden uit Nederland en België die aan de andere, grotere tempels gewend waren, dus even wennen zijn. Maar ze zullen zeker ervaren wat een zegen het is, een tempel zoveel dichterbij huis te hebben. □

Met dank aan Cornelis de Bruijn

FOTO IRANS HEIDSMANN

De verordeningen zullen in de Den Haag-tempel (hier gefotografeerd op 1 juni) op dezelfde wijze worden verricht als in alle andere tempels, maar wat de organisatie betreft zal een aantal dingen anders geregeld zijn dan we gewend waren.

Freiberg-tempel wordt op 7 september opnieuw ingewijd

De Freiberg-tempel vóór de verbouwing.

De Freiberg-tempel, die onlangs een uitgebreide verbouwing heeft ondergaan, wordt op 7 septem-

ber opnieuw ingewijd. Een verbouwing was wenselijk om het gebouw geschikter te maken voor intensief

gebruik en het uiterlijk aan te passen aan dat van andere tempels.

De oorspronkelijke Freiberg-tempel werd in de voormalige DDR gebouwd, als enige tempel achter het IJzeren Gordijn. Bij de bouw moest rekening worden gehouden met de toenmalige mogelijkheden: de tempel mocht niet teveel opvallen, en er mocht geen beeld van de engel Moroni op de toren worden geplaatst.

Al spoedig na de wijding bleek de tempel te Freiberg, ruim 40 km van Dresden, zeer intensief te worden gebruikt.

Door de groei van de kerk in Oost-Europa, waar tot nu toe nog geen andere tempels voltooid zijn, is het gebruik van de Freiberg-tempel sterk toegenomen. Het gebouw is nu vergroot en heeft ook een nieuwe toren gekregen, waar reeds vorig jaar een beeld van de engel Moroni op is geplaatst. De open dagen voor de verbouwde Freiberg-tempel waren tegelijk met die van de Den Haag-tempel, van 17 t/m 31 augustus. □

Wijk Zoetermeer groeit gestaag

Sinds de eerste leden van de kerk in Zoetermeer gingen wonen, in de jaren zestig, is er heel wat gebeurd. Vanaf 1979 werd er wekelijks zondagsschool gehouden, waarbij ook het avondmaal werd bediend; in november 1980 was de gemeente Zoetermeer een feit.

De jaren negentig zorgden voor belangrijke veranderingen: eerst de verhuizing naar een groot kerkgebouw aan de Osyiaan, dat de ge-

meente na vijf jaar verliet omdat op die plek de tempel werd gebouwd. Intussen was Zoetermeer korte tijd een wijk geweest, maar dat veranderde door de splitsing in een gemeente Zoetermeer en een gemeente Delft. De laatste bestaat op het ogenblik niet meer: de leden van de gemeente Delft werden verdeeld over de gemeente Zoetermeer en de wijk Den Haag.

Toen het kerkgebouw werd afge-

broken, nam de gemeente Zoetermeer een flinke ruimte in een kantoorpand aan het Westwaarts in gebruik. Voorlopig meer dan voldoende, maar sneller dan verwacht werd de kapel te klein. De opvallende gebeurtenissen in Zoetermeer hebben de kerk sterker dan ooit in de schijnwerpers gezet, waardoor de gemeente snel is gegroeid.

Dankzij die groei is Zoetermeer opnieuw een wijk geworden, naar we

aannemen nu voorgoed. Op 26 mei stelde het ringpresidium een nieuwe bisschop voor aan de leden van de wijk. Roger Gfeller, die ook korte tijd bisschop was geweest, werd ontheven als gemeentepresident. Ook zijn raadgevers Nico Panhuizen en Max Brouwer werden ontheven. Als bisschop van Zoetermeer werd Max Brouwer aangesteld. Zijn raadgevers zijn Micha de Jong, die eerder jongemannenpresident van de ring Den Haag is geweest, en Sylvain Gfeller, een zoon van de laatste gemeentepresident, die voor zijn roeping in de bisschop jongemannenpresident van de gemeente Zoetermeer was.

Intussen wordt een nieuwe verhuizing van de wijk Zoetermeer voorbereid. Het beoogde kerkgebouw staat dichterbij de tempel dan de tijdelijke vergaderruimte in het centrum, en zal de wijk voor langere tijd voldoende ruimte om verder te groeien moeten bieden. □

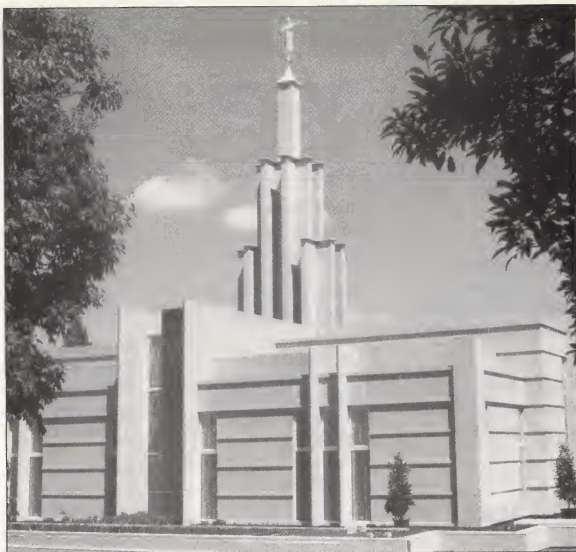

FOTO: IRANS HEIJERMAN

De tempel in Zoetermeer leidt tot groei van de wijk.

Nieuwe zendelingen

Naam:
Lesley Wieling
Unit:
Spijkenisse
(ring Rotterdam)
Zendingsgebied:
Londen-Zuid
Aanvang zending:
28 augustus 2002
Opleidingsinstituut:
Preston Engeland

Naam:
Joachim Arts
Unit:
Eindhoven
(ring Antwerpen)
Zendingsgebied:
West-Indië (Trinidad)
Aanvang zending:
5 juni 2002
Opleidingsinstituut:
Provo (Utah)

Naam:
Carla Fariq
Unit:
Utrecht
(ring Rotterdam)
Zendingsgebied:
Porto (Portugal)
Aanvang zending:
11 september 2002

Naam:
Armin Panhuizen
Unit:
Eindhoven
(ring Antwerpen)
Zendingsgebied:
Calgary (Canada)
Aanvang zending:
31 juli 2002
Opleidingsinstituut:
Provo (Utah)

Naam:
Robert Dallinga
Unit:
Groningen
(ring Apeldoorn)
Zendingsgebied:
Las Vegas-West
(Nevada)
Aanvang zending:
17 juli 2002
Opleidingsinstituut:
Provo (Utah)

In het zendingsveld

■ BELGIË

Miriam Otto

Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ CANADA

Armin Panhuysen

Canada Calgary Mission
6490 Fisher Rd SE Ste 122
Calgary, Alberta T2H 0W3
Canada

Vincent Noot

Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd,
Richmond, B.C.
V6Y 2K4, Canada

■ DUITSLAND

Jarl Rijken

Deutschland-Mission Hamburg
Rugenberg 7a,
D-22549 Hamburg

Dikkie Kniest

Frankfurt-tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

Cees en Ina de Jonge

Family History Support Office
Steinmühlstraße 8
D-61352 Bad Homburg v.d.H.

■ ENGELAND

Paul Gerrits

England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield, West Midlands
B76 1JU, Engeland

Daniël Vels

England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire,
WA14 1NU, Engeland

Bethuël van Diermen

England London South Mission
482-484 London Road
Mitcham, Surrey
CR4 4ED, Engeland

Daniël Hansens

Micha Vermeer
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds, Yorkshire
LS18 5AZ, Engeland

■ FRANKRIJK

Alexander Neophytou

Mission française
de Marseille
48, avenue Robert Schumann
F-13090 Aix-en-Provence

■ GRIEKENLAND

Richard Slegers

Jasper Roelofsens
Athens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
145 63 - Kifissia
Athene, Griekenland

■ Portugal

Carla Fariq

Portugal Porto Mission
Rua de Amalia Luazes 23 sala 7,
4200-052 Porto
Portugal

■ SCHOTLAND

Fredrik Elzinga

Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 5BP,
Schotland

■ VENEZUELA

Daniël Westra

Venezuela Caracas Mission
50 East North Temple Street
Salt Lake City,
Utah 84150-001, USA

■ VERENIGDE STATEN

Robert Dallinga

Nevada Las Vegas West Mission
7656 W Sahara Ave, Ste 140
Las Vegas NV 89117, USA

Vincent Feith

Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Misha van Eeden

Historic Temple Square Mission
P.O. Box 112110,
Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Lydia de Jong

Ezra Niessink
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401, USA

Garrett Mackay

Spanish Speaking
Pocatello Idaho Mission
1070 Hilline Road
Suite 320, Pocatello
Idaho 83201, USA

■ WEST-INDIË

Anthony Post

Efraïn Rosema
Bart van Wermeskerken
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo, Suriname

Joachim Arts

Robert Broekman
Ruben Jongejan
Thomas Vlainic
West Indies Mission
P.O. Bag 543, Valsayn,
Trinidad, West Indies

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend dit alles tevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64
7608 HN Almelo
Nederland

Foto's niet met netjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familieled op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan.

LEVENSLANG LEERGIERIG

Lees het volgende samen met de zusters die u bezoekt, en bespreek de vragen, de teksten en de leringen van onze kerkleiders. Vertel over uw eigen ervaringen en geef uw getuigenis, en nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

President Gordon B. Hinckley: 'Wij behoren tot een kerk die onderwijs aanmoedigt. (...) Er is een kern van goddelijkheid in de ontwikkeling van het verstand. "De heerlijkheid Gods is intelligentie, of met andere woorden, licht en waarheid" (LV 93:36). "Welk grondbeginsel van ontwikkeling wij in dit leven ook zullen verwerven, in de opstanding zal dit met ons verrijzen" (LV 130:18). (...) Onderwijs is een investering die op de een of andere manier altijd vruchten zal voortbrengen.' ('Rise to the Stature of the Divine within You', *Ensign*, november 1989, blz. 96.)

LV 88:118: 'En omdat niet allen geloof hebben, moet gij ijverig woorden van wijsheid zoeken en deze elkander onderwijzen; ja, put woorden van wijsheid uit de beste boeken;

zoekt wetenschap, ja, door studie alsmede door geloof.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Wij zoeken kennis door de beschikbare gegevens in een gekozen studie te bestuderen en door het denkvermogen te gebruiken dat onze Schepper ons heeft gegeven. Ook behoren wij kennis te zoeken door geloof in God, de schenker van openbaring. (...) Onderzoekers die de prijs betaald hebben met transpiratie zijn grootgemaakt door inspiratie. De kennis die door openbaring verworven is, mag dan een extra beloning zijn voor onderzoekers in de wetenschap en de letteren, maar voor hen die God en de leer van het evangelie zoeken, is het de beste methode. Op het gebied van kennis zijn geleerdheid en rede alleen onvoldoende.' (Zie 'Onbevoegde stemmen', *De Ster*, juli 1989, blz. 25.)

LV 88:77-79: 'Ik geef u een gebod, dat gij elkander [in] de leer van het koninkrijk moet onderwijzen. Onderwijst ijverig, en mijn genade zal met u zijn, opdat gij meer volmaakt moogt worden onderricht in (...) alle dingen, die tot het koninkrijk van God behoren, die gij dient te begrijpen; dingen, zowel in de hemel, op aarde en onder de aarde; dingen, die zijn geweest, die nu zijn, en dingen, die binnenkort moeten geschieden; dingen, die binnenslands zijn, en dingen,

die buitenslands zijn; de oorlogen en de verwikkelingen der natiën, en de oordelen, die op het land zijn; en eveneens een kennis van landen en van koninkrijken.'

President Spencer W. Kimball (1895-1985): 'Wij moeten getraind worden om het verstand te verhelderen, het gebroken hart te genezen en een thuis te creëren (...) waarin mentale en geestelijke gezondheid gevoed kunnen worden. (...) Onze opleiding mag niet alleen bestaan uit de manier waarop we een brug over de Niagara kunnen bouwen of de "Golden Gate", maar we moeten ook leren hoe we die diepe kloven van onbegrip, haat en tweedracht in de wereld kunnen overbruggen.' (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, onder redactie van Edward L. Kimball [1982], blz. 391.)

President Brigham Young (1801-1877): 'In dit leven zal ik niet ophouden met leren, ook niet als ik in de geestenwereld kom; maar daar is ons leervermogen veel groter. En als ik mijn lichaam weer terugkrijg, dan leer ik duizend keer zoveel in duizend keer zo weinig tijd. En dan nog zal ik niet ophouden met leren.' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 194-195.)

■ Hoe kan kennis van het beginsel 'regel op regel' (LV 98:12) een leidraad zijn in onze pogingen om levenslang te blijven leren?

■ Als wij levenslang leren, hoe kunnen we onze familieleden en anderen in onze invloedssfeer dan aanmoedigen om dat ook te doen? □

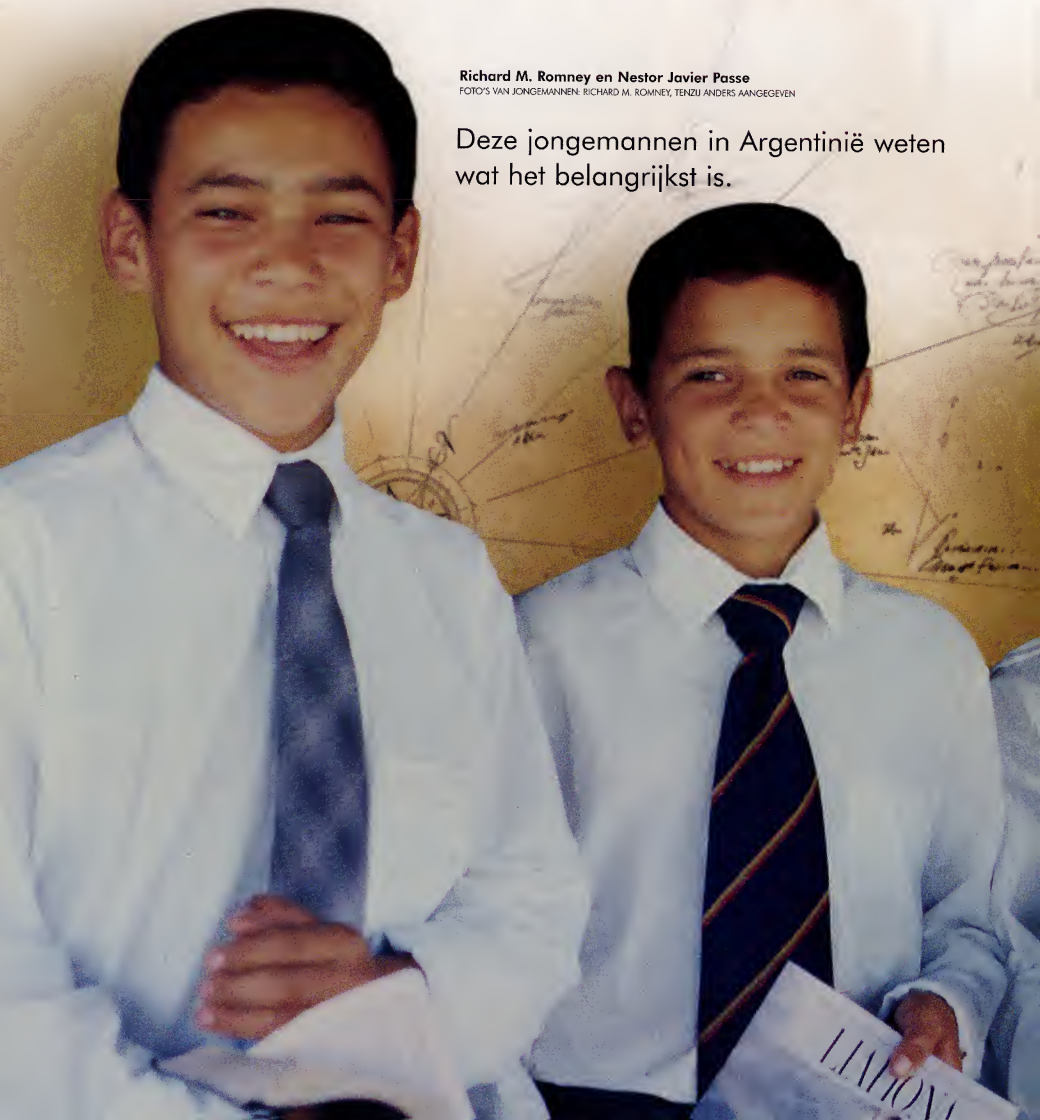

De schat van

Richard M. Romney en Nestor Javier Passe

FOTO'S VAN JONGEMANNEN: RICHARD M. ROMNEY, TENZU ANDERS AANGEGEVEN

Deze jongemannen in Argentinië weten
wat het belangrijkste is.

El Dorado

'En indien gij de schatten zoekt, die de Vader van plan is u te geven, zult gij de rijksten van alle mensen zijn, want gij zult de schatten der eeuwigheid bezitten' (LV 38:39).

In de legende was El Dorado een rijke plaats, met steden van goud. Er was zoveel belangstelling voor dat een de man die Coronado heette, er zijn hele leven tevergeefs naar heeft gezocht. Ook andere mensen hebben om schatten gevochten en zijn ervoor gestorven, zij hebben hun leven gegeven om naar rijkdom te zoeken.

Maar anderen, zoals vier heiligen der

laatste dagen in Buenos Aires (Argentinië), weten dat er ook andere schatten zijn. Niet de schatten van deze aarde, maar de schatten van de eeuwigheid. En dan bedoelen we de schat van het herstelde evangelie, een schat die letterlijk bij hen aan de deur werd afgegeven.

Op een middag in april 1999 klopten twee jongemannen, met een

Toen Matías en Elías Vallejos de zendingen voor het eerst over een herstelling van de ware kerk hoorden praten, vonden ze dat vreemd. Maar toen zij het Boek van Mormon bestudeerden en erover baden, beseffen zij dat het een grote schat was.

wit overhemd en een stropdas, in de wijk El Dorado in Buenos Aires aan bij de familie Vallejos. De jongemannen stelden zich voor als zendingen die het woord van God over de hele wereld verspreidden. Hun boodschap, zo zeiden ze, bevatte een uitnodiging voor alle mensen om Jezus Christus te vinden en de juiste weg om bij God de Vader terug te keren.

Zo'n boodschap zou inderdaad een schat zijn! De vader van het gezin, Don Rubén Orlando Vallejos, vond dat hij moest luisteren naar wat deze jongemannen te vertellen hadden. Hij nodigde de zendingen

uit om met hem over het evangelie te praten. Hoewel zijn vrouw geen interesse had, luisterden zijn zoons, Matías (12) en Elías (11) soms mee.

Eerst begrepen de jongens niet zo goed wat er bedoeld werd met een herstelling van de ware kerk. Maar na verloop van tijd raakten ze steeds meer overtuigd van de waarde van de boodschap van de zendingen. Ze vroegen of ze ook de zendingenlessen mochten volgen.

Elías legt uit: 'Toen we onze eerste officiële les van de zendingen kregen, zeiden ze dat we moesten bidden en vragen of het Boek van Mormon en de kerk waar zijn. Die avond ging ik bidden. Toen ik de volgende ochtend wakker werd, wilde ik alles doen wat de zendingen ons gevraagd hadden. Ik ontdekte dat onze gebeden altijd verhoord worden als we nederig bidden.'

Kennis van de kracht van het gebed.

Het begin van een getuigenis van de waarheid. Dit waren daadwerkelijk schatten.

Matías begon ook schatten te ontdekken. 'Ik heb veel aan de Schriften en de publicaties van de kerk', zegt hij. Een tekst in het Boek van Mormon heeft vooral indruk op hem gemaakt. 'O, gedenk, mijn zoon, om in uw jeugd wijsheid te leren; ja, leer in uw jeugd de geboden van God te onderhouden' (Alma 37:35).

De broers gingen 's zondags naar de kerk in de wijk El Dorado, in de ring Florencio-Varela. Op 29 september 1999 lieten Matías en Elías zich met toestemming van hun ouders dopen.

Ze begrepen steeds beter hoe rijk zij geestelijk konden worden. Twee weken na zijn doop ontving Matías bijvoorbeeld het Aäronisch priesterschap en werd hij tot diaken geordend. 'Ik voelde meteen dat ik macht uit de hemel had ontvangen' zei hij. Hij voelde ook de invloed van de Heilige Geest, een gave die hij had ontvangen toen hij als lid van de kerk was bevestigd.

'Ik kwam in de verleiding om een oorring te gaan dragen', zegt hij. 'Toen

De ontdekking van de ene schat leidt tot de andere. Elías leerde de kracht van het gebed kennen.

Matías ontdekte dat een getuigenis van de waarheid beter groeit als we er met anderen over praten.

kreeg ik een boekje waarin stond hoe we ons voor bijeenkomsten en activiteiten van de kerk behoren te kleden. Toen ik dat las, bekeerde ik me. Mijn moeder vroeg of ik die oorring nog wilde dragen. Ik zei dat ik er geen goed gevoel over had. Dat was het. Ik voelde me sterk om verleidingen te weerstaan. Ik voelde de influistering van de Geest die me vertelde wat ik moest doen.'

Macht in het priesterschap. Leiding van de Heilige Geest. Dat waren uiter-aard ook schatten.

Matías en Elías waren zo onder de indruk van alles wat zij leerden dat ze er graag met anderen over spraken. Ze spraken er bijvoorbeeld met de buurjongens over, de broertjes Anríquez. Juan Carlos was twaalf, en Esteban was elf. Juan Carlos was vooral geïnteresseerd. Hij begon al snel de zendelingenlessen te volgen en hij ging mee naar de kerk. Enkele maanden later liet hij zich dopen, en kort daarna werd hij tot diaken geordend.

Matías en Juan Carlos bleven vooruitgang maken in het priesterschap. Toen hij dertien was, werd Matías als president van het diakenquorum geroepen. Elías werd twaalf en werd ook tot diaken geordend. Een jaar later werd Matías 14 en werd hij tot leraar geordend, en al snel werd hij president van het leraarquorum. Juan Carlos werd ook 14 en werd tot leraar geordend.

Toen gebeurde er iets prachtigs. Don Rubén Orlando Vallejos, de

Esteban ontdekte dat macht van het priesterschap toeneemt als zij gebruikt wordt om anderen tot zegen te zijn en te dienen, zoals de Heiland dat verwacht.

En Juan Carlos (rechts) vond een oneindige bron van inspirerende kostbaarheden toen hij de Schriften bestudeerde.

vader van Matías en Elías, liet zich uiteindelijk dopen. Broeder Vallejos is slager, en door zijn werk was het moeilijk om naar de kerk te gaan. Maar toen hij zijn zoons zoveel vooruitgang zag maken, werd hij geïnspireerd. Op zijn doopdag was er een groot feest bij hen thuis, met *asado* (gegrild rundvlees) als hoofdgerecht! De geestelijke gevoelens van de aanwezigen waren echter nog indrukwekkender.

Matías en Elías vroegen aan hun vriend Esteban of hij zich niet wilde laten dopen. 'Ik antwoordde dat ik iets bijzonders had gevoeld en dat die gevoelens heel prettig waren', herinnert Esteban zich. Ze vroegen of hij de zendelingenlessen wilde volgen. 'Ik zei dat ik dat wel wilde. "Eigenlijk", zei ik, "wil ik me wel laten dopen."' Enkele weken later, toen hij de zendelingenlessen had gehad, liet Esteban zich dopen. En al snel werd hij tot diaken geordend.

Dienstbetoon in het priesterschap, een schat van begeleiding. Anderen het evangelie zien aanvaarden, een schat van vreugde. Dergelijke rijkdommen zijn onschatbaar, want het zijn schatten van eeuwige rijkdom.

Als u nu de Aäronische priesterschap van de wijk El Dorado zou bezoeken, zou u de gebroeders Vallejos en Anríquez in actie zien. Elías is quorumpresident diakenen, met Esteban als raadgever. Matías is quorumpresident leraren, met Juan Carlos als raadgever. Ze bezoeken iedere week quorumleden die niet naar de kerk gaan. Zij hebben verschillende jongemannen teruggebracht die anders zouden zijn afgefallen. Matías en Juan Carlos zijn nu oud genoeg om aan het

ochtendseminarie deel te nemen. Op zondag werken deze vier vrienden samen om het avondmaal voor te bereiden en te bedienen. En de gebroeders Vallejos zullen u vertellen dat hun vader met een aantal van zijn klanten over het evangelie heeft gesproken, en dat sommigen van hen nu de zendelingenlessen volgen.

Het getuigenis van de jongens is gegroeid omdat ze er met anderen over gepraat hebben. Matías vertelt over een van de ervaringen waardoor zijn getuigenis is versterkt: 'Een

tijdje geleden, voordat ik op een zaterdagavond ging slapen, ging ik in gebed en vroeg ik of er meer mensen naar de kerk mochten komen. Die zondag waren er veel mensen. Dat gaf me een goed gevoel. Door zulke ervaringen wordt mijn getuigenis versterkt. Ook als ik in de Leer en Verbonden over Joseph Smith lees, wordt mijn getuigenis versterkt. Ik wil bidden net als hij — hij was van mijn leeftijd!

Elías kent ook de kracht van het gebed: 'Door gebed weet ik dat het Boek van Mormon waar is. Door gebed weet ik dat de kerk waar is. Ik weet dat ik vooruitgang zal blijven

maken en mijn doelen kan bereiken. Ik zal vooruitgang blijven maken totdat ik op zending ga.' En dan zal hij nog meer vooruitgang maken.

Juan Carlos is dankbaar voor de vooruitgang die hij al gemaakt heeft. 'Ik ben Matías en Elías dankbaar dat ze met mij en mijn broer over de kerk hebben gesproken', zegt hij. Esteban is het daarmee eens. 'Zij hebben ons de grootste van alle schatten helpen vinden', zegt hij. 'Ze hebben ons de waarheid helpen vinden.'

Getuigenis op getuigenis. Eeuwig

perspectief. Rijkdom van het hart en de ziel. Ja, in El Dorado zijn schatten te vinden. Het is een parel van grote waarde, een geestelijke schat van oneindige waarde. □

Juan Carlos en Esteban Anríquez zijn dankbaar dat Matías en Elías hun de weg naar het evangelie hebben gewezen. 'Zij hebben ons de grootste van alle schatten helpen vinden', zegt Esteban. 'Ze hebben ons de waarheid helpen vinden.'

ANDEREN LIEFHEBBEN EN STEUNEN

'Als we een vriend, een buurman of een vreemde op straat steun geven,' zegt ouderling Jeffrey R. Holland, 'schenken we die persoon iets van onze kracht, verschaffen we die persoon hulp. Wij houden elkaar overeind onder de druk van de huidige omstandigheden. Wij dragen elkaars lasten onder de zware persoonlijke stress van het leven.' Als leden van de kerk van de Heer hebben we deze verantwoordelijkheid, want: 'Zoals bij alles wat wij ervaren, is de Heer, Jezus Christus, ook ons grote voorbeeld en ideaal in deze uiterst belangrijke aangelegenheid van steunverlening.' (Zie bladzijde 11 in deze uitgave.)

☛ Omdat we zoveel liefde en steun van de Heiland ontvangen, willen we zijn voorbeeld volgen en anderen liefhebben en steunen. Door dit verlangen worden jongemannen en jongevrouwen gemotiveerd om op zending te gaan en van Hem te getuigen. Dit verlangen is ook een motivatie voor de leden om in liefde de helpende hand uit te steken naar mensen die zijn afgedwaald. De volgende verhalen zijn voorbeelden van de manier waarop dit verlangen tot veranderingen in iemands leven kan leiden — het leven van zowel mensen die liefdevolle steun verlenen als van hen die deze ontvangen.

.....

'Ik weet dat mijn Verlosser leeft'

Francisca Cristina Villar Rey

In de winter van 1990 was ik op zending in Lérida, een stad in het zendingsgebied Barcelona (Spanje). Mijn collega, zuster McKee, was ziek geworden, en we moesten een aantal dagen thuisblijven. We waren teleurgesteld, vooral omdat we eindelijk een paar onderzoekers hadden die vooruitgang maakten en onderwezen moesten worden. We hadden ook onderzoekers die geen vooruitgang maakten en aangemoedigd moesten

worden. We baden om manieren om deze moeilijke tijd nuttig te besteden.

Op een ochtend lasen we iets over de Heiland, en vertelden we elkaar over onze gevoelens voor Hem. Plotseling wisten we hoe we onze tijd nuttig konden besteden. We zouden een voordracht over het leven en de zending van Jezus Christus voorbereiden.

Toen we om hulp baden, kregen we

een rustig gevoel. We stelden ons de illustraties voor die we nodig hadden en de woorden die daarbij hoorden. We voelden ons geïnspireerd om op bepaalde plaatsen te zoeken, en daar vonden we de zinsneden of illustraties die we nodig hadden. We herinnerden

Toen we de voordracht hielden, konden zuster McKee en ik nauwelijks uit onze woorden komen, zo groot was onze emotie.

ons de exemplaren van de *Liahona* en de *Ensign* waar bepaalde illustraties in stonden. We vroegen aan leden en andere zendingelingen om andere illustraties. We hadden soortgelijke ervaringen met het opzoeken van muziek.

Na een aantal dagen konden we de voorbereiding van ons werk afronden. We begonnen te oefenen zodat de muziek met de tekst overeenkwam, en alles bij elkaar zou passen als we onze voordracht hielden.

De naam voor ons werk werd duidelijk. Tijdens de voltooiing van ons project leerden we aspecten van de zending van de Heiland kennen die ons nog nooit waren opgevallen. Met meer overtuiging konden we nu zeggen: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft.' Die woorden werden ook de titel van onze voordracht.

Zodra zuster McKee weer beter was, begonnen we als aanvulling op de zendingelingenlessen de voordracht bij een aantal van onze onderzoekers te houden. De meest geestelijke ervaring hadden we bij de familie Aranda. De Arandas wilden zich niet laten dopen, hoewel ze baden, de Schriften bestudeerden en vragen stelden. We besloten tot een laatste poging. We zouden onze voordracht over de Heiland houden.

En dat werd een van de beste ervaringen van mijn zending. Toen we de voordracht hielden, konden zuster McKee en ik nauwelijks uit onze woorden komen, zo groot was

onze emotie. Na de voordracht durfde niemand de stilte te verstoren en de vrede in de kamer te onderbreken. Broeder Aranda keek naar beneden. Toen hij uiteindelijk sprak, had hij tranen in zijn ogen. 'Ik weet niet precies wat ik nu voel' — en hij wees op zijn borst — 'maar de gevoelens zijn zo sterk en prachtig dat ik ze niet onder woorden kan brengen.'

Toen we een paar dagen later terugkwamen, wilden de Arandas zich laten dopen.

Drie weken later was mijn zending voorbij en ging ik naar huis, naar La Coruña (Spanje). De grootste zegeningen van mijn zending waren mijn toegenomen kennis van de Heiland en mijn overtuiging dat we ons in de dienst van de Heer nuttig kunnen maken als we dat oprecht willen.

Francisca Cristina Villar Rey is lid van de wijk Madrid 4, in de ring Madrid-Oost.

'Waarom ben je zo anders?'

Juana Rivero de González

Ik was al op jonge leeftijd lid van de kerk geworden. Tijdens mijn jeugd had ik verschillende roepingen in de kerk, en het is onmogelijk om de vreugde te beschrijven die ik daarvoor ontving. Maar de week voordat ik op zending ging, had ik een van de opmerkelijkste ervaringen.

In januari 1976 had ik mijn zendingsaanvraag ingestuurd. Na verloop van tijd, in mijn ogen erg

lang, kreeg ik een brief waarin stond dat ik naar het zendingsgebied Monterrey (Mexico) zou gaan.

Omdat mijn ringpresident ont-heven zou worden, stelde hij me een week van tevoren aan. Hij zei dat ik nu anders moest leven omdat ik was aangesteld, maar ik mocht nog wel een week blijven werken. Ik wilde zo lang mogelijk blijven werken om geld voor mijn zending te verdienen en mijn ouders te helpen. Toen ik op zondagavond het huis van de ringpresident verliet, was ik aangesteld en had ik een bijzonder warm gevoel.

De volgende ochtend stond ik op om weer naar mijn werk te gaan. Toen ik het kantoorgebouw inliep waar ik werkte, begroette ik de liftbediende en zei naar welke verdieping ik moest. De man zei helemaal niets en keek me alleen maar aan. Toen kwamen de eigenaars van het bedrijf de lift in, en we begroetten elkaar. Toen de liftdeuren zich sloten, merkte ik dat ook mijn bazen naar me stonden te staren. Ze vroegen wat er was gebeurd. Ik zei dat er niets was gebeurd.

Toen ik op de afdeling kwam waar ik werkte, stopten mijn collega's met praten en keken naar me. Ik begreep nog steeds niet waarom.

Later die dag moest ik op het kantoor van mijn bazen komen. Ze vroegen of ik iemand kon aanbevelen om mijn taken over te nemen. Toen vroegen ze waarom ik zo anders leek.

Toen de eigenaars van het bedrijf de lift inkwamen, stonden ze naar mij. Ze vroegen wat er was gebeurd.

Ik vertelde over mijn godsdienst en mijn zending. Ze feliciteerden me en weigerden mijn ontslag te aanvaarden. Ze zeiden dat ze me anderhalf jaar verlof zouden geven zodat ik mijn secundaire arbeidsvoorwaarden niet zou kwijtraken. En ze vroegen me om na mijn zending weer terug te komen.

Toen ik op mijn laatste werkdag naar mijn collega's keek, besepte ik hoeveel ik van hen hield, ook al waren hun normen anders dan de mijne. María, die naast me zat, vroeg: 'Wat is er met jou aan de hand? Waarom ben je zo anders?' Ze zei dat ze een zeker licht in mijn gezichtsuitdrukking zag. 'Wat is dat?' vroeg ze.

Uiteindelijk begon ik vanuit een ander perspectief te begrijpen hoe belangrijk zendingswerk is. Ik was als dienaar van de Heer geropen, en de invloed van de Heilige Geest was duidelijk te zien.

Ik ben mijn hemelse Vader dankbaar voor die week van voorbereiding. Ik ben ook mijn collega's

dankbaar. Zij hebben mijn getuigenis van het evangelie versterkt omdat ik door hun ogen het belang van mijn roeping kon zien.

Juana Rivero de González is lid van de wijk Juárez, in de ring México-Stad-Arbolillo.

De sprong

Walfre Ricardo Garrido

Ik was pas vijftien toen ik voor het eerst in aanraking kwam met de zendingen — twee aardige jongemannen die een bijzondere uitstraling hadden. Hoewel ik me niet goed kon herinneren wat ze tijdens die eerste zendingenles hadden gezegd, kon ik het goede gevoel dat ik kreeg niet vergeten.

Ik was president van de plaatselijke jeugdgroep van mijn kerk, en ik was niet geïnteresseerd om van godsdienst te veranderen. Toen mijn oudere broer en zus zich wilden laten dopen, voelde ik me verraden. Hoewel ik het niet met hun beslissing eens was, ging ik wel naar hun doopdienst. Ik vond het moeilijk om toe te geven, maar tijdens de

doopdienst kreeg ik weer dat bijzondere gevoel.

In de loop van de tijd ging ik steeds vriendschappelijker met de zendingen om. Uiteindelijk legde ik mijn taak als president van mijn jeugdgroep neer, maar ik wist nog niet zeker of ik me wilde laten dopen.

Op een dag kwam een van de zendingen bij mij thuis met een lid van de wijk. Ik zei: 'Ik wil ook wel eens met u samenwerken.' Hij antwoordde: 'Het spijt me, maar je moet lid van de kerk zijn om zending te worden.'

Enkele dagen later pakte ik de brochures die de zendingen hadden achtergelaten. Ik las ze een voor een, en zocht in de Bijbel en het Boek van Mormon de teksten op waarnaar verwezen werd. En om de belofte van Moroni te beproeven, bad ik om te weten te komen of het Boek van Mormon waar is. De Geest getuigde dat het boek inderdaad waar is, en zes maanden na mijn eerste ontmoeting met de zendingen liet ik me dopen.

Een van de eerste dingen die ik de zendingen vroeg was of ik nu met hen mocht samenwerken. 'Je moet wachten tot je het Aäronisch priesterschap hebt ontvangen', antwoordden ze. Twee weken later kreeg ik het priesterschap. Diezelfde dag ging ik met de zendingen op pad. Toen ik met ze meelipte, besloot

ik dat ik op een dag ook op zending zou gaan.

De volgende jaren genoot ik van alle zegeningen die jonge heiligen der laatste dagen ontvangen. Ik ging naar het seminarie en de activiteiten van de jongemannen, ik zegende het avondmaal en diende af het rond, en uiteindelijk kreeg ik het Melchizedeks priesterschap. Helaas had mijn moeder bezwaar tegen mijn activiteit in de kerk; ze zei dat ik te veel tijd in de kerk doorbracht. Toen ik 19 werd en mijn zendingspapieren begon in te vullen, vroeg mijn moeder mij van een zending af te zien. Ik besloot haar te respecteren en de Heer op andere manieren te dienen.

Vier jaar lang was ik als ringadministrateur werkzaam en wijdde ik mij met al mijn macht, verstand en sterkte aan mijn taken. En ik werkte vaak met de zendelingen samen. Ik droomde ervan dat ik eens voltijdzending zou zijn.

Na verloop van tijd werd ik geroepen als seminarieleerkracht. Door deze mogelijkheid en mijn ringroeping had ik het zo druk dat ik in ieder geval het gevoel had dat ik de Heer diende — hoewel ik niet op zending was.

Op een dag kwam mijn zus met haar twee prachtige dochtertjes op bezoek. Het was een maand voor mijn 24de verjaardag. Ik had niet veel tijd meer, en ik wist dat ik moest

beslissen wat ik met mijn leven zou doen. Die dag viel een van mijn nichtjes in mijn armen in slaap. Terwijl ik naar haar keek, besefte ik dat ik op een dag ook kinderen zou krijgen en dat ze me zouden vragen waarom ik niet op zending was geweest. Op dat moment nam ik mijn beslissing.

Die beslissing was erg moeilijk voor mijn moeder. Mijn ouders waren gescheiden en alleen ik woonde nog thuis. Toch wist ik dat ik de juiste beslissing nam, en ik stuurde mijn aanvraag in. Toen ik werd geroepen om naar het zendingsgebied Comayagua (Honduras) te gaan, raakte mijn moeder zo overtuurd dat ze ziek werd. Maar na een tijdje begon ze mijn beslissing te accepteren. Ze hielp me zelfs met de laatste voorbereidingen.

Op de dag dat ik naar het opleidingsinstituut voor zendelingen ging, gaf ik mijn moeder een priesterschapszegen. En toen ik in het zendingsveld werkzaam was, begreep ik de belofte van de Heer: 'Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik zeg' (LV 82:10). Wat was ik blij toen ik eindelijk de roeping kreeg waar ik zo lang van had gedroomd — voltijdzending voor de Heer en zijn kerk. Wat was ik blij toen ik een jaar later tijdens mijn zending te horen kreeg dat mijn moeder het evangelie had aanvaard en zich had laten dopen. Wat ben ik

blij dat ik de sprong heb gewaagd en op zending ben gegaan.

Walfre Ricardo Garrido is lid van de wijk Atiquizaya, in de ring Atiquizaya (El Salvador).

De huisonderwijzers die de moed niet opgaven

David Head

Een jaar nadat mijn vrouw, Anthea, en ik in 1965 lid van de kerk waren geworden, werden wij en onze twee dochtertjes in de Londen-tempel aan elkaar verzegeld.

In die tijd was er nog maar één ring in Groot-Britannië. Omdat er veel behoefte aan priesterschapsleiders was, werd ik al snel geroepen als gemeentepresident in een stad die 25 kilometer bij mijn thuisgemeente vandaan lag. Ik was blij met de uitdaging van die nieuwe roeping. Later werd ik in het districtspresidium geroepen en vervolgens in de bischop toen onze gemeente een wijk werd.

Naarmate ons gezin vooruitgang in het evangelie maakte, werd mijn baan als verkoopleider veeleisender. Ik was vaak twee of drie nachten per week van huis weg. Ik had ook een aantal nieuwe vrienden die geen lid van de kerk waren en me aan het twijfelen brachten over een aantal aspecten van de kerkleer.

Ik genoot van de gesprekken met deze nieuwe, intellectuele vrienden.

Toen ik thuiskwam, bleek dat onze huisonderwijzers de schuur al in elkaar hadden gezet.

Zij probeerden aan de hand van de Schriften te bewijzen dat de kerk zich niet aan bepaalde fundamentele beginselen hield die sinds de tijd van Adam geboden waren. Ik had mijn getuigenis van het herstelde evangelie moeten geven en weg moeten lopen. In plaats daarvan begon ik te luisteren en steeds meer te twijfelen. Al snel betaalde ik geen tiende meer en ging ik niet meer naar de tempel. Toen ik niet meer naar de kerk ging, protesteerde mijn vrouw, en toen we geen gezinsavond meer hielden, protesteerden mijn dochters.

In die tijd waren er twee mensen van de kerk die nooit de moed opgaven. Onze huisonderwijzers nodigden me iedere zondag uit om naar de kerk te komen, soms persoonlijk en soms via de telefoon. Ze bezochten ons gezin minimaal een keer en soms wel twee keer per maand. Ze wisten het zelfs wanneer we iets nodig

hadden. Ik herinner me nog precies dat ik een schuur had besteld die nog in mijn afwezigheid werd bezorgd. Toen ik thuiskwam, bleek dat onze huisonderwijzers de schuur al in elkaar hadden gezet.

Ik had vooral veel bewondering voor de senior-huisonderwijzer, Des Gorman, een Ierse Canadees. Hij was een oprecht persoon die veel van mensen hield. Voor mij was hij een vertegenwoordiger van de kerk en ik had het gevoel dat de kerk een goede organisatie was, ook al ging ik er zelf niet meer naartoe.

Uiteindelijk kregen we een zoon. Onze huisonderwijzers herinnerden me eraan dat het gebruikelijk is om een baby tijdens de vasten-en-getuigenisdienst een naam en een zegen te geven. Ik wilde er niet aan deelnemen, maar gaf uiteindelijk toestemming om iemand anders onze baby een zegen te laten geven.

Broeder Gorman nam mijn plaats in en sprak een prachtige zegen over onze zoon, Ronan, uit. Toen ik luisterde, kreeg ik een krachtig getuigenis van de Geest. Ik was hoogmoedig. Ik had grote fouten begaan. Ik was bijna mijn getuigenis van de waarheid van het evangelie kwijtgeraakt. Ik had mijn gezin nog, maar ik was bijna de zoete vrede van het evangelie kwijtgeraakt. Er vloeiden veel tranen toen mijn vrouw, broeder Gorman en de bisschop mij hielpen bij het bekeringsproces.

Sinds die tijd ben ik weer actief in de kerk. Onze huisonderwijzers zijn me blijven steunen. Onze zoon is nu een teruggekeerd zendeling, hij is in de tempel getrouwd en heeft zelf een gezin. Ik vind dat zijn leven een huldeblijk is voor de man die hem een naam en een zegen heeft gegeven.

Ik zal de twee toegewijde huisonderwijzers, die hun taak serieus namen, altijd dankbaar blijven. Hoewel broeder Gorman enkele jaren geleden is gestorven, weet ik dat ik hem en zijn geduldige hulp om mij terug te brengen nooit zal vergeten. Hij heeft nooit de moed opgegeven.

Nu probeer ik zijn rustige, liefdevolle volharding in mijn eigen huisonderwijs en roepingen tot uiting te laten komen. □

David Head is lid van de wijk Worcester, in de ring Cheltenham (Engeland).

De leerlingen activeren

Hoe we deelname aan de lessen kunnen bevorderen

Als de leerlingen bij de les betrokken worden, zullen ze meer leren.

Een ringleider gaf tijdens de wijkconferentie les in het ouderlingenquorum. Hij had zich duidelijk goed voorbereid en hij klonk oprecht. Maar de quorumleden luisterden niet, sommige broeders zaten onrustig te draaien. Waarom? Toen de leerkracht na het slotgebed over zijn les nadacht, beseftte hij dat hij de leerlingen niet bij de les betrokken had, dat hij alleen een lange toespraak had gehouden.

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft onlangs nadruk gelegd op het feit dat de leden hun evangelieonderwijs moeten verbeteren. 'In een tijd waarin onze profet oproept tot meer geloof door te luisteren naar Gods woord, moeten wij het onderwijs in de kerk nieuw leven inblazen.'

John D. Claybaugh
en Amber Barlow Dahl

('Van God gekomen [...] als leraar',
De Ster, juli 1998, blz. 29.)

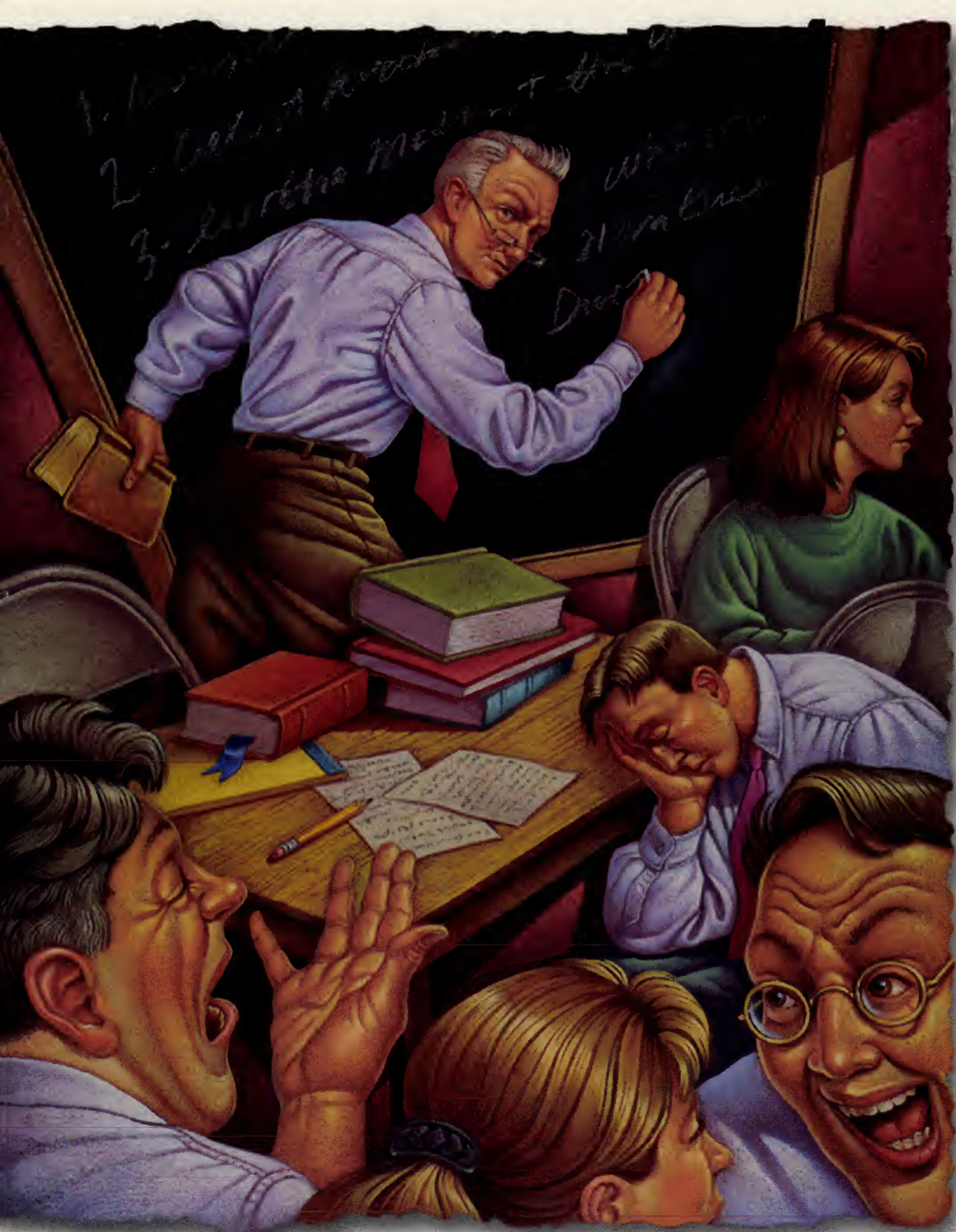
WAT IS DOELTREFFEND EVANGELIEONDERWIJS?

De rol van de leerkracht is 'mensen stimuleren persoonlijke verantwoordelijkheid te aanvaarden — het verlangen in hen aanwakkeren om het evangelie te bestuderen, te begrijpen en na te leven.' (*Onderwijzen — geen grotere roeping* [1999], blz. 61.)

'De leerling moet zelf leren. Daarom moet de leerling geactiveerd worden.' (Asahel D. Woodruff, *Teaching the Gospel* [1962], blz. 37.) Succesvolle leerkrachten richten zich minder op het overdragen van kennis en meer op het helpen van de

leerlingen bij het ontwikkelen van hun eigen verlangens om kennis en inspiratie te ontvangen.

Thuis en in de kerk zijn we minder effectief als we alleen maar kennis over anderen 'uitstorten'. Tijdens avondmaalsdiensten, conferenties en andere officiële bijeenkomsten moedigen de sprekers meestal geen deelname aan. Maar in de leslokalen kunnen we het voorbeeld volgen dat is vastgelegd door de instructies van de Heer aan de school der profeten: 'Stelt onder u een leraar aan, en laten niet allen tegelijk spreken; maar laat er één tegelijk spreken, en laten allen naar zijn woorden luisteren, opdat wanneer een ieder heeft gesproken, allen door elkander mogen zijn opgebouwd, en opdat een ieder een gelijk voorrecht moge hebben' (LV 88:122; cursivering toegevoegd.)

*De hoeveelheid
lesstof die wordt
behandeld, is
minder belangrijk
dan de invloed van
de Geest die de
leerlingen kunnen
voelen.*

Hoe kunnen we onze leerlingen dan aanmoedigen om actief aan de lessen deel te nemen?

1. MINDER PRATEN

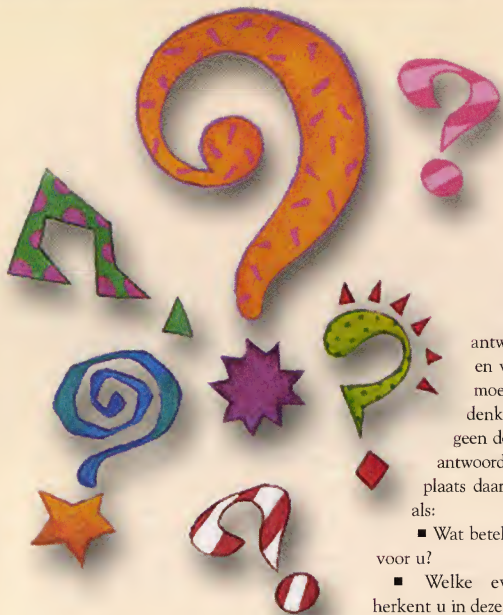
Leerkrachten die negentig procent van de tijd aan het woord zijn, zeggen waarschijnlijk te veel. Als leerkracht dient u uiteraard uit te leggen, instructies en voorbeelden te geven, verhalen te vertellen, uw getuigenis te geven enzovoort. Maar spreken

dient een onderdeel te zijn van uw plan om deelname te bevorderen. In goede lessen zijn leerlingen ongeveer veertig tot zestig procent van de tijd aan het woord. Door deze aanpak zult u meer zijn dan alleen een predikant, of iemand die informatie verstrekt. U kunt de gespreksleider zijn — de leerlingen kunnen iets uit de Schriften, van andere leerlingen en van de Geest leren. Uiteraard dient u de les in te leiden en de basis te leggen. En aan het eind van de les dient u het onderwerp te verduidelijken en samen te vatten. Maar u moet er wel voor zorgen dat u daar niet teveel tijd aan besteedt.

Een zondagsschoolleerkracht had een les over LV 135–137 voorbereid. Tijdens de les ontstond er een goede bespreking van de beginselen in afdeling 135. Veel leden gaven hun mening en getuigenis, vertelden over ervaringen, en de tijd vloog voorbij. De leerkracht was aanvankelijk gefrustreerd, maar realiseerde zich dat de deelname van de leerlingen een belangrijke bijdrage aan de les had geleverd.

‘Leerkrachten passen ervoor om een goede bespreking af te breken om maar al het lesmateriaal te kunnen behandelen. Het is belangrijker dat de

leerlingen de invloed van de Geest voelen, het evangelie beter gaan begrijpen, leren de evangeliebeginselen toe te passen en gesterkt worden in de naleving van het evangelie dan dat al het lesmateriaal wordt behandeld.' (Evangelieonderwijs en leiderschap, *Handboek kerkbestuur, boek 2: leidinggeevenden in priesterschap en hulporganisaties* [1998], blz. 304.)

2. DOELTREFFENDE VRAGEN STELLEN

Om met de les te beginnen, kunt u een tekst of een citaat uit het lesmateriaal laten voorlezen. Vervolgens kunt u vragen stellen waarop zinnige antwoorden gegeven kunnen worden. Vragen waar alleen 'ja' of 'nee' op antwoord kan worden, vragen waarop de meeste leerlingen het

antwoord wel weten, en vragen waardoor ze moeten raden wat u denkt, zullen meestal geen deelname of zinvolle antwoorden stimuleren. In plaats daarvan stelt u vragen als:

■ Wat betekenen deze teksten voor u?

■ Welke evangeliebeginselen herkent u in deze teksten?

■ Hoe kunt u door _____ beter begrijpen dat (. . .)?

■ Wat zou u in deze teksten onderstrepen of markeren? Waarom?

■ Hoe zou u dat in uw eigen woorden zeggen?

■ Wat voor conclusies kunnen we hieruit trekken?

■ Hoe kunnen we dit in ons dagelijks leven toepassen?

■ Wat vindt u hiervan?

■ Zou iemand over dit beginsel zijn of haar getuigenis willen geven of een ervaring willen vertellen?

Hieronder staan mogelijke vragen over 1 Nephi 16:

■ Wat vonden de familieleden van Lehi toen Nephi zijn boog had gebroken?

■ In welk vers staan de gevoelens van Nephi?

■ Zou iemand iets over een probleem of een beproeving willen

DEELNAME LEIDT TOT GROEI

'Als de cursisten beter hun leesopdracht uit de Schriften lezen, vaker hun Schriften mee naar de les nemen en geregeld bespreken wat het evangelie in hun leven betekent, zullen ze meer inspiratie, groei en vreugde ervaren als zij hun zorgen en problemen proberen op te lossen.' — Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen ('Teaching by the Spirit', *Ensign*, januari 1989, blz. 15.) □

*Doelmatige
leerkrachten zijn
nederig, gewillig om
uit het voetlicht
te treden en de
leerlingen een
belangrijke rol te
laten spelen.*

vertellen waardoor hij of zij geestelijk gegroeid is?

■ Welk vers in dit hoofdstuk spreekt u het meest aan? Waarom?

Geef de leerlingen voldoende tijd om na te denken over en te reageren op uw vragen of uw aanmoedigingen tot deelname. U kunt de leerlingen laten weten dat een moment van stilte niet vervelend hoeft te zijn door iets te zeggen in de trant van: 'We zullen hier even over nadenken. Als iemand wil reageren kan hij of zij de hand opsteken.' Als u stilte niet vervelend vindt, zullen de leerlingen er ook geen last van hebben. Leerkrachten mogen geen druk uitoefenen op leerlingen om over persoonlijke ervaringen of gevoelens te vertellen. Sommige ervaringen zijn te heilig om over te praten.

3. POSITIEF REAGEREN

'U kunt ervoor zorgen dat de leerlingen meer zelfvertrouwen krijgen om aan de besprekingen deel te nemen door positief op hun oprechte bijdragen te reageren.' (*Onderwijzen — geen grotere roeping*, blz. 64.)
Leerkrachten mogen vragen, opmerkingen, gevoelens, ervaringen of getuigenissen niet bespotten of bekritisseren. Zij behoren beleefd en liefdevol te reageren en hun best te doen om zinvolle bijdragen aan

te moedigen. U kunt de leerlingen het gevoel geven dat hun bijdragen gewaardeerd worden en belangrijk zijn, ook als u soms leerstellige onduidelijkheden vriendelijk moet verduidelijken. Houd in gedachten dat leerlingen sociale, emotionele en geestelijke risico's nemen als ze over hun persoonlijke mening praten. Als ze geen positieve reactie krijgen, zullen ze de volgende keer aarzelen.

Maak u niet al teveel zorgen als een opmerking de les een andere wending geeft. Als een opmerking niet van toepassing is op de les, kunt u eenvoudigweg positief op de opmerking reageren, een nieuw onderwerp aansnijden en opnieuw vragen stellen. Op de volgende manieren kunt u op de opmerkingen van leerlingen reageren:

■ Dank u wel.

■ Dat hebt u duidelijk onder woorden gebracht!

■ Fijn dat u die gevoelens onder woorden hebt kunnen brengen.

U kunt de deelname bevorderen door te zeggen:

■ Dat is een goede vraag. Wie wil daar op reageren?

■ Dat is interessant. Kunt u verder uitleggen wat u bedoelt?

■ Hoe bent u tot die mening gekomen?

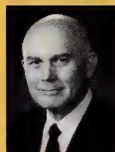
leerkrachten mogen leerlingen ook niet in verlegenheid brengen in hun pogingen om iedereen bij de les te betrekken.

DE VREUGDE VAN EVANGELIEONDERWIJS

Doelmatige leerkrachten zijn nederig, gewillig om uit het voetlicht te treden en de leerlingen een belangrijke rol te laten spelen. Zuster Virginia H. Pearce, die als raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium werkzaam is geweest, heeft gezegd: 'De bedreven leerkracht wil niet dat de cursisten er na de les over spreken hoe geweldig de leerkracht is. Hij wil dat ze erover spreken hoe geweldig het evangelie is!' ('Het klaslokaal — een effectieve plek voor gestadige groei', *De Ster*, januari 1997, blz. 12.)

Het evangelie van Jezus Christus is prachtig, en we kunnen de pracht ervan door onze kennis, gevoelens, ideeën, ervaringen en ons getuigenis aan de leerlingen laten doorschijnen. Door middel van doelmatig evangelieonderwijs kunnen 'allen door elkander' worden opgebouwd. □

John D. Claybaugh is president van het zendingsgebied San José (Costa Rica). Amber Barlow Dahl is lid van de wijk Centennial, in de ring Eagle (Idaho).

LEERLINGEN IETS LEREN, NIET ALLEEN DE LES BEHANDELEN

'Een evangelieleerkracht concentreert zich niet op zichzelf. Iemand die dat beginsel begrijpt, ziet zijn of haar roeping niet als "een les geven of presenteren" omdat je met die definitie het onderwijs vanuit het standpunt van de leerkracht ziet, en niet vanuit dat van de leerling.' — Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen (*Liahona*, januari 2000, blz. 94.) □

Als een leerling iets zegt wat ongepast of onjuist is, kunt u zeggen:

- Dank u wel. Het beginsel waar ik u over na wil laten denken is (...)
- Dat heb ik ook gehoord, maar ik denk toch dat (...)

Er kunnen leerlingen zijn die altijd antwoord willen geven of regelmatig iets willen zeggen. Wees dankbaar voor hun gewilligheid om deel te nemen. Maar president Howard W. Hunter (1907–1995) heeft gezegd: 'Geef u niet over aan de verleiding om het woord te geven aan de mensen die altijd het juiste antwoord willen geven. Let op de mensen achterin, de mensen die verlegen zijn, zich terugtrekken en misschien geestelijke zorgen hebben.' (*Eternal Investments* [toespraak aan leerkrachten van CES, 10 februari 1989], blz. 4.) Leerkrachten mogen echter geen druk uitoefenen op leerlingen die om wat voor reden dan ook niet willen reageren. En

HEDENDAAGSE PROFETEN SPREKEN OVER EVANGELIEONDERWIJS

**DAVID O. MCKAY (1873–1970),
NEGENDE PRESIDENT VAN DE KERK**

‘De leider of leerkracht faalt als hij de liefde van de leerling alleen op de persoonlijkheid van de leider of leerkracht richt. Het is de taak van de leider, of de leerkracht, om het lid liefde bij te brengen — niet voor de leider of de leerkracht, maar voor de waarheid van het evangelie. Altijd en overal zien we dat Christus zich aan de wil van zijn Vader overgeeft; en daarom moeten onze leiders en leerkrachten zich, wat hun persoonlijkheid betreft, overgeven aan de waarheid die zij van Hem moeten verkondigen.

‘Toen de mensen bij Jezus kwamen en om brood vroegen, of de waarheid, gaf Hij hun nooit een steen. Hij gaf altijd waarheid. Hij begreep het. Hij straalde het uit. Hij wist hoe Hij illustraties, de natuurlijke zaken om zich heen, moest gebruiken om die waarheid aan zijn luisteraars duidelijk te maken. Met andere woorden, Hij was vervuld van het onderwerp en werd in staat gesteld om het zijn luisteraars duidelijk te maken. Kinderen, jongeren of collega’s worden niet altijd beïnvloed door wat we zeggen, maar door wat we zijn. “Wat u bent”, heeft [Ralph

Waldo Emerson] gezegd, van wie gezegd wordt dat hij de wijste Amerikaan was, “klinkt zo hard in mijn oren dat ik niet kan horen wat u zegt.” (Conference Report, oktober 1968, blz. 143–144.)

**SPENCER W. KIMBALL (1895–1985),
TWAALFDE PRESIDENT VAN DE KERK**

‘We reden naar het noorden op een snelweg in Oklahoma en zagen de zon achter de wolken verdwijnen. De lucht werd grijs en dreigend. We zeiden: “Het lijkt wel of er een storm op komst is.” Toen de duisternis en de wind toenamen, zeiden we: “Dit wordt een hevige storm.” En toen de storm losbrak, zeiden we: “Deze regen en wind zijn een wervelstorm geworden.”

‘Dit zijn roerige tijden. Op de voorpagina van de krant staat steeds meer geweld, en in tijdschriften staan bladzijden vol artikelen over het toenemende gevaar. (. . .)

‘Kan het worden bedwongen? Kunnen we het tij keren en uit de chaos weer fatsoen voortbrengen? Het antwoord is ja — een positief, krachtig ja. Maar de oplossing is niet eenvoudig. (. . .)

'Het gezin, huisonderwijs en ouderschap [zijn] de geneesmiddelen voor alle kwalen, een remedie voor alle ziekten en problemen. (. . .)

'Broeders en zusters, zoons en dochters van God, leden van de kerk van Christus, leden van alle godsdienstige groeperingen, inwoners van alle landen, laten wij dit universele geneesmiddel gebruiken, onze wonden genezen en onze kinderen inenten tegen het kwaad door hen in de wegen van de Heer te onderwijzen en op te voeden. Iedere vader en moeder in Zion, iedereen die katholiek, protestant, jood of mohammedaan is, alle ouders hebben dezelfde taak: hun kinderen leren bidden en oprecht voor de Here te laten wandelen!' (Conference Report, april 1965, blz. 60–65.)

De kleine vogel opende de bek wijd, maar de grote vogel slikte de worm door.

'Toen zag ik de grote vogel naar een boom vliegen. Hij pikte een tijdje op de boomstam en kwam met een groot insect in de bek naar beneden. De kleine vogel opende de bek wijd, maar de grote vogel slikte het insect door. Er werd uit protest gekwetted.

'De grote vogel vloog weg, en ik kon hem niet meer zien. Maar ik bleef naar de kleine vogel kijken. Na een tijdje stampte de kleine vogel op het gras, boog zijn kop en trok een vette worm uit het gras.

'Moge God de goede mensen zegenen die onze kinderen en jongeren onderwijzen.' (A Teacher', *Ensign*, juli 1972, blz. 85.)

**HOWARD W. HUNTER (1907–1995),
VEERTIENDE PRESIDENT VAN DE KERK**

'Ik wil graag een voorval aanhalen dat op mij, als jongeman, veel indruk heeft gemaakt. (. . .)

'Het was vroeg in de ochtend op een zaterdag. Ik stond bij het raam. Door de gordijnen kon ik twee kleine wezens op het gras zien zitten. Een grote vogel en een kleine vogel, die klaarblijkelijk net uit het nest was gekomen. Ik zag de grote vogel op het gras stampen en zijn kop buigen.

Hij trok een vette worm uit het gras.

**GORDON B. HINCKLEY (1910–),
VIJFTIENDE PRESIDENT VAN DE KERK**

'Tegen alle leiders, leerkrachten en zendingen, en tegen alle ouders wil ik het volgende zeggen: Voed de geest en koester de ziel bij alles wat u doet. (. . .)

'Ik ben ervan overtuigd dat de wereld geestelijk voedsel nodig heeft. Amos heeft geprofeteerd: "Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Here Here, dat Ik een honger in het land zal zenden — geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des Heren te horen.

"Dan zullen zij zwerven van zee tot zee, en van het noorden naar het oosten zullen zij dolen, om te zoeken het woord des Heren; maar vinden zullen zij het niet.

"Te dien dage zullen de schone maagden en de strijdbare jongelingen in onmacht vallen van dorst." (Amos 8:11–13.)

'Er is honger in het land, en echte dorst — grote honger naar het woord van de Heer en ongeleste dorst naar geestelijke zaken. Wij hebben de plicht en de kans om de ziel te voeden.' (Conference Report, oktober 1967, blz. 89–90.) □

Wist je?

'WAT JE OOK DOET, DOE HET GOED.'

In 1898 was David O. McKay (1873–1970), die later de negende president van de kerk werd, ziek van de heimwee tijdens zijn zending in Schotland. Hij was al een aantal

weken in de stad Stirling en was ontmoetigd. Hij en zijn collega liepen op een ochtend rond kasteel Stirling. Op de terugweg zagen ze een gebouw dat niet af was. 'Boven de voordeur', legde president McKay later uit, 'zat een stenen boog, ongebruikelijk aan een woonhuis. Maar nog ongebruikelijker was de inscriptie in de boog die ik vanaf de stoep kon zien.

'Ik zei tegen mijn collega: "Dat is vreemd! Ik ga even kijken wat er staat." Toen ik dichterbij kwam, werd de boodschap duidelijk, niet alleen de letterlijke inscriptie, maar

het leken wel de woorden van de Persoon voor wie we aan het werk waren:

"Wat u ook doet, doe het goed." (Conference Report, oktober 1956, blz. 91.)

De boodschap die de jonge zending die ochtend ontving, was dat hij zijn taak als zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen goed moest uitvoeren. Het was een boodschap die president McKay zijn hele leven door middel van dienstbetoon heeft nageleefd en verkondigd.

HET IS IN SEPTEMBER GEBEURD

Hieronder staan een paar belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van de kerk die in de maand september hebben plaatsgevonden.

21–22 september 1823: De engel Moroni verschijnt aan Joseph Smith en vertelt hem over een oud verslag. Later zou Josephs vertaling daarvan het Boek van Mormon worden.

22 september 1827: Op de heuvel Cumorah, vlakbij het huis van Joseph in Palmyra (New York) ontvangt Joseph Smith de gouden platen van de engel Moroni.

9 september 1850: Het Congres van de Verenigde Staten creëert het territorium Utah. Op 20 september wordt Brigham Young als gouverneur van het territorium benoemd.

2 september 1898: President Wilford Woodruff overlijdt op 91-jarige leeftijd in San Francisco (Californië), en op 13 september van datzelfde jaar wordt Lorenzo Snow de vijfde president van de kerk.

LEIDERSCHAPSTIP

Mensen die als leider geroepen worden, twifelen soms aan hun eigen vaardigheden. Ze vergelijken zich misschien met anderen — zelfs met mensen waarvoor zij verantwoordelijk worden — en denken dat ze tekortschieten.

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen herinnert ons eraan dat we ons niet met anderen hoeven te vergelijken. De Heer verwacht alleen van ons dat we ons uiterste best doen. 'Het enige waar u zich om moet bekommeren', zegt ouderling Wirthlin, 'is dat u ernaar streeft zo goed mogelijk te zijn. En hoe doet u dat? U houdt het oog gericht op de doelen die er in dit leven het meest toe doen en beweegt u stap voor stap in de richting van die doelen.' ('Stap voor stap', *Liahona*, januari 2002, blz. 29.) □

De *Liahona* van september 2002 gebruiken

IDEEËN VOOR BESPREKINGEN

■ 'Geduld — een hemelse deugd', blz. 2: president Thomas S. Monson vertelt over de geduldige heiligen in voormalig Oost-Duitsland. Heeft de Heer u beloften gedaan, misschien in uw patriarchale zegen, waar u op wacht? Hoe kunt u net als de heiligen in Duitsland het nodige geduld en geloof opbrengen?

■ "Hij had hen tot aan het einde lief", blz. 10: ouderling Jeffrey R. Holland legt uit dat er iets is dat ons nooit zal teleurstellen: de reine liefde van Christus. Wat hebben wij aan die onfeilbare bron van geestelijke kracht en steun?

■ 'Mijn vriend en mededienstknecht: het voorbeeld van Luan Felix da Silva', blz. 14: zijn we soms zo met onze eigen problemen bezig dat we niet in staat zijn om anderen te helpen? Hoe kunnen we het voorbeeld van Luan Felix da Silva volgen en ons op de behoeften van anderen concentreren?

■ 'De vensters van de hemel openen', blz. K2: de grootvader van president James E. Faust gaf het beste van zijn boerderij als tiende. Hoe kunnen we tegenwoordig een soortgelijke instelling hebben, hoewel we nu met geld tiende betalen?

FOTOGRAF: KELLY LARSEN

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	
Bekering	26, 32, K8, K10
Dankbaarheid	16
Dienstbetoon	2, 14, 32
Eenheid	K10
Gebed	9, 16, 26
Geduld	2
Gehoorzaamheid	K10
Geloof	32, K10
Gezinsavond	48
Heractivering	32
Huisbezoek	25
Huisonderwijs	8, 32
Jeugdwerk	K4
Jezus Christus	2, 10, 32, K2, K12, K14
Kerkgeschiedenis	47
Leiderschap	26, 47, 48
Liefde	10
Nederigheid	16
Normen	16
Offers	K12
Onderwijs	25, 38, 44, 48
Opleiding	16, 25
Oude Testament	9
Priesterschapszegen	22
Profeten	16, 44
Schriftstudie	9, 26
Steunverlening	10
Tegenspoed	2, 10, 22
Tempels en tempelwerk	14, K4
Tiende	K2
Verhalen uit het Nieuwe Testament	K12, K14
Voorbeeld	14, K4
Waarheid	16
Wonderen	K14
Woord van wijsheid	16
Zendingswerk	26, 32, K4, K6, K8

OPROEP VOOR ERVARINGEN MET DE GEZINSAVOND

We nodigen u uit om een verslag in te sturen van uw fijnste gezinsavond. Vertel ons wat u hebt gedaan om er zo'n succes van te maken. Stuur uw ideeën, verhalen en verslagen naar: Family Home Evening Experiences, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of stuur uw e-mail naar: cur-liahona-imag@ldschurch.org. Vermeld alstublieft uw volledige naam, adres, telefoonnummer en wijk/ring (of gemeente/district).

Frank Adams, *De inname van Jericho*

'Het volk dan juichte, terwijl men op de horens blies (...). En de muur stortte ineen, en het volk klonm de stad binnen, (...) en zij namen de stad in' (Jozua 6:20).

'Het is de taak van de leider, of de leerkracht, om het lid liefde bij te brengen — niet voor de leider of de leerkracht, maar voor de waarheid van het evangelie. Altijd en overal zien we dat Christus zich aan de wil van zijn Vader onderwerpt; en daarom moeten onze leiders en leerkrachten zich, wat hun persoonlijkheid betreft, onderwerpen aan de waarheid die zij van Hem moeten verkondigen.' Zie president David O. McKay, 'Hedendaagse profeten spreken over evangelieonderwijs', blz. 44.